

மே
2005
ரூ.15

புத்தகம்

கோ

டா

ங்

கூ

புதிய கோடங்கியின் ஏப்ரல் நாட்குறிப்பு

ஏப்ரல் 3

தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர் பேரவையின் பொதுக் குழுக் கூட்டமும் தேர்தலும் நடந்தது. சுமார் அறுபது பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்டனர்.

ஏப்ரல் 8

கோட்டைப்பட்டினம் நிலம் மகளிர் குழு நடத்திய பெண்கள் தின விழாவில் புதிய கோடாங்கி சார்பாக எழுத்தாளர் சிவகாமி கலந்து கொண்டார். ஒருங்கிணைப்பை சகோதரி சாந்தி மேற்கொண்டார்.

ஏப்ரல் 14

அம்பேத்கர் பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு அம்பேத்கர் மணிமண்டபத்தின் முன்பு நடந்த பேரணியிலும் பின்னர் 'அம்பு' என்ற புதிய எஸ்ஸி/எஸ்டி அரசு ஊழியர்களின் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பின் துவக்க விழாவில் கிறித்துதாசு காந்தி, சிவகாமி, உமாசங்கர், சிவசங்கரன் போன்ற இந்திய ஆட்சிப் பணி அதிகாரிகளும், பல உயர்நிலை அதிகாரிகளும், எழுத்தாளர்கள் சன்னா, வேலுச்சாமி ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். நிகழ்ச்சிகளுக்கு அம்புவின் செயல் தலைவர் ஞானசேகரன் சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

ஏப்ரல் 15, 16

சென்னை சாந்தோம் மேய்ப்பர் இல்லத்தில் நில உரிமை பயிற்சி இரண்டு நாள் நடந்தது. பல்வேறு தலித் தொண்டு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த களப்பணியாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். இன்பக்குமார், கருப்பன், கிறித்துதாசு காந்தி, சிவகாமி, சன்னா, குடியரசன், வேலுச்சாமி, பரமானந்தன், சிவப்பிரகாசம், பேரா. கல்யாணி, கங்கை மதிவாணன், திருவள்ளுவன், திருச்சி சண்முகசுந்தரம், கோட்டைப்பட்டினம் முருகேஸ்வரி, அதேகாம் பின்னகம் லலிதா, வழக்கறிஞர் சந்ரு, நாகேஸ்வரி, சாந்தி முதலியோர் பயிற்சியாளர்களாகவும், ஒருங்கிணைப்பாளர்களாகவும் பங்கேற்றனர்.

ஏப்ரல் 21

ஐவ்வாது மலை ஜம்னாமாத்தூரில் நடந்த மலையக பெண்கள் விழாவில் புதிய கோடாங்கி சார்பாக சன்னா, சிவகாமி பங்கேற்றனர். நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு டான் பாஸ்கோ மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்கள் - ஜம்னா மாத்தூர்.

ஏப்ரல் 23

சென்னை சாந்தோம் மேய்ப்பர் இல்லத்தில் சென்னை பல்கலைக் கழக எஸ்ஸி/எஸ்டி ஊழியர்களின் பொதுக் குழுக் கூட்டம் நடந்தது. கிறித்து தாசு காந்தி தலைமையேற்க, சிவகாமி, சிவசங்கரன் மற்றும் பல்கலைக் கழக சங்க நிர்வாகிகள் உரையாற்றினர்.

ஏப்ரல் 27

சென்னை பல்லாவரம் தலித் மகளிர் சுய உதவிக் குழு கூட்டம் நடைபெற்றது. புதிய கோடாங்கி சார்பாக எழுத்தாளர் சிவகாமி பங்கேற்று குடியுரிமை பட்டா, நிலவுரிமை பற்றிய விவரங்களை எடுத்துரைத்தார். மறைந்த பெரியசாமி, சஞ்சய் காந்தி நகர், குரோம் பேட்டை, சென்னை அவர்களின் உருவப்படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது

4
தி
ய

கோ

LA

ங்

கி

மலர் 4 - இதழ் 11
மே 2005

ஆசிரியர்

ஆட்ரி ஜேனட் ஜோசப்

முப்படி ஓவியம்

பி. சிவானந்தா

இதழ் வடிவமைப்பு

யாக்கன்

சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் - ரூ. 150/-
வாழ்நாள் கட்டணம் - ரூ. 1,000/-

அயல் நாட்டினருக்கு
தனி இதழ்: US \$ 2

ஆண்டுக் கட்டணம்
US \$ 20

விளம்பரம்

அரைப்பக்கம் ரூ. 5,000/-
முழுப்பக்கம் ரூ. 10,000/-
பின்/உள் அட்டை ரூ. 20,000/-

தொடர்பு முகவரி

604, ஜெயம் பிரிவு
சித்ரா அடுக்ககம்
9 குளைமேடு நெடுஞ்சாலை
சென்னை - 600 094.
Mobile : 98404 - 49204
puthiakodangi@yahoo.co.in

தலித் நிலவுரிமை மாநாடு 27-3-2005 அன்று நடந்ததை அடுத்து ஏப்ரல் 15, 16 தேதிகளில் நிலவுரிமை பயிற்சி முகாம் சென்னையில் நடைபெற்றது. கருப்பன், கிறித்துதாசு காந்தி, சிவகாமி, இன்பக்குமார், சன்னா, வேலுச்சாமி, வழக்கறிஞர் சந்திர, திருவள்ளுவன், குடியரசன், லலிதா, முருகேஸ்வரி, நாகேஸ்வரி ஆகியோர் கலந்துகொண்டு பயிற்சியளித்தனர். தொடர்ந்து மே 7, 8 தேதிகளில் விருதுநகரில் தென்மாவட்டங்களுக்கான பயிற்சி நடைபெறுகிறது. இருநூறு பேருக்கு மேல் கலந்து கொள்கின்றனர். கருப்பையா (எஸ்ஸி/எஸ்டி அரசு ஊழியர் சங்கம்) ஒருங்கிணைக்க, கருப்பன், பாஸ்கரன், தேவ கோட்டை சுப்ரமணியம், டாக்டர் ஜெயராமன், வெரோனிக்கா, சிவகாமி, சன்னா, அருள்மேரி உலகநாதன், குடியரசன், வேலுச்சாமி ஆகியோர் பயிற்சியாளராக பங்கேற்கின்றனர். இதற்கிடையில் மே 1-இல் திட்டக்குடி பொன்னேரியில் நிலவுரிமை குறித்த கூட்டத்திற்கு திருவள்ளுவன் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார். இதே வகையில் தொடர்ந்து மாவட்ட அளவில் நில உரிமை கருத்தரங்க ஏற்பாடுகளும், கிராம அளவில் மக்களை அணி திரட்டும் வேலையும் நடந்து வருகிறது.

ஏற்கனவே காத்திருப்புப் பட்டியலில் இருந்த கிறித்துதாசு காந்தி அவர்களோடு, தலித் நிலவுரிமை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டதற்காகவும், பஞ்சமி நில மீட்பு குறித்து பொதுக் கூட்டங்களில் பேசியதற்காகவும் சிவகாமி அவர்களையும் காத்திருப்புப் பட்டியலில் வைத்திருக்கிறது அரசு.

தலித் மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக சாதியாளர்களின் ஒடுக்கு முறைக்கும் புறக்கணிப்புக்கும் ஆளாகி வருகிறார்கள். அவர்களது உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன, வருகின்றன. ஒடுக்கு முறையாளர்களை கண்டிக்கவும், தண்டிக்கவும் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டுள்ள அரசு, சாதியாளர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு ஒடுக்கு முறையாளருக்கு துணை போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது பரவலாக அறியப்பட்டது. அதற்கு அப்பட்டமான உதாரணம்தான் காந்தியும் சிவகாமியும் காத்திருப்புப் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலை. தலித்துகள் அதிகாரத்தில் இருப்பது தங்களுக்கு ஆபத்தானது என்பதை அரசு உணர்ந்து வேலையில்லாமல் சும்மா சம்பளம் தரவும் முன் வந்துள்ளது. இருவரின் வேலை செய்யும் உரிமை பறிக்கப்பட்டுள்ளது. திண்ணியத்தில் படிப்பறிவில்லாத பாமரன் சாதி வெறிகொண்டு தலித் வாயில் மலம் திணித்தான் என்றால், அரசின் சாதி வெறி இந்த இருவரையும் வீட்டிலேயே இருங்கள் என்று கட்டிப் போட்டுள்ளது. இரு அதிகாரிகள் மீது அரசு தொடுத்துள்ள தாக்குதல் இன்றைய தலித் அமைப்புகள், இயக்கங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள அதிர்வுகளையும் பதிவு செய்கிறது. அரசு மற்றும் அரசு சாராத எஸ்ஸி/எஸ்டி சங்கங்கள் கொதித்தெழுந்து அங்கங்கே ஆர்பாட்டங்களையும் உண்ணா விரதங்களையும் நடத்தி வருகின்றன. கிறித்துதாசு காந்தி நீதிமன்றத்திற்கு சென்றதன் மூலம் அரசின் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தியிருக்கிறார். இவையெல்லாம் என்ன விதமான முடிவுகளைக் கொண்டு வரும்?

■ தமது தலித் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தத் தயங்கியவர்கள் மேலும் பதுங்கிக் கொள்வார்.

■ அரசு தன் முடிவை மாற்றிக்கொள்ளும் - உறுதியாக எலினும் எல்லா அதிகாரிகளும் அரசு ஊழியர்களும் தொடர்ந்து அரசின் கண்காணிப்பில் வைக்கப்படுவர்.

■ உமாசங்கர், சிவசங்கரன் போன்ற இளைய அதிகாரிகளும் தங்கள் உரிமைகளை நிலை நாட்டிக் கொள்ள முனைந்துள்ளனர். இது நிச்சயமாக பிற அதிகாரிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் உந்து சக்தியாக அமையும்.

■ நிலப்பிரச்சினை ஆபத்தானது என்பதால் தமிழ்த்தேசியம், இரட்டை வாக்குரிமை, பௌத்தத்துக்கு மாறுதல் என்று அதிகம் ஆபத்தில்லாத வழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்த அமைப்புகள் நிலப்பிரச்சினையை முன்னெடுக்க வரலாம்.

■ பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் அரசின் சாதிய ஒடுக்கு முறை வெட்ட வெளிச்சமாகும். இதன் விளைவாக நிலப்பிரச்சினையை மய்யப்படுத்தி ரீய் சே-பறையர்-அருந்ததியர் உட்சாதிப் பூசல் சளைக் குறைத்துக் கொண்டு தலித் மக்கள் ஓரணியில் திரளலாம்.

■ பல்வேறு பிரிவுகளாக பிரிந்திருக்கும் அரசு ஊழியர் சங்கங்கள் 'அம்பு' என்ற குடைக்குள் வருவதற்கு கிறித்துதாக காந்தி முயற்சி செய்து வருகிறார்.

மொத்தத்தில் தலித் அரசியல் புது உத்வேகத்தையும், உற்சாகத்தையும் பெற்று தலித்துகளின் வாழ்வியல் பிரச்சினையான நிலவுரிமையின் மீது மய்யங்கொள்வது தவிர்க்க இயலாதது.

பாப்பாபட்டியில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் வேட்பாளர் மர்மமான முறையில் இறந்துள்ளார். விசாரணை தீவிரமாக நடைபெறவில்லை. கீரிப்பட்டியில் வெற்றி பெற்ற வேட்பாளர் உடனே ராஜினாமா செய்ததும், ஓட்டுப் போட்ட மக்களை சாதியாளர்கள் விஸ்கி வைத்ததும், அரசு இவற்றையெல்லாம் ரசித்துக்கொண்டிருப்பதும் தலித் மக்களுக்கு அதிர்ச்சி அளிக்கிறது.

விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பு மாவட்டத் தோறும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தி எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துள்ளது.

அறிவிப்புகள்

◆ **நிலவுரிமை
ஆலோசனைக்
கூட்டம்**

நாள் : 1 . 5 . 2005

இடம் :

பெண்ணாடம், பொன்னேரி

ஒருங்கிணைப்பு :

திருவள்ளுவன்

நிலவுரிமை

பயிற்சிப் பட்டறை

நாள் : 7, 8 மே, 2005

இடம் : விருதுநகர்

ஒருங்கிணைப்பு :

எஸ்சி/எஸ்டி அரசு ஊழியர் நலச் சங்கம்

தொடர்புக்கு

கருப்பையா (04562-267230 / 265083)

புதிய கோடாங்கியின்

பயிற்சி முகாம்

நாள்: 15-5-2005

இடம் : அரக்கோணம்

தொடர்புக்கு

மு. வீரராகவன் (0-94431-06956)

பெரியாரென்னும் தங்கத்தகடும்	தி. ஸ்டாலின்	04
நம்பிக்கை முனைகள் - கவிதை	ப. வில்லியம் அந்தோனி	05
சக்கிலியச்சி - சிறுகதை	ஸ்ரீதர கணேசன்	06
கழிவுகள் - கவிதை	புதிய மாதவி	09
தலித் வரலாறு மாதம்	பாரி செழியன்	10
சமபந்தி ஜலக்கிரீடை - கவிதை	ஞானதேவி	11
சுகந்தியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - சிறுகதை	பாரதி நிவேதன்	12
தமிழ் நாடகப் பிரதிகள்	கே.ஏ. குணசேகரன்	20
விசாரணை - சிறுகதை	பாக்கி உமாநாத்	28
சிந்தனைகள் சிகரம் ஏறுவதற்கே - நூல் விமர்சனம்	பூவை சுப்பிரமணியன்	31
ஹைகூவில் அறிவியல்	அன்பாதவன்	34
பார்ப்பனியத்தின் சேவகர்கள் யார்	கோ. ரகுபதி	38
வரலாறு யாரை விடுதலை செய்யும் - தொடர்	அ. ராமசாமி	42
தீத்தொடல் - கவிதை	ஆ. அமிர்தராஜ்	51
நிலவுரிமை வரலாறு	சிவகாமி	52
மக்கள் அறியாத அம்பேத்கர் - தொடர்	குடியரசன்	58
அறுவடை - கவிதை	உமாதேவி	60
கணிதம் நம் உடைமை	குடியரசன்	61

பெரியாரென்னும் துங்கத் துகடும்

□ தி. ஸ்டாலின்

உடையும் கவசமும்

பெரியார் தமிழக அரசியலில் ஒரு தனிப் பெரும் சக்தியாக உருவெடுத்தவர். பார்ப்பன தலைமைக்கு மாற்றான தலைமையை வலுப்படுத்தியவர். எவையெல்லாம் புனிதம் என்று குறிக்கப்பட்டதோ அவையெல்லாம் வெறும் வெங்காயம் என்றவர். இப்படி பெரியாரைப் பற்றி சொல்ல-எழுத (சொல்லி, எழுதி பிழைப்பு நடத்த) நிறைய உண்டு. புராதன கதைகள், இதிகாசங்கள், கடவுள் என அனைத்தையும் ஆய்வுக்குட்படுத்திய பெரியார் இன்று ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிறார் என்பது காலத்தின் கட்டாயம். அவரை தற்பொழுது ஆய்வுக்குட்படுத்துபவர்கள் அவரால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்ட பார்ப்பனர்கள் அல்ல என்பதும், திராவிட இயக்கத்திற்கு பெரும் நம்பிக்கையுடன் ஆதரவு தந்து உழைத்தவர்களான தலித்துகள்தான் அவரை கேள்விக்குமுன் அல்லது அவருக்குமுன் கேள்விகளை நிறுத்துகிறார்கள் என்பதுதான் விறுவிறுப்பு.

பெரியார் தீண்டாமையை கடுமையாக எதிர்த்தவர் என அறியப்படுகிறார். அப்படிப்பட்டவரை தீண்டாமையைப் புவியாதிக் கிடக்கும் தலித்துகள் ஏன் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டும்? காரணமிருக்கிறது. ஈரோடு வெ. ராமசாமி நாயக்கர் என்ற மாமனிதர் தீண்டாமையை ஒழித்திடுவார் என்றெண்ணிய தலித்துகள் பெரியாரின் வழியிலும், பெரியாரை வழிகாட்டியாக அறிவித்துக் கொண்ட திராவிடக் கட்சிகளின் வழியிலும் சென்றனர். பார்ப்பனர்களை அதிகாரத்தில் (ஆளும் தன்மை) இருந்து நீக்கி விட்டால் தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்ற பெரியாரின் கருத்தியலை நம்பி சென்றவர்களுக்கு (தலித்துகளுக்கு) வழக்கம்போல் ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. தங்களை நம்பவைத்து சமுத்தறுத்த கூட்டத்தை - அதன் தலைமையை - மறு ஆய்வு நடத்துவதற்கான உரிமை எந்த இனத்திற்கும் உண்டு; தலித்துகள் மட்டும் விதிவிலக்கல்ல.

பெரியாரியம் மட்டுமல்ல, ஆயிரமாண்டு காலங்களாக அடிமை வாழ்வை சமந்திருக்கும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு மாற்றம் தராத, தர இயலாத எல்லா இயக்கங்களையும் (ism) ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறார்கள். மார்க்ஸியமும் கூட இதில் தப்புவதில்லை. பெரியார்-பெரியாரியம்தான், கடந்த முப்பதாண்டு கால தமிழக அரசுகளின் அடித்தளம்; ஆட்சியை பெரியாருக்கு சமர்ப்பித்த ஒரு கட்சியும், பெரியாரின் சீடர் அண்ணாவுக்கு சமர்ப்பித்த இன்னொரு கட்சியும் தான் இங்கு அரசாளும் இரு கட்சிகள்; திராவிடக் கட்சிகள்.

தீண்டாமை எதிர்ப்பாளரான பெரியாரின் கோட்பாட்டில் இயங்குவதாக (!) அறியப்படுத்திக் கொண்ட கட்சிகளின் ஆட்சிகளிலும் தீண்டாமை

வலுப்பெற்றதே ஒழிய ஒழிந்துவிடவில்லை; ஒழிக்கப்படவில்லை. கடந்த முப்பதாண்டுகளில் தலித்துகள் மீது நடந்த வன்முறைகள் மிக சொடுரமானது. சாதி இந்துக்களின் வன்முறைகளுடன் அரசு எந்திரமான சாவல் துறை வன்முறையும் இணைந்து தலித்துகளை சின்னா பின்னமாக்கியது. இந்தியாவில் சாதி வெறி மேலோங்கியுள்ள மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு பார்ப்பனியத் திற்கு மாற்றுத் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணிய பெரியாரும், பெரியாரியமும் யாருக்கு பயன்பட்டது என்று பார்ப்பது மிகத் தேவையான நிகழ்வு.

1891 (அதாவது அம்பேத்கர் பிறந்த ஆண்டில்) இட ஒதுக்கீடு, தனி பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய கோரிக்கைகளை தமிழ்நாட்டில் எழுப்பிய அயோத்திதாசர் மற்றும் ரெட்டமலை சீனிவாசன் போன்றோர்களை பின்னுக்குத் தள்ளிய பெருமை (!) திராவிடத்திற்கு உண்டு. இப்படி தலித் ஆளுமைகள் தலித்துகளிடம் சென்று வினையாற்றவிடாமல் போனது. தலித்துகள் தங்களுக்கான சமூக விடுதலையை எதிர்பார்த்து ஏங்கும் காலத்தில்தான் பெரியாரும் திராவிட இயக்கமும் வந்தது. பெரியாரின் இயக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, தங்களின் விடுதலை பெரியாரால் என்று தலித்துகள் திரண்டதை திராவிடக் கட்சிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டன; இதுவரை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

கடந்த பத்தாண்டு காலமாக தலித் இயக்கங்களின் எழுச்சியால்தான் சாதிய ஒடுக்குமுறை அப்பட்டமாக வெளிக்காட்டப்பட்டதே தவிர, திராவிட மேதைகளால் அல்ல. இதே பத்தாண்டுகளாகத்தான் பாமர தலித்துகளும் இதை உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். அதன் தொடர்பாகத்தான் பெரியாரையும் திராவிடத்தையும் அவர்கள் யாருக்கானது என கேள்வியெழுப்புகிறார்கள். அதன் அடையாளமாக தலித் அறிவுஜீவிகளும் கேள்விகளை பெரியாரின் முன்பு வைக்கிறார்கள்.

பார்ப்பனர்களை விமர்சிக்கும் பார்வையுடன், சில சமயங்களில் அதைவிடவும் 'மேலாகவே' (!) தலித்துகளை விமர்சிக்கிறார்கள் பெரியாரியவாதிகள். பெரியாரும் அவர் தத்துவமும் எமக்காக (தலித்துகளுக்கு) செய்தது என்ன? என்று கேட்டால் அதற்கான பதிலையல்லவா அவர்கள் தர வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு கேட்பவர்களை மலம் தின்னும் பன்றிகள் என்றும், வளர்ப்புப் பிராணிகள் என்றும் வரை பாடுகிறார்கள். பெரியாரை கேள்விக்குட்படுத்தும் தலித்துகளுக்கு இதுவரை கருணாநிதி போன்ற நேரடியாக பெரியாரால் பெருலாபம் அடைந்தவர்கள் பதிலளிக்கவில்லை யென்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது 'தோழர் பெரியார்' என்று அழைக்கும் இடதுசாரி

கன்கூட முன்பு பெரியாரை விமர்சித்தவர்கள்தான். ஆனால் தலித்துகள் விமர்சித்தால் மட்டும் பன்றிகள் ஆகிவிடுகிறார்களா? இந்த பார்வையைத்தான் பெரியாரியம் சுற்றுக்கொடுத்தது என்றால் அது எவ்வளவுமோசமான தத்துவம். தலித்துகளுக்கு நன்மை செய்ததாகக் கூறும் எந்த கோட்பாட்டையும், தலைமையையும் இனி எந்த குருட்டு நம்பிக்கையுடனும் ஏற்க முடியாது என்

பதுதான் இன்றைய தலித் அறிவுஜீவிகளின் வாதம். இந்த வாதத்தால், நடவடிக்கையால் பெரியாரியமும் தாக்கப்பட்டால் அது பெரியாரியத்தில் உள்ள குறைபாடுகள்தான். தங்கத் தகடானாலும் யுத்தத்தில் எதிரியை காக்கும் கவசமாக பயன்பட்டால் அந்த கவசமும் தாக்குதலுக்குள்ளாவது மிக மிக யதார்த்தமே.

நம்பிக்கை முனைகள்

ப. வில்லியம் அந்தோனி

சுரிகனியும் பழைய படிவுகளின்
எளிதில் இனங்காணமுடியா இடுக்கில்
அடைகாக்கும் முட்டைகளுக்கு அனலூட்ட
இரக்கமற்ற தன் அலகினால்
உயிர்ச்சுள்ளிகளைப் பொறுக்கிச் செல்கிறதொரு சீற்றப்பறவை

முனை மழுங்கிய சுருதிப்பெட்டியின் துணையோடு
ஆருடராகம் ஆலாபனை செய்யும் அறிவியல் வித்வான்கள்
உச்சஸ்தாயில் ஒலித்த அபஸ்வரத்தை நிரவ
வழுக்கும் வார்த்தைகள் கோர்த்த
வானிலைக் கீர்த்தனையை சளைக்காமல் பாடுகிறார்கள்

தேநீர் விருந்தை ரத்துசெய்த இறகு முளைத்தவர்கள்
ஆகாயத்திலிருந்து நீளும் அனுதாபக்கரங்களால்
காய்ந்துபோன கண்ணீர் துடைத்துவிட்டு
பசிக்குப் பயன்படாத நிவாரணங்களை
விசிறிவிட்டுச் செல்கிறார்கள் தக்க சாட்சிகளோடு

ஒரு வசீகரமான விடுமுறை நாளின்
எல்லா ஏற்பாடுகளையும் தகர்த்த நிகழ்வின் எதிர்வினையாய்
மிக எச்சரிக்கையுடன் தணிக்கை செய்யப்பட்ட மூட்டைமுடிச்சுகளை
ஒளிவுமறைவின்றி கொடுத்த திருப்தியில்
அடுத்தநாள் முதல் ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள் அன்றாடக் குதர்க்கங்களை

உயிர் அரும்புகள் குலுங்கிய உறவுக்கொடியை
வேரோடு பிடுங்கிச் சென்ற துர்க்கனவின் உறைந்துபோன காட்சி
ஓயாத பேரலையாய் உருண்டுவர
காலக்கடலின் ஆழயிருட்டில் திசையறியா மிதவையில் நகர்கிறார்கள்
எதிர்ப்படக்கூடும் நம்பிக்கை முனைகள் நோக்கி

இருப்பின் சாத்தியங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கியபடி
சந்தடியற்றபொழுதில் சதாநிகழும் பேரழிவில்
கடைசிவரை அடையாளங்காணமுடியா அனாதைப் பிணமாய்
ஒருபயனுமற்ற இம்முனைப்பும்
உருதெரியாமல் போய்விடக்கூடும்.

சூத்திரபிடிச்சி

■ ஸ்ரீதர கணேசன்

மாசானமுத்து பன்றிசளை, "உட்டி-உட்டி" ன்னு கூப்பிட்டார். அதுக ஒவ்வொன்னாக வந்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த பன்றிக பூராவும் பீங்காட்டுல மேஞ்சி, நல்லாக கொழுகொழுன்னு இருக்கு. அவரும் கவுண்ட மாருக வீடுகளுக்குப்போய் மக்கு மக்குன்னு 'புளு'க்க வேலைகளைச் செய்து, கஞ்சி வாங்கிக் கொண்டு வந்திருந்தார். ஏற்கெனவே அவர் மகன் கறாராக சொல்லியிருந்தான் "எப்பா, இந்தாப் பாரும். போனது வந்ததுன்னு பழசி பட்டையெல்லாம் இங்க வாங்கிட்டு வாராதீயும். இங்க பொங்கி வச்சதை தின்னுட்டு செவனேன்னு இரியும்" என்று. அவுரு கேட்டதாகவே தெரியவில்லை. பழைய பழக்கம் அப்படியே தொடருது. ஒன்னுக்கு பத்து பன்றிகளை வளர்க்கிறார். அதுகளை வச்சத்தான் அவர் காலமும் ஓடுது. அந்த மிச்சத்தைக் கொண்டு வந்து சிமெண்ட் தொட்டியில் ஊற்றினார். அவ்வளவு பன்றிகளும் அவுக் அவுக் கொண்டு குடிக்கிறது.

மருமகா குச்சில் திண்ணையில் உக்கார்ந்திருந்தான். எதிர்த்தாப்பல இருக்கிற உடைமரத்தைப் பார்த்த மாதிரி பார்வை. அவளது முகம் சுருங்கிக் கிடக்கு. 'இப்படிக்கேட்டுட்டானே. என்ன செய்ய, யாருக் கிட்டப் போய் சொல்ல?' ன்னு ஒரே கவலை. எந்த வேலையும் ஓடல. உக்கார்ந்த இடத்தை விட்டு எந்திரிக்க முடியல. பிள்ளைகள் ரெண்டும் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்குது. அதுகளுக்கு காப்பித் தண்ணீயாவது போட்டுக் கொடுக்கலாம். அதுவும் முடியாம இருக்காள். மாமா வந்தவுடனே கேட்டார். அதுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லி இருக்கு - தலை வலின்னு. அதுவும் இந்தப் பொய்யை எத்தனை நாளைக்கு சொல்ல முடியும்? உடனே இதுக்கு ஒரு முடிவு தேடணும். அப்பந்தான் மனசு ஆறும்.

மாசானமுத்து ஒரு பன்றியைப் பிடித்து உடைமுட்டுல கட்டினார். அது வாயையும் கெட்டியாச்சு. பெறவு பன்றியின் பின் கால்கள் ரெண்டையும் இழுத்துப் பிடிச்சு கட்டினார். பன்றி மற்ற ரெண்டு கால்களைய நிக்கி. அதுக்கு அசைய முடியல. அவர் குச்சுக்குள் போய், கொரடு மாதிரி ஒரு இரும்பு ஆயுதத்தை எடுத்து வந்தார். அதைக் கொண்டு பன்றியின் விதரை ஒரே அமுக்கு பன்றிக்குவலிதாங்க முடியல. அது துள்ளவும் முடியாம சுத்தவும் முடியாம தினறது. தலையை மட்டும் பலமாக ஆட்டிக் கொண்டது. கயிறு இறுக்கி

இழுத்தது. பெறவு பன்றி சோர்ந்து வதங்கி ஓர் நிதானத்துக்கு வந்தது. அப்பத்தான், அவள் எழுந்து வந்தாள். மாமாவிடம் அந்த ஆயுதத்தை வாங்கிப் பார்த்தாள். பெறவு பன்றியைப் பார்த்தாள். பன்றியின் விதரில் ஒரு காயமோ. சிராய்ப்போ, வடுவோ, ரெத்தமோ இல்லை. ஒரு தொடியில் பன்றிக்கு காயடிச்சாச்!

அதற்குப் பிறகு அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்கலானாள். முதலில் காப்பிப்போட்டு இறக்கினாள். பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்தாள். மாமாவையும் குடிக்கச் சொன்னாள். அப்பம் பொழுது சாய்ந்து, இருட்டத் தொடங்கி இருந்தது. ஒசி கரண்டுல ஒரே பல்பு. அதை எரிய விட்டாள். அதன் வெளிச்சம் குச்சில் பூராவும் பரவி, வாசல் வழியாக முற்றத்திலும் விழுந்தது. அப்பந்தான் மாடசாமியும் வந்தான். "என்ன சொல்லாமக் கொள்ளாம வந்துட்ட. ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டாமா. உன்னக் காங்கலன்னு எங்கயெல்லாம் தேடுறது? நல்ல வேளை, கணக்கப்பள்ள வந்தாரு. அவுருதான் உனக்கு உடம்புக்கு சரியில்ல. சொல்லிட்டு போயிட்டதாகச் சொன்னாரு" என்றான். அவளுக்கு திக்கென்றிருந்தது. நெஞ்சக் குழி வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. "வேற எதுவும் சொன்னாரா?" என்று கேட்டாள். அவனும் ரொம்ப சாதாரணமாக எவ்விதப் பதற்றமும் இல்லாமல், "நீயும் நானும் கோயம்புத்தூருக்கு போகணுமாம், முதலாளி வீட்டுல வேலையாம். மாசம் அய்யாயிரம் ரூபாய் சம்பளமாம். சம்மதமானுக் கேட்டாக. நான் உங்கிட்டக் கேட்டுச் சொல்லுறேன்னு வந்துட்டேன்" என்றான். 'அப்பாடி' ன்னு இருந்தது அவளுக்கு. பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டாள். பெறவு புருஷனுக்கு ஒரு தம்ளர் காபியை கொடுத்தாள். அவனும் சத்தங்காட்டாமல் காபியை வாங்கிக் குடித்தான். அவள் புருஷனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்படி யொன்னும் அவன் தாட்டியமான ஆளு கிடையாது. சித்து உடம்பு, அதற்குத் தக்கன வளர்த்தி. அந்த உடம்பில் முண்டாப் பனியன் மட்டும் அணிந்திருந்தான். பிரவுன் கட்டம் போட்ட சாரத்தை மடித்துக் கட்டியிருந்தான். விசயத்தை அவனிடம் சொல்லிவிடலாமா என்று நினைத்தாள். பிறகு அவனுக்குத் தெரிய வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து கொண்டாள்.

சற்று நோம் சுழித்து, ஏதோ நினைவுக்கு வந்த வனாய், அவன் சாரத்து முந்தியில் சொருகி வைத்திருந்த ஓர் கார்டை எடுத்து. அவனிடம் கொடுத்தான். "இது உங்கிட்டக் கணக்கப்பள்ள கொடுக்கச் சொன்னாரு. வேலைக்குச் சம்மதம்னா, கோயம்புத்தூர்க்கு போன் பண்ணணுமாம். எனக்கும் கோயம்புத்தூரு வேலைன்னா சந்தோஷமாத்தான் இருக்கு.

மாசம் அய்யாயிரம் ரூபாய்ன்னா, எவ்வளவு பெருசு!" உடனே அவளும் என்னமோ சொல்ல வாயெடுத்தாள். பெறவு அதை அடக்கிக் கொண்டாள். ஏனோ புருஷன் மீது எரிச்சல் வந்தது. பணம்ன்னா போதும் வாயைப் பெளக்க வேண்டியதுதானா என்ன? அவனை அந்த முனிசிபல்டி வேலையை விட்டுப் போகச் சொல்லும்போது எம்பதாயிரம் ரூபாய் கைக்கு வந்தது. அதுல ஒரு பத்தாயிரம் எடுத்து, சுழுத்துல போட்டுக்கிட ஒரு தாலிக் கொடி வாங்கித் தரச் சொன்னாள். அவன் முடியாதுன்னுச் சொன்னதும், கொஞ்சியும் பார்த்தாள். அவன் அசைந்துக் கொடுக்கவில்லை. பிள்ளைகள் பெயருக்கு ஆளுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் பேங்குலக் கொண்டு போட்டான். நாளைப் பின்ன உக்காருவதற்கு இடம் வேணும்னு, ஊருல மூணு செண்டு நிலம் வாங்கினாள்.

அவளுக்கென்ன பணத்துக்குப் பஞ்சமா? இப்பம் அவள், 'ம'ன்னாலும்போதும். அள்ளிக் கொடுக்க கவுண்டர் இருக்கிறார். அவருகிட்ட இருந்து கொஞ்சம் பற்றணும், அதுதான் எப்படின்னு யோசித்தாள். போன் நம்பர் கையில் இருக்கிறது. அவருக்கிட்டப் பேசறது வாங்குறது, கொடுப்பினை கிடுப்பினை எதுவும் புருஷனுக்குத் தெரியக் கூடாது. இதுல மட்டும் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்கணும்ன்னு நினைத்தாள். அவனும் வெளியே கிளம்பிக்கொண்டிருந்தான். அவளும் உடனே புறப்பட்டாள். முகம், கை, கால் களைக் கழுவிக் கொண்டாள். டெங்கு பெட்டியைத் திறந்து, மடிச்ச மேனிக்கு இருந்த அந்த ரோஸ் வண்ணப் புடவையை எடுத்துக் கூட்டிக் கொண்டாள். அந்த நிறத்துக்கு தக்கபடி ஜாக்கட்டையும் அணிந்து கொண்டாள். லைட் வெளிச்சத்தில் கண்ணாடி பார்த்தாள். முகம்வட்டமாக இருந்தது. சுத்தமாக இருந்தது. கொஞ்சம் கலரா, அழகா, லக்ஷணமாக இருந்தால் கிழவன் கூட விடமாட்டுக்கான்? உடனே வானுக் கூப்பிடுறான். இதை மாதிரி கவுண்டர்சை போய் கூப்பிட முடியுமா? சக்கிலிச்சின்னா அவ்வளவு இளக் காரமாகவாப் போச்சு? அவளுக்கு திரும்பவும் முகம் மாற்றம் கண்டது. அதில் கோபக் கோடுகள் விழுந்தன. இந்த மாதிரி கோபப்பட்டு முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தால் காரியம் நடக்காது, கெட்டுப் போகும்ன்னு நினைத்தாள். பெறவு வெளியே கிளம்புகிற புருஷனைப் பார்த்து, "ஒரு நாளு எங்கம்மா வீட்டுல போய் இருந்துட்டு வாரேன்" என்றாள். அவனும் அவனை ஒரு மாதிரி பார்த்து, "உனக்கு என்னச் செய்யுது?" என்று கேட்டான். "எனக்கு மனசுக்கும் சரியில்ல. உடலுக்கும் சரியில்ல" என்றாள். "போயிட்டு எப்பம் வருவெ" "நான் என்ன அங்கையா இருந்துகிடப் போறேன். இப்பம் போனா நாளைக்கு அங்க இருந்துட்டு, நாளை நின்னு விடியக்காலம் புறப்பட்டு வந்து விடுவேன்." "உன்ன சைக்கிள்ள கொண்டு போய் விட்டுட்டு வந்திட்டா?" "எதுக்கு நீங்க அலையணும். ராத்திரி பூரா பஸ் இருக்கு. நாலு ரூபாய் கொடுத்தா வீட்டு வாசல்ல இறக்கிட்டுப் போயிடுவான்." "சரி வா. பஸ்கல ஏத்தி விடுகிறேன்." அவள் புருஷன் பின்னால்போனாள். அவளுக்கு பிள்ளைகளை விட்டுட்டு போறோமே, நாளைக்கு என்ன சாப்

பிடும். எப்படி பள்ளிக்கூடம் போகும் என்ற கவலை உண்டாகி, மேலும் நிம்மதியை கலைத்தது.

அவள் கடைசி பஸ்சைப் பிடித்து ஊர் வந்து சேர மணி ஒம்பதே முக்காலாயிற்று. ஒரு வேளை அவள் அந்த எஸ்டி.டி. பூத்தில் கண்ணாடி கூண்டுக்குள் நின்று பேசும்போது, கவுண்டர் இல்லை அல்லது கவுண்டரிடம் பேச முடியாதுன்னு தகவல் கிடைத்தால், சனியன் இதோடு தொலைந்து போகன்னு தலை முழுகி இருப்பாள். பேசியது கவுண்டர். "சரி... எப்பம் வருவ. அதைச் சொல்" என்றார். அவளும், "இன்னைக்கு நைட்டுல சரியாக பத்து மணிக்கு வருவேன். நீங்க வரும்போது சமையல்காரனைக் கூட்டிக் கிட்டு வராதிங்க. கணக்கப்பள்ளியும் இல்லாமப் பார்த்துக்கங்க. நம்ம ரெண்டு பேரும் தனியாக இருக்கும்போது, பங்களாவுல வேற யாரும் இருக்கக் கூடாது" என்று எச்சரித்தாள். பிறகு, "நகையும் பணமும் வேணும்" என்று கண்டிப்பாகக் கேட்டாள். "ஏய்.. நீ இவ்வளவு தூரம் இறங்கி வரும்போது, எனக்கு நகையும் பணமுமாப் பெருசு. நீ சொன்ன மாதிரி நடந்துக் கிடணும். காக்க வச்ச விடக்கூடாது" என்றார். அவளும், "நான் சொன்ன மாதிரி நடந்துக் கிடுவேன். பயப்புடாதிங்க" என்றாள்.

இருந்தாலும் பயம் அவளுக்கு இருந்தது. கவுண்டரை நம்ப முடியாது. எதை வேண்டுமானாலும் செய்வார். தனியாக வரச் சொல்லிவிட்டு, ஆட்களை வைத்து தப்பி ஓடாத அளவுக்கு செய்தாலும் செய்யலாம். பங்களா முன்வாசல் வழியாக போகக் கூடாது. பின்வாசல், அதிலும் கச்சுள் தண்ணீப் போகிற சின்ன வாசல் அதன் வழியாகத்தான் போகணும். சாவி மாடசாமியிடம்தான் இருந்தது. அதையும் மறக்காமல் வாங்கி வைத்திருந்தாள். கடை வீதியில் நடக்கும்போது எதிரில் யாரும் தெரிஞ்சாட்கள் வாராங்களானு பார்த்தாள். தைரியத்தை ஒன்று திரட்டிக் கொண்டாள். எட்டை வேகமாகப் போட்டாள். ஆனாலும் பயமும் பதற்றமும் வதைத்தது. நடுக்கம் எட்டிப் பார்த்தது. போகிற வழியில் ஒரு எஸ்டி.டி. பூத் அங்கன நின்றாள். ஒரு யோசனை ஓடியது. உடனே பூத்துக்குள் வந்தாள். கால்கள் ஊனமுற்ற பையன்முன் உள்ள மேசையின் மேல் பச்சை நிறத்தில் டெலிபோன் இருந்தது. டியூப் லைட்களின் வெளிச்சம் பளிச்சின்னு இருக்க, அந்த போனை எடுத்துப் பேசினாள். கவுண்டர் இருப்பதை உறுதி செய்து கொண்டாள். பையனுக்கு பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, கடைத் திண்டில் ரெண்டு ஆட்களை சுடந்து வெளியில் வந்தாள். அவள் காட்டுப் பாதைக்கு நடந்தாள். சரி பாதியாக இருந்த நிலவு, ஒளியைத் தந்தது. பால் ஒளி. நடந்து பழக்கப்பட்ட ஒத்தையடிப் பாதை. வேகமாக நடக்க முடிந்தது. ஆனாலும் ஒத்தையில் நடக்க சிரமமாக இருந்தது. எவனும் கையைப் பிடிச்சு இழுத்துக்கொண்டு போனால்கூட ஒண்ணும் தெரியாது. அதுவே பயத்தை இறுக்கி அழுத்தி நடுக்கத்தைக் கூட்டியது. அவள் உடல் முழுவதும் வியர்த்தது. இந்த மட்டோடு வீட்டுக்கு போய்விடலாமா? இடை பாதையில் பிரதானச்

◆ ◆

**அவள் மெதுவாக தனது பாவாடை நாடாவுக்கும் உடம்புக்கும்
இடையில், இடுப்பில் சொருகி, மறைத்து வைத்திருந்த அந்த
ஆயுதத்தை எடுத்தாள். கவுண்டரின் வேட்டையை நீக்கி, அவரது
கிழட்டு ஆண் குறியில் அதை வைத்து, ஒரே அமுக்கு. அவ்வளவு
தான். கவுண்டரிடமிருந்து 'அ' ன்னு சத்தம் வந்தது.**

◆ ◆

சாலை. அதைக் கடந்தால் தெருவு. வடக்க கடைசி தெரு. வீடு. கடைசி பஸ்க்கு புறப்பட்டு வந்தேன்னா, பிரச்சனை முடிந்து போகும். இதற்கு ஏன் இந்த சிரமப்படனும். உசும். கூடாது. அந்த விரசல், நடையில் தெரிந்தது. அவள் வேகமாக நடந்து பங்களா வின் பின்புறம் வந்து விட்டாள்.

அவளுக்கு எல்லாமே நன்கு பழக்கப்பட்ட இடம். கிரீல் கேட் அடைத்துக் கிடந்தது. உள் பூட்டுத் தொங்கியது. பங்களாவின் கீழ் அறைகளில், ஒன்றியில் லைட் எரியுது. அந்த வெளிச்சம் சிதறலாய், எல்லாப் பக்கமும் தெரியுது. பங்களாவில் ஆளிருக்கிற அரவமே தெரியவில்லை. பங்களாவைச் சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர். வயல் வெளிக்குப் போகிற வழிப் பாதையில் மரம், செடி, கொடியெல்லாம் மண்டிக் கிடக்கிறது. அங்ஙன ஒரு சுடு குஞ்சுகக் கூட இல்லை. எல்லாமே அமைதியாக இருந்தது. அவள் நிலா வெளிச் சத்தில் பார்த்து நடந்தாள். அந்த கழிசடை காண் திண்டில் ஏறினாள். அந்த சின்னக் கதவின் பூட்டுத் தொரத்தை உற்று நோக்கினாள். அந்த கதவோடு இணைக்கப்பட்ட பூட்டை உள்ளக்குள்ளிருந்து திறக்கலாம். வெளியில் இருந்தும் திறக்கலாம். அப்படித் திறந்து அவள் உள்ளக்குள் வந்தாள். வேகமாக நடந்து பங்களா முன் வரும்போதுதான், அந்த பெரிய கேட் வெறுமனவே சாய்த்தி கொண்டி போடப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது. இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஏன் வரணும், முன் கேட் வழியாக சட்ன்னு வந்திருக்கலாமே என்று அவளுக்கு நினைவு ஓடியது. பெறவுதான் வந்த பாதை சரிதான் என்று திருத்திக் கொண்டாள். அந்த பரபரப்பாலும் பயத்தாலும் வந்த பயண அலுப்பை அந்த இருட்டில் நின்று நிதானப்படுத்திக் கொண்டாள்.

அவள் படி ஏறி வரும்போது, கவுண்டரைக் கண்டாள். அவர் வந்தவுடனே அவளது கையை பிடித்துக் கொண்டார். "நீ எங்க வாராமப் போய் விடுவி யோன்னு பயந்து போய் விட்டேன்" என்றார். எழுபது வயசுக் கிழவனுக்கு இவ்வளவு ஆசையா? இது என்ன ஜென்மம்? அவளுக்கே அருவருப்பாக இருந்தது. இருந்தாலும், வந்த வேலையை சீக்கிரம் முடிக்கணும்மே என்ற அவசரம் தோன்றியது. இது வெளியில் தெரிந்தால் என்னாகும் என்றும் யோசித்தாள். கவுண்டர்க்கு ஒன்னுமில்லை. மலர்ந்தா மேனி, கவுந்தாக் காணி. தனக்குத்தான் மானம், மரியாதை போகும் என்று நினைக்கும்போதே, அந்த ஒவ்வொரு நொடிப்

பொழுதும் நெருப்பாய்ச் சுட்டது. மூச்சிரைக்க, பயம் கூடி வர அவருக்குப் பின்னால் வேகமாகப் போனாள். அறைக்குள் வந்ததும், அவளுக்கு கொஞ்சம் தெம்பாக இருந்தது. இனி யாரும் பார்க்க முடியாது என்ற தையம் வந்தது. மூச்சை இழுத்து விட்டுக் கொண்டாள். இனி வந்த வேலையை முடிக்கணும். அதுவும் ஒரு பொம்பளை ரும்புக்கு வந்திருக்கா, கவுண்டர் கூட உக்கார்ந்திருக்கா, பேசியிருக்கா, படுத்திருக்கான்னு அசவு எதுவும் இருக்கக் கூடாது; தெரியவும் கூடாது. அப்படி வந்த வேலையை கச்சியதமாக முடிக்கணும். மத்த தெல்லாம் பெறவு...

அப்போது அவளுக்கு பயம் அறவே இல்லை. கவுண்டர், அவளது உடல் அமைப்பை புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அதன் பெரும் பகுதி அவளது காதுகளில் ஏறவில்லை. அவள் வேறு ஒன்னை யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்த நேரம் கவுண்டர், என்னமோ இதுக்கு முன்ன பொம்பளையே பார்க்காத மாதிரி, அவளை உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை உற்று நோக்கினார். பெறவுதான் எதோ நினைவுக்கு வந்தவராய், "போ...போ... மொதல்ல குளிச்சுட்டு வா..." என்றார். அவளுக்கு குளிக்கணும், நல்ல சேலையை உடுத்திக்கிடணும், அறையைச் சுத்திப் பார்க்கணும் என்ற ஆர்வம் எதுவுமில்லை. அந்த ஜவுளிக் கடையின் புத்தம் புதிய மஞ்சள் நிறத் துணிப்பையை கவுண்டர் கொடுக்கும்போதுதான் முதல் முறையாக அவளும் வாயத் திறந்தாள்: "பணம், நகையெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிங்களா?" என்று கேட்டாள். "உனக்காக எல்லாம் வாங்கிட்டு வந்திருக்கு" என்ற கவுண்டர், அந்த பையைத் திறந்து காட்டினார். அவ்வளவும் நூறு ரூபாய் சுட்டுகள். கூடவே அதன் உள்ளிருந்த கைக்கு அடக்கமான நகைக்கடைப் பெட்டியை எடுத்தார். அவள் கையில் கொடுத்தார். அவளும் வாங்கி, திறந்து பார்த்தாள். சொன்ன மாதிரி தங்கச் சங்கிலி. அப்போதுதான் ஏ.சி. குளுமையை உணர்ந்தாள். ஏற்கெனவே வியர்வை பெருக்கெடுத்து, நச நசத்துக் கொண்டிருந்த உடம்புக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது அது. பிறகு அவளும் குளிக்கப் போனாள். பாத் ரூம் கதவை அடைத்துக் கொண்டு, கை கால்களை மட்டும் கழுவி, ரெண்டு சொட்டு நீரை தலைக்கு மட்டும் தெளித்துக் கொண்டாள். அவள் கூந்தலை விரித்துப் போட்டு, தன்னை குளித்த மாதிரி ஆக்கிக் கொண்டாள். பிறகுதான் துணிக்கடைப் பையைத் திறந்து பார்த்தாள். உள்ளே அகலமான தங்க நிற சருகைப் பாடர் வைத்த

திக்கு சிவப்பிலான பட்டுப் புடவையோடு, அவளை நிற்க வைத்து அளவு எடுத்து தைத்த மாதிரி ஜாக்கட், பாடி மற்றும் செண்ட் பாட்டில், சாம்பு பாக்கெட், சோப் டப்பா எல்லாமே இருந்தன, 'கிழவன் பலே கில்லாடி'ன்னு முணுமுணுத்துக் கொண்டாள்.

அவளது புடவைக் கட்டும், பறந்து விரிந்த கூந்தலும், அந்த செண்டின் மணமும் கவுண்டர்சுக்கு ஆசையைத் தூண்டின புதுப் பெண் போல நின்ற அவளை அப்படியே ஆவிச் சேர்த்துக் கட்ட ஆவலுடன் வந்தார். அவரைத் தடுத்து நிறுத்திய அவள், "இப்பம் என்னக் கெட்டுப் போச்சு. நான் எங்கையும் ஓடிப்போக மாட்டேன். இங்கதான் இருப்பேன். மொத படுங்க. உங்க காலு கையை பிடிச்சு விடுகிறேன். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கெட்டி அணைங்க. மொத்தமா கட்டி அணைஞ்சு, பெறவு ஆசை தீர்ந்துப் போயிறாம்" என்றாள். அவரும் கேட்டுக் கொண்டார். சட்டை, பனியணைக் கழற்றிக் கொண்டு வெறும்வேட்டியோடு மெத்தைக் கட்டிலில் படுத்தார். அவர் கழுத்தில் கிடந்த தங்கச் சங்கலி ஒரு பக்கமாக சரிந்தது. அவளும் கட்டிலின் மீது ஏறி உக்கார்ந்து கொண்டாள். தன் கால்களை மடக்கி, மண்டியிட்டு, குனிந்து கவுண்டரின் கால்களைப் பிடித்து விட்டாள். கவுண்டர்சுக்கு சுகமாக இருந்தது. அவர் அப்படியே கிடந்தார்.

அவள் மெதுவாக தனது பாவாடை நாடாவுக்கும் உடம்புக்கும் இடையில், இடுப்பில் சொருகி, மறைத்து வைத்திருந்த அந்த ஆயுதத்தை எடுத்தாள். கவுண்டரின் வேட்டியை நீக்கி, அவரது கிழட்டு ஆண் குறியில் அதை வைத்து, ஒரே அழுக்கு. அவ்வளவு தான். கவுண்டரிடமிருந்து 'ஆ'ன்னு சத்தம் வந்தது. அதுவும்கூட தெருவில் திரிகிற ஒரு பொட்டை நாய்க்காக மற்ற தெரு நாய்கள் குலைக்கிற சத்தத்தில் எடுபடாமலே போயிற்று.

மறுநாள் காலையில் பங்களாவுக்கு வேலைக்குப் போன புருஷன் திரும்பி வந்தான். அவள் ஓன்னும் தெரியாத மாரி கேட்டாள் "என்ன திரும்பி வந்துட்டிங்க. வேலையில்லையா?" என்று. மாடசாமி ஆர்வம் பொங்கச் சொன்னான்: "உனக்கு விசயம் தெரியாதா? நைட்லே பங்களாவுல வந்து தங்குன முதலாளி மாரடைப்பால செத்துப் போயிட்டாரு. அடக்கம் இங்கையா, அங்கையான்னு தெரியல. வேலை செய்ய வேண்டாம், போங்கன்னு எல்லாத்தியும் சொல்லிட்டாங்க. வந்துட்டேன்." அவளுக்கு நெனைப்பெல்லாம், நடு சாமத்துல வந்து பன்றிக் குச்சலுக்குள்ள புதைத்து வச்சருக்கிற பணம், நசை, பொருட்களை எல்லாம் எப்பம் எடுக்கன்னு ஒரே சிந்தனையாக இருந்தது.

கழிவுகள்

புதிய மாதவி

எச்சில் மலம்
வியர்வை நாற்றம்
சொறி சிரங்கு
நகம் அழுக்கு
கண்ணீர் ரத்தம்
நமக்கானவை.
ஆனால்
உங்கள் அகராதியில்
எங்களுக்கான அடையாளங்கள்.

வானம் பூமி
நிலா நட்சத்திரம்
மலர் மது
நதி நாற்றங்கால்
ஆகாயத்தின் கீழிருக்கும்
அத்தனையும்
பொதுவானவை.
பொதுவான் எல்லாம்.
உயில் எழுதாத
உங்கள் உடமைகள்.

தீண்டாதக் கழிவுகளாய்
புதைக்கப்படுகின்றது
எங்கள் வாழ்க்கை.

கழிவுகள்
உரமாகும்.
இது கற்பனையல்ல.
இனி -
உறங்காது உரங்கள்.
புதைப்பட புதைப்பட
புறப்படும்.
உயிர்களின் விதைகளாய்
கழிவுகளின் மடியில்.

மீளும் வரலாறு

ஓர் அறிமுகம்

நம்முடைய சமூக வரலாறு என்பது ஆதிக்கத்தை, ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து நடந்த போராட்டங்களை, இழப்புகளை மறைத்துவிட்டு, தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றவர்களின் வரலாறாகவே பதிவாகியுள்ளது. அது முழுமையான வரலாறல்ல. ஒடுக்கப்பட்ட, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பார்வையிலிருந்து வரலாறு வெளிப்பட வேண்டும். இம்மண்ணின் பூர்வக்குடிகள் எதிர் கொண்ட சாதி ஆதிக்க, எதிர்ப்பு போராட்டங்கள், பண்பாட்டு ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக இழந்த இழப்புகள் போன்று, மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான முயற்சி தான் 'தலித் வரலாறு மாதம்' கொண்டாட்டங்கள்.

ஒரு வரலாற்றை இடதுசாரிப் பார்வையில், பின் நவீனத்துவப் பார்வையில் வாசிப்பது போல தலித் விடுதலை பார்வையில் வாசிப்பது மிக அவசியமாகிறது. வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்ட தலித் விடுதலைச் சிந்தனை முன்னோடிகளின் வரலாறு, அவர்கள் வழி நடத்திய அரசியல் இயக்க வரலாற்றை மீட்டெடுத்து, அவற்றை செய்திகளாக, பதிவுகளாக உருவாக்கி, ஊடகங்கள் வழியே மக்களிடம் கொண்டு போய் சேர்த்து, "தலித்துகள் வரலாறு அற்றவர்கள்" என்பதை உடைத்தெறிந்து தலித்துகளுக்கான வரலாற்றை மீட்டெடுப்பதுதான் தலித் வரலாறு மாதத்தின் உள்ளடக்கம். அதனுடாக தலித் அதிகாரத்தையும் தலித் விடுதலையையும் வென்றெடுக்க வேண்டும். எந்த ஒரு இனமும் தங்களுக்கான வரலாற்றை கண்டடையும் போது, மீட்டெடுக்கும்போதுதான் அதற்கான அதிகாரம் உறுதி செய்யப்படுகின்றது. இம்மண்ணின் பூர்வக்குடிகளாகிய தலித்துகள் வீடற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இது தலைகீழாக மாற்றப்பட வேண்டும்.

தங்கள் மீது ஏவப்பட்ட நிறவெறியை எதிர்க்க, கருப்பு இலக்கியம், கருப்புக் கவிதை, கருப்பு இசை (பூனஸ், ஜாஸ்), கருப்பு அரசியல், கருப்பு சிறுத்தை கருத்துத் தளங்களில் பல மாதிரியான போராட்டங்களை கருப்பின மக்கள் முன்னெடுத்தார்கள். அவைகளிலிருந்து சில பாடங்களைக் கற்றாக வேண்டும். அவற்றில் ஒன்றுதான் 'கருப்பின வரலாறு மாதம்' (Black History Month). வரலாற்றில் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருப்பதை உணர்ந்து, அதனை மீட்டெடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு பிப்ரவரி மாதம் முழுவதும் கருப்பின வரலாறு மாதமாக கடைப்பிடித்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் என்பது கருப்பின மக்களது வரலாற்றில் முக்கியமானதாகும். ஃபிடெரிக் டக்ளஸ், ஆப்பிரஹாம் லிங்கன், டபிள்யூ ஈபி, டுபாஸ், லாங்ஸ்டன் ஹீயூக்ஸ் என பல நிறவெறியை எதிர்த்துப் போராடிய முன்னோர்கள் பிறந்த மாதமாகும். பிப்ரவரி மாதம் முழுவதும் கருப்பின முன்னோடிகள் பற்றியும், கருப்பினத்தவரின் வரலாறு பற்றியும் ஊடகங்களில் முக்கியத்துவத்தோடு

பாரி. செழியன்

Dalit History Month

செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அமெரிக்க அரசும், கருப்பின தலைவர்களை கௌரவித்து அஞ்சல் தலைகள் வெளியிடுவது மட்டுமின்றி நாடெங்கும் விழாக்கள் நடத்துகின்றன.

அமெரிக்க கருப்பின மக்களை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு, இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்ட தலித் தலைவர்களின் சமூக, அரசியல் பணி குறித்து மீட்டெடுக்கும் வகையில் "தலித் வரலாற்று மாதம்" (Dalit History Month) கொண்டாட வேண்டும். தீண்டாமை, சாதி ஒழிப்பை முதன்மைப்படுத்திய புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் பிறந்த ஏப்ரல் மாதத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டும் "தலித் வரலாற்று மாதமாக" கடைப்பிடித்து தலித் வரலாற்றை மீள் நினைவு கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.

தமிழக வரலாற்று ஆய்வில், 'திராவிட இயக்க வரலாறு' ஒட்டி பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். மற்றும் 'பகுத்தறிவு இலக்கியம் வரலாறு' குறித்து சிலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்திற்கு, சித்தாந்த உருவாக்கத்திற்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்த பண்டிதர் அயோத்திதாசர் (1845-1914) அவர்களின் சமூக, அரசியல், இதழியல் பணி குறித்து முற்றிலும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது 'ஒரு நூற்றாண்டு மறதி' என்கிறார். பேரா. டி. தருமராஜன் 1890-இல் திராவிட சங்கத்தை நிறுவி, வடமொழி பண்பாட்டு நிராகரிப்பு மற்றும் தமிழ் மொழி உணர்வு ஊட்டியவர், 'ஒரு பைசா

“திராவிட இயக்கத்தின்
ஆணிவேராகத் தமிழ் பௌத்த
இயக்கங்களே அமைந்துள்ளன.
திராவிட இயக்க
மையக் கொள்கைகளான
பகுத்தறிவு, பார்ப்பன எதிர்ப்பு,
சமதர்மம் போன்றவை
தமிழ் பௌத்த மூலவரான
பண்டிதர் அயோத்திதாசரிடமிருந்து
கடன் வாங்கப்பட்டவை”

தமிழன் (9.6.1907) பிறகு தமிழன் இதழை தொடர்ந்து ஏழு ஆண்டுகள் நடத்திய இதழாளர், எழுத்தாளர் மிகச் சிறந்த சமூக சீர்திருத்த வாதிடைய வரலாற்றில் திட்ட மிட்டு மறைத்து விட்டார்கள். “திராவிட இயக்கத்தின் ஆணி வேராகத் தமிழ் பௌத்த இயக்கங்களே அமைந்துள்ளன. திராவிட இயக்க மையக் கொள்கைகளான பகுத்தறிவு, பார்ப்பன எதிர்ப்பு, சமதர்மம் போன்றவை தமிழ் பௌத்த மூலவரான பண்டிதர் அயோத்திதாசரிடமிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவை” என்கிறார் முனைவர் அலாய்சியஸ். அதுபோல பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரத்திலும் முன்னோடியாக திகழ்ந்தவர். இந்து மதத்தில் காணப்படும் மூட நம்பிக்கையைப் பற்றி இவரின் விமர்சனத்தை சகித்துக்கொள்ளாத இரங்கூன் உயர்சாதி வாசகர்கள், தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் விதத்தில் ஒரு செத்த பாம்பை பார்சல் செய்து அனுப்பினார் களாம். வேதங்கள் புரணங்கள் குறித்து வேஷ பிராமண வேதாந்த விவரம், விபூதி ஆராய்ச்சி போன்ற நூல்களை எழுதி பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் செய்த பண்டிதர் அயோத்திதாசர்பற்றி “பகுத்தறிவு இலக்கிய வரலாற்றில்” சிறு குறிப்பும் இல்லாமல் ஒதுக்கி விட்டார்கள்.

பண்டிதர் அயோத்திதாசர் வாழ்ந்த சமகாலத்தில் வாழ்ந்த வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை, பாரதியார், சிங்கார வேலர் போன்றோர்களுக்கு இருக்கும் வரலாற்று பதிவுகள் போல அயோத்திதாசருக்கு இல்லை. இவ்வாறாக மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மீட்டெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட ஒவ்வொரு ‘ஏப்ரல்’ மாதம் முழுவதும் ‘தலித் வரலாற்று மாதமாக’ கடைபிடித்து, மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும். தலித்துகளுக்கான வரலாற்று தொகுப்பே சாதி ஒழிப்பு போராட்டத்திற்கான வரலாற்று தொகுப்பாகும். இன்றைய தலித் எழுச்சிக்கு நேற்றைய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியே. அது ஏற்படுத்திக் கொடுத்த வாய்ப்புகள் தான் இன்றைய தலித் அரசியலுக்கு அச்சாணியாக இருந்து இயக்குகின்றது.

சமபந்தி ஜலக்கிரிடம்

ஞானதேவி

நதியின் நட்ட
நடு முதுகில்
நறுக்கிப் போடப்பட்ட
சிமெண்டால் ஆன
தண்ணீர்த் துறைகள்
ஆறு நெடுகிலும்

ஆண்துறை
பெண்துறை
என்ற அடையாளத்துடன்
எப்போதும்
காத்திருக்கும்
எங்கள் காவேரி

ஆண்துறையில்
ஆணும்
பெண் துறையில்
பெண்ணும்
குளிப்பார்கள்
அவரவர் கனவுடன்

ஆடை அவிழ்க்கத்
தொடங்கும் போதுள்ள
ஜாக்கிரதை
நீரில் மூழ்கியதும்
மறந்து போகும்

மேல்தெரு மேனகை
கீழ்த்துறையில்
மல்லாந்து
யோனி வருடினாள்
தண்ணீரில்
மிதந்து வந்து
கையில் தட்டுப்பட்டுப்
போகும் யாரோ ஒருவன்

லிங்கம் நிமிர்த்தி
எறிந்துவிட்ட
ஆணின் உயிர் நுரை
அது எவனுடையது என்ற
அடையாளமற்றது
யாருடையது என்று
அறிய முடியாதது

நதி அறியும்
அது
மேல்த் துறையில்
குளித்த
கீழ்த்தெரு
கருவாயனது என்று.

அல்லது குறிப்புகளில் நெளியும் நாட்கள்

அவள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என் பதற்காக எதையும் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் நிழலின் மீது பிடித்த பாசி புதர் ஆட்டம் காண்பிப்பதையும் சகிக்கக்கூடிய கல்லாய்த்தான் மாறிவிட வேண்டும். கணத்த புத்தகங்களின் அடுக்குகளுக்கள்ளே அவளின் கொலுசுச் சத்தம். பொந்துகளில் விஷத்துளிகளை மாணிக்கங்களாய் சுமந்திருக்கும் பாம்புகளை அசுரச் சக்தியுடன் இயக்கும்போதும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. இவ்வளவுக்கும் அவளின் மேலதிகாரமான நினைவுறுத்தல்களை நான் மறந்தபடியே இருக்கிறதாக தோற்றம் தருவதற்கு அது வார்த்தைகளற்ற பெருவெளியில் கலந்து என்னோடு இருப்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

சுக பயணியாகத்தான் ஏறிக் கொண்டாள். பயணச்சீட்டு பரிசோதகர் வருவார் என்பது உட்பட நான் அடைய வேண்டிய இடம் குறித்தும் எனக்கு ஞாபகம் இருந்தது. பச்சை பசுமையான புல்வெளியில் அமர்ந்து திட்டம் தீட்டிக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல் எனது ஒவ்வொரு செயலிலுமே செல்லும் இடம் குறித்தான நிறைய கற்பனைகளும் ஆசைகளும் அவற்றுக்கு மேலான பயங்களோடும் தான் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். இருபத்திரெண்டாம் வயதில் என்னோடான காலப் பெட்டியில் அவளும் ஏறிக் கொண்டபோது கால பயமின்றி பிரயாணிப்பதற்கு அனுகூலம் இருந்தது. அவளின் தந்தை வெற்றிலை மணக்கும் சிவந்த வாயுடன் நரைத்த கோடு மீசையுடன் மழிக்கப்பட்ட தாடையையும் கொண்டிருந்தார். இதுவே அவளின் கிராமிய மணத்திற்கு போதுமானதாகத்தான் நினைத்துக் கொண்டேன்.

இயல்பாகவே பேச யத்தனித்த அவளிடமிருந்தே அவளின் நாயைப் பற்றியும், மேலும் பூனை கிளியைப் பற்றியும் என அவைகளோடு நானுமிருந்தேன். சின்னஞ்சிறு கிராமத்தில் எனக்கு உறவு இருப்பதே கொடுப்பினையான ஒன்றுதான். அப்படிப்பட்ட சித்தி வீடும் பாட்டி வீடும் கோடை விடுமுறைக்கான ஒன்றாகி விடுவதில் தேர்வு கழிகிற நாட்கள் காய்ச்சலையும் வரவழைத்துக் கொண்டு விடும். உக்கரம் கிராமத்தில் வாரி மடியில் இட்டுக் கொள்ளும் சாந்தி அக்காவை கொலு தேவதையாகவே இன்றும் வைத்திருக்கிறேன். இப்படியே மணி மாமா வீட்டின் கூரை உயரத்தில் ஊஞ்சல் கூட்டி விழும் குளுகுளுப்பு அதனால்தான் கொஞ்ச காலமாய் அது நூலகமாயும் இருந்திருக்க வேண்டும். கிணற்றிற்கும் வாய்க்கால் வரப்பிற்கும் மண்புழுவைப் பெயர்த்துக் கொண்டு போவது வகையாய் என்னை இழுத்துக் கொண்டு போகும் குப்பன் எங்கிருக்கின்றானோ. சதா திட்டிக் கொண்டிருக்கும் அப்பாவிடமிருந்து தப்பிக்க என்னை இடையில் போட்டுவிடுவது ஒரு கால

கட்டம் வரை அவனுக்கு கலபமாகவே இருந்தது. போகிற காலத்தில் என்னையும் இழுத்து வைத்து உதைப்பேன் என்று அவர் சொன்னபோது விடைத்துக் கொண்டு விட்டேன்.

எள்ளு போட்டு அடித்துத் தூர்த்தெடுப்பார்கள். வாசல் நிலத்தை புழுக்கிய நெல் பரப்பி மூடியிருப்பார்கள். குதிர்களையும் மண்பாண்டங்களையும் தாண்டி குப்பன் வீட்டில் ஏதோ இருப்பதாகவே சமிக்கை செய்து கொண்டிருக்கும் மண்ணெண்ணை விளக்கு. படுத்தபடியே தூரத்திலிருக்கும் அவர்களின் வீட்டைப்பார்த்தால் பிம்பங்களின் ஆகிருதி வளைந்து நெளிந்து திகிலூட்டும். நாய் ஊளையிட ஆரம்பித்தால் தாரச்சாலையில் வண்டி மாடுகளின் மணிச்சத்தம் நின்றுபோய் வெகு நேரமாயிற்று என்று அர்த்தம். போர்வையைத் தலைக்கும் இழுத்துக் கொண்டால் நிலா வெளிச்சம் கண் மேல் இறங்கும். அறைத் தூக்கம் பழகியவனுக்கு திண்ணைத் தூக்கம் வரப்பிரசாதம்தான். விழிக்கிற போதும் சிறுநீர் கழிக்க எழுகிறபோதும் தூர நிலா பேச்சுக் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். எல்லாமே ஒரு மாதம்தான். சுடிதத்தில் எழுதின படிக்கு அம்மாவோ அப்பாவோ வந்து என்னை மூட்டைக் கட்டிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள்.

இவளோ கிராமத்திலேயே வாழ்க்கையாகிப் போனவள். கூடவே என் நிலாவையும் அவளும் ஒத்திருக்கிறாளென்றால் சொல்லவா வேண்டும். மேலும் நிலாவுக்கு பக்கமிருக்கிற ஒரு கோட்டு நட்சத்திரங்கள் என்னோடு மட்டுமில்லாமல் அவளோடும் பேசியிருக்கிறது. என்னென்ன பேசியிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல மறுத்து விட்டாள். அப்போது அவளின் நாணச் சிரிப்பை ஏமாறாமல் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டேன். இன்றும் அது பக்கங்களைப் புரட்டும்போதெல்லாம் கொஞ்சம் சிந்தி விடுகிறது. அதை சேகரித்து பார்க்கிற தருணத்தில் பல வகையான பட்டாம்பூச்சிகள் தூர நிலாவை நோக்கியே சிறகடிக்கின்றன. திருப்பி அவள் என்னைக் கேட்டபோதும் அவளைப்போல் மறுக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவற்றை வார்த்தையாக்குவதுதான் மணல் திருடுகிற கதை. சன்னமாக வியர்த்தபோது விட்டுவிடு என்றாள்.

இந்த உலகத்தில் எனக்காக கடிதம் எழுத இருக்கிறார்கள் என்பதை அவளிடமிருந்தே அறிகிறேன். கடிதத்தினோடு ஸ்பரிஸித்தபடியே இருந்தாலும் சீக்கிரம் பிரித்துவிடும் ஆசையை கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. 1993-ல் கடைசி மாதத்து மனநிலையை இப்போது படி எடுத்தால் எப்படி இருக்குமென்றால் ஒவ்வொருவரின் மிக உன்னதமான மகிழ்ச்சியைப் போல. அனைவரின் கூட்டு.

அனுப்புகிறவர் முகவரியற்று வந்த கடிதத்தை இவ்வளவு துல்லியமாக என்னால் அனுமானிக்க முடிந்ததற்கு அவளின் ஈரம்பட்ட மனம் கடிதத்திலிருந்து வெகு சுலபமாக என் கையில் இருக்கும் மனத்துடிப்பை பற்றிக்கொண்டதன்றி வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. முதலில் அதை எங்கே ஒளித்து வைப்பது என்பது உட்பட எல்லாமே பரபரப்புக்கு உரியதாயிற்று பகல் நேரத்திலும் வீட்டின் பரணிடுக்கில் குண்டு பல்பை ஒளிரவிட்டு புதைந்து கொண்டு கடிதத்தை உடைக்க முற்பட்டபோது இதயம் துடித்து வழக்கி வெளியே விழுந்து விடுமோ என்று தான் பயம். எனது புதிய நடவடிக்கை அம்மாவிற்கு குழப்பம் தரக்கூடிய ஒன்றாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். அவளின் கவலையைத் தேக்கின கண்களை என்னால் முதன் முறையாக பார்க்க முடிகிறது. என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் எனும் அவளின் கேள்விக்கு பதில் தர முடியாமல் நா வரண்டுவிட்ட கிழப்பம் போல் அசையவும் மறுத்தது. அதை தலை நசுக்கிக் கொண்டுவிடுவதுதான் உத்தமம் என்ற பேரில் எனது முயற்சிகள் பலனற்றுப்போய் திடுக்கிட்டிருந்த சமயம் அக்கா காபந்தாக வந்து நின்றாள். அம்மாவுக்கும் சற்று சமநிலைப்பட்டது. ஆமாம். நான் உடைந்துபோன ரேடியோவைத்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

“நான் கடிதம் எழுதுவதை இவ்வளவு சீக்கிரம் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டாய். பழுப்பு கவிந்த முகவரி களுக்கு மத்தியில் என்றும் பூரண சுதந்திரம் இருக்கும் என்னை அழிக்க முடியுமா என்கிறது உன் முகவரி. உன் முகவரியையும் கொலைசெய்யும் பாதக மனம் என்னிடமில்லை. இப்படி எழுதுகிறேனே என்னை யாரென்று உனக்குத் தெரிகிறது. தெரியவில்லை என்றே னும் நீ கொஞ்சம் நடத்துக்கொண்டால் அது உப காரமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் இதையெல்லாம் தடுக்க முடியாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. இதற் காக நீ வருத்தப்படுகிறதாயிருந்தால் உடனடியாகத் தெரியப்படுத்திவிடு. இவற்றுள் வேறெதையோ வார்த் தைகளை அவசரப்பட்டு கண்டு எடுத்துவிட வேண் டாம். ஒளிந்திருக்கும் வார்த்தைகளை அனுதாப மின்றி இழுத்துப்போட்டு வேடிக்கைப் பார்க்க மாட் டாய் என்று நம்புகிறேன். நீ வெள்ளைத் தாளில் கிறுக்குவதையெல்லாம் கொஞ்சம் அனுப்பி வையேன். எனக்கு எந்த ரசனையும் இல்லாவிட்டாலும் என் மன யிருப்பில் அது சற்றே தேவையாக உள்ளது. ரொம்ப வும் பிசு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். உன் நிலா செளக்கியமாகத்தான் உள்ளது. இல்லாமல் போனால் தேவலாம் என்றாலும் அப்படி நடந்துவிட்டால் என்ன ஆவேன் என்று பயமாகவும் உள்ளது.

பொள்ளாடிக் கடலைப்போல் எழுதத் துவங்கி இப்போது ஒரு சொட்டும் வடியாமாட்டேன் என்கிறது. உன் ஓங்காரன் ஜெய்சங்கர் வினயன் ரமேஷ் மணி நின்னா எப்படி உள்ளார்கள். நான் அங்கு வந் தால் சீதா, சங்கீதா நிரூபா எல்லோரையும் அறிமுகப் படுத்தி வைப்பாயா. நீ நினைத்ததை எல்லாம் எழுது வதை எல்லாம் சாரதாவிடம் பகிர்ந்து கொள்வாயோ. எனக்கும் அதில் பங்குண்டு என்று நினைவேன்.

காட்டன் பேண்ட் முட்டிக்கு சீழே மம்மட்டி போல மடங்கிவிட்டதாகச் சொல்வாயே. வேறு வாங்கி விட் டாயா. இப்போது இதைப் படித்துவிட்டு உன் பூங்கா வனத்திற்கு உன் தேவதைகளுடன் வியர்க்க வியர்க்க நடந்து நீ சொல்லும் கொன்றை மரத்தைத் தழுவி நிற்பாயோ? எதுவாகிலும் எனக்குக் கொஞ்சம் எழுது.

நன்றாகவே படிக்கிறேன். தேர்வில்ல்தான் எல்லா வற்றையும் வாந்தி எடுக்க முடியவில்லை. நீ நன்றாக வாந்தி எடுப்பவன் என்று எனக்குத் தெரியும். மதிய வெய்யிலை மன்னித்துவிட்டால் இனியாவுடன்தான் எனக்குப் பேச்சு. உன்னைச் சொல்லியிருக்கிறேன். விசாரிக்கச் சொன்னாள். முடிக்கட்டுமா. உன் முக வரியில் பெண் பெயரை போட்டெழுது.

இப்படிக்கு
நான்”

அப்போது சுகந்தி வெளுத்துப்போகாத நீலத் தின் காலம். என் நரம்புகளின் வேர்களையும் நீலம் வாசிக் கும். நீலத்தில் கொக்குகள் பறக்கவும் மேகங்களின் துளி இணுக்கு ஊடுறுவவும் வழியற்ற காலம். நீல திர வம் கெட்டிப்பட்டு போயிருக்கும். எனது அலகால் விழுங்கிக் கொள்ளும்போது நீலத்தின் ராகங்களை ஒவ்வொரு மணியாகச் செய்து அவளே பார்க்கும்படி கண்ணாடி முன் வைப்பேன். யாருமில்லாத அரையில் வைக்கப்பட்டுள்ள கண்ணாடிக்கு முன்பான மணியை எடுக்கும்போது அவள் கண்ணாடிக்குள் போகும் போதுதான் நான் நினைத்ததன் கணக்குகளில் அவள் பிழையற்றிருப்பதை ஆரவாரம் செய்ய முடிகிறது. அவளை முன்னே விட்டு நானும் நுழையும்போது தான் கண்ணாடி சில்லிட்டு உடைந்தது. அலகி லிருந்தும் நரம்பிலிருந்தும் பெருக்கெடுத்த இரத்தத் தில் நீலம் மட்டுமே உறைந்து கட்டியாகி வழித்துக் கொள்ளமுடியாமல் மண்ணோடு கலந்துவிட்டிருந் தது. என்னைவிட முந்தைய உலகத்தில் சுகந்தி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நீலக் காலத்தில் அதைப் பற்றிய ஆவலற்றும் பழுப்படித்த என் திசைக்கு விசிலடித்த படிதான் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். மீண்டும் மழையோ பூவோ புல்லோ பூத்துவிட்டால் குதூகல மாவதற்கு இடம் இருந்தது. பூவையும், நிலாவையும், புறாவையும், மரத்தையும் வைத்து புது மணிகள் செய்யும்போதே அபரிமிதமாக அவை நீலத்தில் திரண்டுவிடும். கோடைக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந் தேன். இங்கேதான் பரமேசையும் நினைத்துக் கொள் ளப் பண்ணுகிறது. பெரும்பாலும் மனிதர்களோடு தான் இருந்தான். குறுக்கு நெடுக்காக போய் அவனால் எதை சேமித்துக் கொள்ள முடிகிறது. சேமித்தது அவனை ஒன்றும் செய்வதில்லையா. முதலாவதாக அதைச் சுமக்க முடிகிறது என்பதையெல்லாம் பின் னால் அவனிடம் கேட்கலாம் என்று நினைத்ததுண்டு. சில நேரங்களில் மட்டுமல்லாமல் பல நேரங்களில் சிரித்துக்கொண்டு வேதனையை தூர எறிந்துவிட முயலும் அவனின் குணம் யாருக்கும் பிடிக்காமல் இருக்காது.

அன்றைக்கென்னவோ அவன் அப்படிச் சொல்லி விட்டான். சுகந்திக்கும் எனக்குமான ஏறத்தாழ மூன்றாம் முறை சந்திப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும். உண்மையாகவும் இயல்பாகவும் அவளை வீட்டை விட்டு வெளியே எங்கும் வரும்படியோ குறிப்பாக அவளின் சகோதரர்களுக்கு தெரியாவண்ணமாக அழைப்பதற்கு என்னிடம் பிராசையற்ற காலமது. முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்போல போனவுடன் கட்டிலில் அமர்ந்து கொண்டால் வேலை செய்கிற மாதிரியே அவளும் அங்கும் இங்கும் போய்க்கொண்டிருப்பாள். சின்ன சின்ன பேச்சு, படிப்பு எதுவரைக்கும், என்னவாக ஆசை, யார் செல்லம், என்ன பிடிக்கும், என்ன சாப்பாடு பிடிக்கும், இப்படித்தான். இதற்குள் அவள் வீட்டில் யாரேனும் வந்து விட்டால் அவர்களோடு கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு கிளம்பிவிடுவேன். ஊரே வலை பின்னிய சொந்தம், வலையின் பல கண்ணியில் இருட்டின் பல் முளைத் தெழுந்தாலும் குருத்துகள் மேல் அவை நம்பிக்கை கொண்டதாய் பாசாங்கு செய்யவே செய்தன. சுகந்தியின் அண்ணன் அதிலே வித்தியாசப்படுகிறவன். எந்தோழனுமாவான். அவனும் நானும் ஒரே அறையில் நிர்வாணம் என்ற பெயர் தெரியாத காலம் முதல் குளித்ததுண்டு. கல் ஆட்டம், சதுரங்கம் அவனுக்கு வகையாய் வரும். நகர்த்த பழகிய கைகள் மனமற்று காய் நகர்த்தும். நான் கூனி குறுகி படுத்துக்கொண்டு மூளையைக் கசக்கினாலும் சிரித்து நிற்பது அவன் தான். எனக்கு இதுவும் வராது. ஏன் எதுவுமே வராது. பல்லாங்குழியும் அப்படித்தான். பரமபதத்திற்கு எங்கிருந்துதான் தாயம் விழுகிறதோ. ஊஞ்சல் கட்டிக் கொண்டால் குப்புற விழுகிற நிலையில் உயரம் போவான். எனக்கு கால் வட்டம் தாண்டினாலே சிறு நீர் முட்டும். இன்றைக்கும் பள்ளத்தாக்கு நோக்கி பேருந்து வழக்கினால் வயிறு பயக்கூச்சமெடுக்கும். சாப்பாட்டிற்கு உட்கார்ந்தால் மற்றவர்கள் விரட்டுகிற வரைக்கும் எழுந்திருக்க மாட்டான். இப்போதும் அப்படித்தானோ என்னவோ.

இரண்டாவது சந்திப்பில் சுகந்தி அப்படிச் சொன்னபோது அரும்பு மீசையெல்லாம் மறைந்து கட்டை மீசையாகி இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் பெற்றெடுத்து உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் இருக்கிறது. அப்போது அவள் புட்டம் பெருத்து மார்பு வதங்கி இருப்பில் சதை விழுந்து போயிருப்பதையும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

மூன்றாவது சந்திப்புதான் பதின்மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள தாரையூரில் நிகழ்ந்தது. விசேஷமாக அங்கு கோயில் இருப்பது. கோயில் சக்தி வாய்ந்த கோயிலாக இருப்பது. வீட்டில் பேசுவது தர்மசங்கடமான ஒன்று என்ற வகையில் பரமேசும் சுகந்தியும் திட்டம் வகுத்து இருந்தார்கள்.

இப்போது பைத்தியம் என்று சொல்லப்படுகிற சரயன்தான் அப்போது முதன்முதலில் தாரையூர் கோயிலைச் சுற்றி காட்டியது. அது திருவிழா காலமாகவும் இருந்தது. உச்சிக்கு ஏறும்போழுது இல்லாத வயிற்றுப் பிறட்டல் உச்சியிலிருந்து தாழ வரும்போது

தான் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. சரயன் கீழே குதித்து விடுவதாகச் சத்தம் போட்டான். தழைய தழைய மலர்களை சேகரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கும் அவன் உலகம் திடும்மென பிடிமானமற்று சரியும் போது அவனுடைய நரம்புகள் புடைத்துக் கொண்டிருந்தன. கீழே இறங்கியதும் பல்லை வெறுசிக் கொண்டு ராட்டிணக்காரனைத் தேடியபோது ஏதோ பேருக்கு அவனை இழுத்துவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிச்சயம் அவனால் அடிக்க முடியாது என்று தெரிந்த பின்னர் அவனுக்கு வரும் கோபம் அளவுக்கு அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு முறை மூன்று முறை கேட்டும் பதில் பெற முடியாத நிலையில் இந்த முறை கேட்டே விடுவது என்ற முடிவோடுதான் என்னை அங்கும் இங்கும் இழுத்துப் போய்க் கொண்டிருந்தான். இப்படி விரட்டிப் பிடிப்பது என்னால் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. சரயன் கொண்டு போட்டு விடுவேன் என்கிறான். குறைந்தபட்சம் அவனுக்கு கிடைக்காது எனும்போது அவனுடைய உலகத்தில் அவன் எப்படி இருப்பான் என்பதற்கு எந்த சாட்சியமும் அளிக்காமல் குறைந்த பட்சம் இவளைப் போல் என்று கூட சொல்லாததால் அவள் பெண் உறுப்புகளோடுதான் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சரயனோடு அவ்வறுப்புக்களை தொடர்பு படுத்திக் கொண்டேன். அவளைப் பற்றி அவன் அதிகம் பேசாவிட்டாலும் பேசுகிற விநாடிகளில் அவன் முகம் எலியைப் போல் கூர்மையடைந்து விடுவதற்கு சிரிப்பு பொத்துக் கொள்ளாததை அடக்கிக் கொள்கிறேன். அவனைப் பொறுத்தவரை தேய்ந்து போகும் நிலா வாசனையற்றுப் போய்விட்டால் பாழ் இருளில் மூக்கையும் கண்ணையும் உறுப்புகளையும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்ற கேள்வியே அவனைப் பதட்டத்திற்கு உள்ளாக்குகிறது. பயத்தின் மிகுதியை மதுவினால் மூடி போட்டு மட்டுப்படுத்தி விடலாம் என்பதை அண்மைக் காலமாக அறிந்து வைத்திருப்பதாகச் சொன்னான். உள்ளேயிருக்கிற மிருகங்கள் வெளியேறவும் வெளியே இருக்கிற சுட்டுப்பட்டாதவையின் ஆனந்த லயிப்புகள் உள்ளே வருவதையும் அனுபவித்து இருப்பதாகச் சொன்னான். அப்படியொரு கதவு இதுநாள் வரையில் சரியாக எனக்கு வாய்க்காததை குறைப்பட்டுக் கொண்டேன்.

திசைக்கொன்றாய் ராட்டினங்கள். பொம்மலாட்டத்தில் அவ்வளவு கூட்டமில்லை. சுரகாட்டத்தைச் சுற்றித்தான் சுருப்புத் தலைகள் விழுந்து மொய்த்துக் கிடந்தது. சுரகாட்டக்காரியின் மார்பை பெட்ரோமாக்ஸ் வெளிச்சத்து நிழலில் பார்க்கவும் சிலபேர் கஷ்டப்படுவது எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. மிட்டாய் கடைகளில் ரோஸ் நிற கோபுர மிட்டாய்களே ஈர்த்தன. சுற்றிலும் அடிக்கும் புளித்த வீச்சங்களும் விடலைகளின் மொய்ப்பும் பெண்களின் கண்கள் சிரிப்புகளுமாக என்னால் தனித்தனியாக ரசிக்க முடியாமல் ஒட்டு மொத்தமாக ரசித்ததற்கு சரயன் ஊற்றிவிட்ட சரக்குதான் காரணம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இருப்பு காற்றின் சிறகாகி பிம்பங்கள் எல்லாமே நெருங்கிப் பார்க்க அனுமதி அளிப்பதான லயம் அப்போது உருவாகியது நிழலாடுகிறது.

தாரையூர் கோயிலை இப்போது ஒன்றாக ஒரு சுத்து சுத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் சுசுந்தி கட்டியிருந்த ரோஸ் நிற சேலை அவளை அருகிலேயே இருத்திக் கொண்டு உட்காரச் சொன்னது. ஆனால் கடந்து போகிற மனிதர்களின் பார்வையைப் பார்த்தால் அதற்கு இன்னும் மூன்று நான்கு வருடம் போக வேண்டும்.

கோயிலை ஒட்டியுள்ள வாய்க்கால் ஓரத்திற்கு வந்தபோது சங்கரைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். ஒரு விதத்தில் அவனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் அளவிற்கு, சுசுந்தியின் சுதவுகளிலும் சாளரத்திலும் காற்றிலிருந்து வந்து ஒட்டிக் கொள்ளும் வழக்கமான தாதுக்களை மட்டுமல்லாது சுசுந்தியின் பெருவிரல் நகரும் திசையில் பாம்புகள் விழிப்போடு காத்திருந்தலையும் அவன் தன் மண் வெட்டிக் கொண்டு செதுக்குவது பிடித்திருக்கவே செய்கிறது. இரண்டொரு முறை அவனை சந்திக்க நேர்ந்திருப்பினும் அவன் தன் கையிலுள்ள மண் வெட்டியை ஏன் மறைத்துக் கொண்டான் என்றிருக்கிறது. ஒருவிதத்தில் புத்தகங்களிலிருந்தோ எங்களின் மன நிலைகளிலிருந்தோ செய்யப்பட்ட மண்வெட்டி ஒன்றுபோலவே இருந்துவிட்டால் எங்கள் இருவரிடமும் உற்பத்தியல்லாத சுல் இருப்பதை அது காட்டிக் கொடுத்துவிடும் என்பதாலும் இருக்கலாம். சங்கரின் மண்வெட்டியைப் பற்றிப் பேசும்போது சொந்த அண்ணன் தம்பியிடம் இல்லாத மண் வெட்டி என்று குறிப்பிடுகிறான். அவளுக்கு மண்வெட்டி பிடிப்பட்டதற்கு எவ்வளவு காலம் மாவாய் அரைபட்டிருக்கும் என்பது அவர்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒன்றாக இருக்கலாம். இந்த முறை பொங்கலுக்கு பரமேஸ்க்கு ஒரு செட் துணி எடுக்கலாம் என்றிருந்தேன். இப்போது சங்கருக்கும் எடுத்தால் போயிற்று.

வாய்க்காலின் வளைவுப் பகுதியை நெருங்கிய போது குளிக்கிற பெண் ஒருத்தி மார்புக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு தண்ணீரை வாரி இறைத்து நன்றாக மார்பைச் சுழவி முலையில் தண்ணீர் சொட்டி லயித்துக்கொண்டிருந்தான். நல்ல வேளையாக அவள் பார்க்கும் முன்னமே சுசுந்தி இந்தப் பக்கமாக என்னைப் பின்னுகிமுத்து பரமேஸையும் வளைத்து கோயிலின் முன் கோபுரத்திற்கே அழைத்துச் சென்றாள்.

அவளைப் பார்த்திருந்தால் அவள் முலையில் முளைவிட்டு பறக்கும் புறாக்கள் சர்வ சாதாரணமாய் வெட்டுப்பட்டு கறித்துண்டங்களாய் விழ இருந்திருப்பதை நினைத்தால் ஆவலோடு பயமும் ஒட்டிக் கொள்வதை அவர்களிடம் பரிமாறிக் கொள்ளவில்லை. பொசுக்குகிற வெய்யிலில் சாப்பாட்டிற்கும் சுடை இல்லாமல் மூடப்பட்ட கோயிலை மூன்றாம் முறையாக சுற்றி வந்தபோதும் பசியின் முனை இல்லை. இன்னும் பத்து நிமிடம் சுழித்து இன்னொரு சுற்று சுற்றலாம் என்று வாய்க்கால் பக்கம் போகும்போதுதான் சுசுந்தி சிரித்துக்கொண்டே ஏன் பாத்ததே இல்லியா என்றாள். மூளைக்குள் உஷ்ண குஞ்சுகள் பிறந்து வீறிட்டதை மௌனம் பிடித்துக் கொண்டு அவளைப் பார்த்தபடியே நின்றேன்.

வெய்யிலின் நெடி மூளையை பம்பரமாக்கி சுற்றிவிட்டிருந்தது. பதின்மூன்று கிலோ மீட்டரையும் நடையாய் நடந்து சுழித்து பேருந்து நிலையம் வந்து ஊருக்கான பேருந்தைப் பிடித்து வந்து சேர்ந்தபோது சரயனின் தேய்ந்த நிலா வாசனை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது.

பின் பல நாட்களில் பல கனவுகள் வழியாக ஒரே நிலப்பரப்புக் காட்சியொன்று நன்றாக பழகி விட்டிருந்தது. அதன் மீது நிலவு வண்ணங்கள் இருளை அதிகரிக்கும்போது அதை துடைத்தெடுத்துவிட்டு பிம்பங்களை துலங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பது பெரும் வேதனையாகத்தான் கனவில் நிகழிடம் படுத்திக் கொண்டிருந்தது. பாறைப் பாசிகள் பழுப்படித்து வெடித்து வெய்யிலுக்கு உரித்து எழுந்து நிற்கையில் பாறையின் அடி விளிம்பில் கோடு கிழித்து மண்பாதையை உருவாக்கி வெகு சுலபமாக நழுவிச் சென்ற பாம்பின் மினுமினுப்பு பாறைக்கல் செய்யும் கானலாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதை யூகிக்க முடியாத பல கட்டங்களில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கைகோர்த்தபடி நடந்து தொலைவானத்து கதிரினை தொட்டு இருளை அவிழ்த்து விடுவதற்காக பயணித்தார்கள். அவர்களின்மேல் பறவை தன் நிழலைப் போட்டு படுத்தும் விதமாக நான் காற்றை கிழித்துக்கொண்டு முன்னால் வேர்க்க விருவிருக்க விழுந்து விழுந்து நடந்து கொண்டிருந்தேன். பின்னால் வந்த நானும் சுசுந்தியிடம் ரஸமான ஒன்றைச் சொன்னபடி தூரத்தில் எதையோ கைக் காட்டி நிற்க சுசுந்தி அலை அலையாக ஒளிந்தும் நிமிர்ந்தும் சிரிக்கிற அழகில் அவள் இடைக்கு கை விட்டு வளைத்துக்கொள்ளும்போது கனவில் நிகழும் உப்புசத்தின் அடுத்த கட்டமாக வெளியேறும் விந்துவை விடியலில் அலசிவிடுவது பற்றி உறுத்த அதே நாள் முன்னால் வேர்க்க விறுவிறுக்க நடந்து கொண்டிருக்கிறேன். பாறையின் அடுத்தப்பக்கபாதாளச் சரிவில் ஓய்பாரமாக விழுந்து கொண்டிருக்கும் போது உடல் கூசுகிறது.

இப்போது சுசுந்தி இரண்டாவது சுடிதத்தை எழுதியிருந்தாள். நடந்த வருத்தங்களுக்குக் காரணம் எதுவானாலும் நாமிருவரும் அதற்காக சண்டையிட்டுக்கொள்வது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதாகவும் விரைந்து வந்து தன்னைப் பார்க்க வேண்டும். இம்முறை மனக் கோணங்கள் உடையாத வண்ணம் இரு பக்கமும் அமைதி காக்க வேண்டியதின் பொறுப்பு அவசியத்தையும் பற்றி எழுதி இப்படிக்கு உள் அன்பு மனைவி என்று கையெழுத்தும் போட்டிருந்தாள். கொஞ்ச நாள் மணி பர்ஸிலும் அதே நாட்களின் இரவில் தலையணைக்கு அடியிலும் சுடிதத்தைப் பொத்தி வைத்தேன். புதிதான இந்நடவடிக்கைகளை வீட்டில் யாரும் கண்டுக்கொள்ளவில்லை அல்லது என்னை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்பதாகத்தான் ரொம்ப நாள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். சுடிதம் பிரிப்பட்டு பிரிப்பட்டு கிழிந்துபோன நிலையில் ஊருக்குக் கிளம்பும்போதுதான் சுடிதத்தை படிக்காமல் பத்திரமாக மடித்து வைத்தேன்.

அன்றைக்கு என்னுடைய பயணத்தை அந்த பயணத்தின் கன பரிமாணத்தை அல்லது அளவில்லாத கணிக்க முடியாத மகிழ்ச்சியை எல்லா சொத்து பத்துக்களும் ஏன் அந்த ஆண்டவனும் தான் அனுபவித்திருக்க முடியுமா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஏறத்தாழ இன்னும் அந்த மகிழ்ச்சி எதன் ஒன்றாலும் அடைய முடியாத இடத்திலேயே இருப்பதாக எனக்கு மாயத் தோற்றத்தை தந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்று சீத்தா என் எதிரே உட்கார்ந்து என்னை அனுபவிச்சுப் பார்க்கணுன்னு உண்மையிலேயே உனக்குத் தோணலையா என்றபோதும் அந்த கேள்விக்கான பதிலைச் சொல்லாமல் அந்த பயணத்தைப் பற்றித்தான் அவளிடம் விலாவாரியாகப் பேசி முடித்தேன். அவளால் என்னைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமலும் இருக்கலாம். குறைந்த அளவுக்கு என்னுடைய பதிலில் அவளுக்கான பதிலை கண்டவளாகவும் இருக்கலாம். வசந்தன் அறையில் காதலைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது காதலர்களுையெல்லாம் விடு. ஆண் பெண் இரண்டையுமே அழித்துவிடு. காதல் என்ற சொல்லையும் எடுத்துவிடு. நான் என் பேருந்து பயணத்தையும் அதற்குள்ளிருந்த மனத்தின் உடலையும் அதனிடத்தில் நிரப்பி வைத்திருக்கிறேன். அதற்கு உன்னால் பெயரிட முடியுமா, ஆதியிலிருந்தே அதை அப்படியே உணர்வதற்கும் சொல்வதற்கும் நீ ஒரு வார்த்தை கொடுப்பாயா என்று மன்றாடிக் கொண்டிருந்தபொழுதே வசந்தன் படிப்படியாக என்னில் ஒன்றிவிட்டான். அதைச் சொல் இதைச் சொல் லென்று கேட்காத வண்ணம் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தான். எதைச் சொல்லக் கூடாதோ அதைச் சொல்லிவிடுவேனோ என்ற உணர்வில் எல்லாவற்றின் புனைவையும் டயரியின் பக்கங்களிலிருந்து தேவையான சிட்டிகை எடுத்து கொடுத்தபோது சிட்டிகையின் அளவை அதிகரிக்க அவன் விசையை முடுக்கும் விதமாக மௌனத்தில் செவிகளை திறந்து சிரிப்பிழையை ஓட விட்டான். உண்மையில் எனது கதை எழுதப்படாத கதையிலிருந்து அல்லது நடந்திராத ஒன்றிலிருந்து ஆரம்பமாவதை அவளால் வழிமொழியவோ கழித்துவிடவோ முடியாமல் தவிப்பதை இன்றுவரை நம்புகிறேன்.

அந்த பயணத்தை உலுக்கிப் போட்டால் அதிலிருந்து ஒரு அழகான வீடும் சுற்றியும் முக்கியமாக கொண்டை மரங்களும் மரத்துப் புறாக்களும் நடக்கும் அணிலும் சாளரங்களில் சயனித்துக் கிடக்கும் பனியை எழுப்பிவிட்ட வகையாய் அவள் பெயரும் அவள் தொட்டு ஸ்பரிஸம் கலந்து கொடுக்கும் தேநீர் குவளையும் நானும் அவளுமாகக் கிடக்கும் நிர்வாணத்தில் குளித்தெழுந்த படுக்கையும் படுக்கையின் பக்கத்தில் தூளியில் வீரிட்டழாத குழந்தையும் முன்கட்டிலோ பின்கட்டிலோ வயர்கூடை பின்னிக் கொண்டிருக்கும் என் அம்மாவோ அப்போது அங்கே வந்திருந்த அவளது அப்பாவோ விதவிதமான புத்தகங்களோ அதில் அடிக்கோடிட்ட வரிசளோ நானும் அவளுமாய் விரும்பி ரசித்து வாங்கி வைத்த பொருட்களோ அல்லது எங்களது திருமணத்திற்கும்,

திருமண நாளாக்குமாய் வந்த பரிசுப் பொருட்களோ சிதறி விழலாம். இதற்குமேல் அவை எல்லாவற்றையும் மூழ்கடித்து விம்மி எழக்கூடிய அன்பினாலான சிவப்பு வஸ்தோ அங்கு பரவிக் கிடக்கலாம். கனவிலும் நிஜத்திலும் ஒன்றாகிப்போகும் அந்த கற்பனையிலான சுகங்களும் மயக்கத்தைக் கலைக்க முடியாமல் உறவு வீட்டில் கிறங்கி பேசி பதிலளித்து பொழுதைக் கழித்துக்கொண்டு சுகந்தி வீடு வரை அதிர்வலைகளை அடைகாத்துக் கொண்டு உடலை கொண்டு வருவதற்குள் பல உயிரினால் செய்த ஒரு உடல் வேண்டும்போல் இந்த ஒரு உயிர் தாளமுடியாத அவஸ்தையிலும் ஆவலினாலும் ஆசையினாலும் சுரைந்துவிட்ட பரப்பினை உடையதாகவும் இன்பத்தின் பெருஞ்சுழிப்பிலும் கனவுகளின் முதல் அஸ்திவாரத்திலும் இருந்தது.

நிதானம் வேகம் இரண்டையுமே கவனித்துக் கொள்ளாத மன நிலையில் பரமேசே முதலில் என்னைப் பிடித்து நிறுத்தினான். வார்த்தைகள் குன்று படியாய் அவனோடு பின்னிப்பிணைய முடியாத பெருஞ்சோகத்தை சுட்டியெழுப்பியபோது அவனும் என்னுடன் வருவதாகச் சை கோர்த்துக்கொண்டான்.

சங்கரின் பேச்சில் விரிந்த விழியை சுருக்கிக் கொள்ள முடியாமலிருந்த அவள் கண்களுக்குள் நான் விழுத்துவிட்டபோது வெட்சமும், வேதனையும் பிரிவுத் துயருமாய் என்னை மௌனமாகவே வரவேற்றாள். சங்கரின் கண்கள் மிகப்பெரிய உருளைகளாய் என்னை வட்டமடித்துக் கொள்கிறது. சங்கரிடம் இப்போதுதான் முழு கவனத்துடன் பேச வேண்டியிருந்தது. தொடர்ந்து எங்களது எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் இப்போதைய நடவடிக்கைகளையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது சிறிது அயர்ச்சி அளித்தாலும் சில கவிதை வரிகளை கோடிட்டு கோடிட்டு அவன் பேச்சை வளர்க்கும் விதம் எனக்கு என்னாலாகாத சுடுப்பாய் இருந்தது. முகத்தில் படரும் தீர்க்க ரேகைகளை ஒதுக்கிவிட்டு அள்ளிக் குடிக்கும் வன்மம் நிறைந்தவனாய் என்னுள்ளிருந்த கடைசி வரிகளையும் எடுத்துத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு போய் விட்ட பின்னால் சுகந்தியை பார்க்கும்பொழுது கடிசாரத்து முள் முன்னும் பின்னும் நகர்ந்து ஒரே நிலையிலிருந்தது.

பரமேஸ் வெளித்திண்ணையில் உட்கார்ந்து சிகரெட் இழுக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். உறைந்து கொண்டிருந்த அமைதியை யார் கிழிப்பது என்கிற வகையில் உங்களுக்கு இந்த பழக்கம் இல்லையா என்ற படி மூக்கிற்கு வரும் சிகரெட் நெடியை கலைத்து விட்டுக்கொண்டான். அப்படியெல்லாம் யார் சொன்னது? நானும் சிகரெட்டை பரமேஸிடமிருந்து வாங்கி ஒரு இழு இழுத்தேன். எதிர்பார்க்காத தருணத்தில் சிகரெட்டைத் தட்டிப்பறித்து அவளும் இழுத்தாள். தடுமாறி பிடுங்குகையில் கை விரல் எனக்கு சுட்டுவிட்டது. அவள் பரபரத்துப் போனாள். தேங்காய் எண்ணெய்யைத் தடவி விட்டு பக்கத்தில் உட்கார்ந்து விரலின் மேல் ஊதும்படியாயிற்று அவளுக்கு. இறுதியில் சிகரெட் ஒரு பிரச்சனை

யில்லை என்று முடிவானபோது முதன்முறையாக அவளின் அப்பா வருவதற்குமுன் கிளம்ப வேண்டியதாகிப் போனது. பரமேஸ்தான் தூரிதப்படுத்தினான். அவன் மனதிற்குள் என்ன ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்பதை அவ்வளவு சுலபமாக யாரும் கணித்துவிட முடியாது என்பதை அவன் நம்பவைக்க இயல்பாகக் கூட முயற்சிப்பதில்லை. இவர்களின் இயல்புகளைப் பார்த்தால் நான்தான் ரொம்பவும் பின்தங்கிப் போயிருப்பதாக உறுத்துகின்றது என்றாலும் அதற்காக கீழே கிடக்கும் உளிகளை எடுத்துக்கொள்வதிலும் தேர்வு செய்வதிலும் கால குழப்பம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக என்னால் நிச்சயித்துக் கொள்ள முடிகிறது.

ஊர்க் கோயில் பிரகாரத்திற்கு வந்தமர்ந்த போது நிலா ஊஞ்சல் கட்டியிருந்த அழகைக் குடித்தபடி இன்னொரு சிகரெட்டை பற்றவைத்துக் கொண்டான். சுருப்புச் சிலைகள் ஜொலித்தன. சுருப்பராயன் பெரியவர் ஒருவரின் சுருட்டுக் கங்கில் நெடிபிடித்து புடைத்து எழுந்து வந்து விடுவதைப் போல் தூரத்தில் சிலை மினுக்குகிறது. தாழிக்கும் மணம் காற்றில் சுலப்பதை பரமேஸ் அலைந்து பிடித்து சுவாசிப்பதைப் போல் சப்புக்கொட்டி 'ம்' என்று பெருமூச்சை அடைகாத்தான். நெடிய வீதிக் குள்ளிருந்து ஒருத்தி அவள் பிள்ளையை உரக்க கத்தி அழைத்தாள். குருவிகள் மரத்தில் சலனமிட்டன. காக்கையொன்று அடுத்த மரத்திற்கு பறக்கிறது. கோயில் கல்பாவலில் அப்படியே சாய்ந்து விட்டவனை தட்டி சிகரெட் வேண்டுமா என்றான். முகத்தின் முன்பு புகை வளையமெடுத்து நெளிந்தது.

ஏதாவது பேச வேண்டும். சுருட்டுப் பெரியவர் கங்கை அணைத்து மீதப்படுத்திக்கொண்டதை காதில் செருகி எழுந்து போனார். எப்ப கல்யாணம் பண்ணிக் கப்போற எனும் கேள்விக்கு என்ன அவசரம் என்ற பதிவை உதாசினம் செய்தவனாய் நன்றாக கல் பாவலில் படுத்துக்கொண்டான். அனாவசியமா தேவையில்லாம நான் கற்பனை பன்றதா நீ நினைச்சீன்னாலும் பரவாயில்லை என்றபடி நிலா ஊஞ்சலை பெருவிரலில் அளந்தான்.

"திக்கு தெரியாம இருக்கிறவ. கொடியா படர்ந்து தன்ன பாதுகாக்க துடிச்சிட்டு இருக்கிறவ. நீ தாரமா இருந்தீன்னா இங்க எல்லாம் பிசகிடும். பிசகிட்டு இருக்கு. ஏன் நானாவும் இருக்கலாம். நேத்து சங்கரை வச்சுப் பாத் தப்ப எனக்கு அதுதான் தோணுது. நீ பாத் தீன்னா நிச்சயம் தாங்கமாட்ட. ஏன்னா உன்ன எனக்கு நல்லாவே தெரியும். அப்புறம் எல்லாமே உடைஞ்சி போயிரும். உனக்கு நிமித்தி வைக்க தெரியாது. நீ தான் பாதிக்கப்படுவ. நீ நிறைய படணுண்டா. இவ்வளவு சீக்கிரம் செட்டில் ஆகணும்னு நெனச்சீன்னா பாழாத்தான் போவ. என்ன நெனச்சுட்டு இருக்கிற? சுத்தீலும் என்ன நடக்குது தெரியுமா. இதையெல்லாம் நிறையபேர் ஒண்ணுமில்லேன்னு இயல்பாக்கிக்க ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. நீ நொழைய. முடியாது. எல்லாமே உடையும். உன் முக்கிலதான்

ஏத்தம் வரும். சீக்கிரம் செத்துப்போவ"

இரவில் நாய்களின் ஊளையைக் கவலிக் கொண்டு ஒலியை முடக்கி முடக்கி அடித்தெழுப்பும் சாமக் கோடாங்கியைப்போல் பேசிக் கொண்டிருந்தவனின் ஒலிகளை கேட்க முடியாமல் அவன் கைகளைப் பற்றியபோது பேச்சை நிறுத்தி அவன் வெகு நேரமாகியிருந்தது. எங்கோ நெக்கைத் துடிக்கும் மரத்தின் இருள் முடுக்கு.

ஏன் இப்படி கேட்க வேண்டும் போலிருந்தது. பரமேஷ் அதே வாக்கில் சொக்கிப் போயிருந்தான்.

இன்றைக்கும் இதை நான் எழுதிக்கொள்கிறேன்.

அவள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதற்காக எதையும் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் நிழலின் மீது பிடித்த பாசி புதர் ஆட்டம் காண்பிப்பதையும் சகிக்கக்கூடிய கல்லாய்த்தான் மாறிவிட வேண்டும். கணத்த புத்தகங்களின் அடுக்குகளுக்குள்ளே அவளின் கொலுசுச் சத்தம் பொந்துகளில் விஷத்துளிகளை மாணிக்கங்களாய் சுமந்திருக்கும் பாம்புகளை அசுரச் சக்தியுடன் இயக்கும் போதும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. இவ்வளவுக்கும் அவளின் மேலதிகாரமான நினைவுறுத்தல்களை நான் மறந்தபடியே இருக்கிறதாக தோற்றம் தருவதற்கு அது வார்த்தைகளற்ற பெருவெளியில் கலந்து என்னோடு இருப்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழ்நாடு தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஏற்பாடு செய்திருந்த சிறுகதைப் போட்டியில் அபிமானியின் 'ஊர்ச்சோறு' எனும் சிறுகதைத் தொகுதி சிறந்ததாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு ரூ.10,000 பரிசுத்தொகையும், பாராட்டுப்பத்திரமும் பெற்றுள்ளது.

தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் பேரவையின் பொதுக் குழு

மிகுந்த எதிர்பார்ப்புகளோடு 3.4.2005 அன்று விழி. பா.இதயவேந்தன் அவர்கள் தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் பேரவையின் பொதுக் குழு மற்றும் மாநில நிர்வாகிகள் தேர்தல் நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

திரு ப்ரதிபா. பொதுச் செயலாளர் நிகழ்ச்சியில் முதலாவதாகப் பேசினார்.

1. அரசியல் சூழலிலே நாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய பாதை நீண்டுள்ளது.

2. நாங்கள் இந்த ஆண்டு முழுவதும் நடத்திய முகாம்களின் மூலம் - நம் மக்களிடையே தலித் இயக்கங்களின் வளர்ச்சி, தலித் கருத்தாக்கங்கள் இன்னும் அதிகம் தேவை என்பதை உணர்ந்து கொண்டோம்.

3. SIDWA இயக்கத்தின் சேவை, மற்றும் கோடாங்கியின் பணி எந்த ஓர் இயக்கமும் செய்யாத மிகப் பெரிய மக்கள் விடுதலைப் பணி. நம் சாதனை மிகப் பெரியது என்று குறிப்பிட்டார்.

அடுத்ததாக திரு. ரவிக்குமார், ஒருங்கிணைப்பாளர் பேசுகையில்

1. கடந்த 15 ஆண்டுகளாக தலித் இலக்கியம் தீவிரப் பட்டுள்ளது.

2. நாம் மக்களின் தேவைக்காக தொகுக்க வேண்டியது நிறைய உள்ளது.

3. நிறைய பத்திரிகைகள் வெளிவந்தாலும் அனைத்து தலித் பத்திரிகைகளிடையே போதுமான Network இல்லை.

4. தலித் எழுத்தாளர்கள் சுயேட்சையாக - தங்கள் எழுத்துக்களை பதிவு செய்ய வேண்டும்.

5. தற்போது பணிகள் Qualitativeவாக, நிறைவாக உள்ளன.

6. நாம் பல்வேறு கருத்தியல்கள் - தேசியம், மார்க்சியம், திராவிடம் போன்றவை - தலித் இலக்கியத்துடன் ஒரு பகுதியாக படைக்க வேண்டும்.

7. நமது முன்னோடி அயோத்திதாசப் பண்டிதர், தமிழக வரலாற்றை சரியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

8. புதிய கோடாங்கி இன்னும் பல வெளியீடுகளைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

9. புதிய கோடாங்கி மிகவும் established ஆன தலித் பத்திரிகை. அதை வாரப் பத்திரிகையாக கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு 100 சதவீதம் வாய்ப்புள்ளது.

10. தலித் மக்களின் தேவைகளை மனதில் கொண்டு, கோடாங்கியின் துணைகொண்டு எல்லா கட்சிகளுக்கும் நாம் கருத்தியல் ரீதியாக ஒரு நெருக்கு தல் உருவாக்க வேண்டும். இது கோடாங்கியால் எளிதாக முடியும்.

புதிய கோடாங்கி

குடியரசன்

இவரின் கருத்திற்கு திருமதி சிவகாமி பதில் தந்து பேசினார்.

பேரா. பிரபாகரன் பேசுகையில்,

1. நான் இதுவரை பல கோடாங்கி முகாம்களை திட்டிக்குடியில் ஏற்படுத்தியுள்ளேன்.

2. தலித் இலக்கியம் - கலக இலக்கியம்.

3. பார்ப்பனியத்தை தலித் இலக்கியத்தால் மட்டுமே கட்டுடைக்க இயலும்.

4. புதிய கோடாங்கி ஒரு பத்திரிகை மட்டுமல்ல. இது ஓர் இயக்கம், movement என குறிப்பிட்டார்.

திரு. கோபு. பொறியாளர், கல்பாக்கப் பேசுகையில்.

1. பேரவையை மாதம் ஒரு முறையாவது கூட்ட வேண்டியது அவசியம்.

2. உட்சாதி சிக்கலில் மிகச் சரியான தீர்வையும், நிலையையும் புதிய கோடாங்கி மட்டுமே எடுத்துள்ளது என்றார்.

திரு. இன்பகுமார் பேசுகையில், தலித் சமூக வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள புதிய கோடாங்கி வாசித்தாலே போதுமானது என்றார்.

திரு. லட்சுமணன், MIDS பேசுகையில்,

1. கிராம மாணவர்களிடையே கோடாங்கி பரவ வேண்டும்.

2. நூலகங்களில் புதிய கோடாங்கி பரவலாக கிடைக்க வேண்டும்.

3. புத்தக ஆய்வுகள் தொடர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

திரு. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்:

1. தலித் பதிப்பகங்கள் முக்கியமானவை.

2. தலித்துகள் சுயமான சிந்தனையாளர்கள்

3. ஏப்ரல் மாதத்தை தலித்துகள் வரலாற்று மாதமாக அளித்துள்ளோம். அதுகுறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பேரா. அரங்க மல்லிகா:

1. நான் புதிய கோடாங்கியின் தொடர்ந்த வாசகி.

2. வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும்போது நடந்தது, ஏன் நடந்தது என்பதை கூடுதலாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

3. புதிய கோடாங்கியில் பெண்கள் பங்களிப்பு கூடுதல் வேண்டும் என்றார்.

தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர்கள் பேரவை மாநிலப் பொதுக்குழு மற்றும் தேர்தல்

தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் பேரவையின் மாநிலப் பொதுக்குழு மற்றும் மாநில தேர்தல் விழுப்புரத்தில் 3.4.2005 அன்று நடைபெற்றது. பேரவையின் மாநிலத் தலைவர் எழுத்தாளர் சிவகாமி தலைமையேற்றுப் பேசினார்.

பேரவையின் கடந்த கால செயல்பாடுகள் பற்றியும் எதிர்கால பணிகள் குறித்தும் ப்ரதிபா ஜெயச்சந்திரன், ரவிக்குமார், குடியரசன், துரைக்கண்ணு, ஜவஹர், பேரா.கல்யாணி ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

தமிழகமெங்குமிருந்தும் வருகை தந்த தலித் எழுத் தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள், தலித் ஆதரவாளர்கள் பேரா. பிரபாகரன், கோபு, முனைவர் பேரா.அரங்க. மல்லிகா, வழக்குரைஞர் லூசி, மு. இராமமூர்த்தி, குரு பஞ்ச், கௌதம சக்திவேல், இன்பக்குமார், எஸ்.சி./எஸ்.டி. பெடரேசன் பிரின்ஸ் சோமு, முனைவர் ராஜ் குமார், செல்வி, பேரா. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், லஷ் மன், தமிழேந்தி, விழுப்புரம் ராஜாங்கம், இளங்கோ வன், வ. இருசன், ஆறுமுகம், கா.வ.கன்னியப்பன், பேரா.சம்பத், வேலுச்சாமி, சுப்ரமண்யம், பரிக்கல் என். சந்திரன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள்.

எழுத்தாளர் விழி.பாஇதயவேந்தன் ஒருங்கிணைத்த இந்நிகழ்ச்சியில் சித்தூர் காரி கலை இயக்கத்தின் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது.

தென்னிந்திய தலித் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பேரவையின் புதிய மாநில நிர்வாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

1. மாநிலத் தலைவர்	-	இரவிக்குமார்
2. மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்	-	விழி.பா.இதயவேந்தன்
3. மாநிலப் பொருளாளர்	-	சி.துரைக்கண்ணு.
4. மாநில துணைத் தலைவர்	-	கா.அமைதி அரசு.
5. மாநில இணைச்செயலர்	-	மா.வேலுச்சாமி
6. எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கிணைப்பு	-	கௌதம சன்னா
7. கலைஞர்கள் ஒருங்கிணைப்பு	-	எம்.இன்பகுமார்
8. பெண்கள் ஒருங்கிணைப்பு	-	மகிழினி மணிமாறன்

கூட்ட இறுதியில் பேரவையின் மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் எழுத்தாளர் விழி.பாஇதயவேந்தன் நன்றி கூறினார்.

தமிழ் நாடகப் புதிது

(கவித்தியம் / பெண்ணியம்)

முனைவர் கே. ஏ. குணசேகரன்

தமிழில் பெண்ணிய நாடகங்கள் மங்கை, பிரசன்னா ராமசாமி, டாக்டர். எம்.ஜீவா, காந்திமேரி போன்றோரால் முன் வைக்கப்படுகின்றன. எனினும் ஜீவா மட்டுமே தலித் பெண்ணிய நாடகம் குறித்து, பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் குறித்து தனித்துச் சிந்திப்பவராகவும், செயற்படுவராகவும் விளங்குகிறார். அவர் ஒரு தலித்தாக இருப்பது இங்கு கூடுதலாக எண்ணுதற்குரியதாகும். கே. ஏ. குணசேகரனின் பலிஆடுகள் எனும் நாடகப் பிரதி தலித் பிரச்சினைகளைப் பேசினாலும் நாடகப் பிரதியின் இறுதிப் பகுதி ஒரு அரவாணியின் வருகையைத் தொடர்ந்து தலித் பெண்ணியத்தைப் பேசும் தலித் பெண்ணிய நாடகப் பிரதியாக உருமாறி ஓடாத தேர் ஓடவைத்திட நரபலி கொடுக்க வேண்டியுள்ள சூழலில் சேரியில் உள்ள ஒருவன் ஆன உடுமைனைத் தீர்மானிக்கிறது

1980களுக்குப் பின் தமிழில் நவீன நாடகப் பிரதிகள் பல்வேறு வகைகளில் தோன்றியுள்ளன. எழுபது களில் தமிழ் நவீன நாடகங்கள் நாடகப் பிரதிகளுக்காக பிற மொழிகளில் உருவான பிரதிகளை மொழிப்பெயர்த்தும், தழுவல் செய்தும் நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. சங்கீத நாடக அகாதமி (புதுடில்லி), தேசிய நாடகப் பள்ளி (புதுடில்லி) போன்ற நிறுவனங்களின் பயிற்சிப் பட்டறைகளின் விளைவாகத் தமிழ் நவீன நாடகப் பிரதிகள் உருவாகும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றன.

நாவல், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் நாடகங்களில் இது பேசப்படவில்லை. மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டு இருக்கவில்லை. பூக்கோ, தெரிதா முன் வைத்த பின்நவீனத்துவச் சிந்தனைகள், அந்தோனியா கிராம்சியின் மாற்றுச் சிந்தனைகள், கருப்பின மக்கள் பிரச்சினைகள், புலம் பெயர்ந்தோர் படைப்புக்கள், பெண்ணியவாதிகள் எழுத்துக்கள் மற்றும் ரணஜித்குமா, பார்த்தா சாட்டர்ஜி நானேந்திர பாண்டே, திபேஷ் சக்ரவர்த்தி, ரொமிலா தாப்பர், காயத்ரி சக்ரவர்த்தி போன்றோர் குழுவினராக நின்று செய்துவரும் (Sabalern Studies) விளிம்புநிலை ஆய்வுகள் போன்ற பல்வேறு கருத்தாக்கங்கள் தமிழ் மரபில் புதிதாக உள்வாங்கப்பட்டன. இவைகளின் தாக்கங்கள் சாதி ரீதியிலும், பல்வேறு ரீதியிலும் ஒடுக்குதலுக்குள்ளானவர்கள் பற்றிய உணர்வுப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை ஆராயத் தொடங்கின. 'ஏடறிந்த

வரலாறெல்லாம் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறே" என்று அறிவித்த மார்க்ஸ்-ஏங்கெல்ஸ் சிந்தனை இந்தியச் சாதியச் சமூகத்தில் மாற்றுச் சிந்தனையுடன் அணுகப்பட வேண்டியிருந்தது.

“இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் காலனியக் காலம் தொடரு தொடங்கும் வரலாற்றை இந்தக் குறுகிய மார்க்சீயம் நிலமானியத்திலிருந்து முதலாளிய உற்பத்தி முறைக்கு மாறுகிற நிகழ்வாக விளக்கி வந்தது. இந்த அணுகு முறையில் சமூகத்தின் சகல தளங்களிலும் நிகழ்ந்த மாற்றங்களனைத்தும் 'இறுதி ஆய்வில்' பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களின் விளைவுகளாக விளக்கப்பட்டன. இப்படியான விளக்கத்தில் மாற்றங்களையும் சமூக நிகழ்வுகளையும் நிகழ்த்திக்கொண்டு போகிற மானுடர்களின் பாத்திரம் (Human Agency) விட்டுப்போவது கணக்கில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.” (விளிம்புநிலை ஆய்வுகளும், தமிழ்க் கதையாடல்களும் (தொ.ஆ) அ. மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி, ப.29, நிறப்பிரிகை வெளியீடு கும்பகோணம் அடிக்கோடு கட்டுரையாளரால் செய்யப்பட்டது. டிச.1998.)

இந்தியாவில் மார்க்சீய வாதிகளால் பண்பாடு, பொருளாதாரம் போன்ற கட்டுமானங்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவருவதை வர்க்கப் பார்வையில் பார்க்கின்றனர். மனிதர்களையும் அவர்தம் பங்களைப்பிணையும் ஆழமாக ஆராய்ந்து அவர்களிடம் உள்ள சாதியக்கட்டுமானத்தைக் குறித்துப் பேசத்தவறியுள்ளது. சாதியம் பற்றி இந்திய

சாம்பான் எனும் தலித் நாடகப் பிரதிக்ஷிணம் எதாரித்தம் பேசுபிடுகிறது. சலகிககாக உரிமைக்குரல் எழுபிடுவது, தஞ்சைபிடு பறையழிக்க முடியாது என மறுத்த ஒரு பறையனின் விரல் ஆதிக்கச் சாதியினரால் வெபடிபடது என்பதான நடைமுறை நிகழ்ச்சிகள் பாரதகிக் கிணைக் கதையான ஏகலைவனின் பெருவிரல் என்பதை நினைவு படுத்துகின்றது.

மார்க்சியவாதிகளால் பேசப்பட்டிருக்குமேல் ஒடுக்கப்படுவதும், ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பற்றியதும் ஆய்வுப் பார்வைக்குள் வந்திருக்கும். அப்போது ஒடுக்கப் படலோர் குறித்து கலை, இலக்கியத் தளங்களில் உலகெங்கும் பேசப்படும் முறைமை தென்பட்டிருக்கும். இந்தியாவில் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கியல் என்பது சாதியத்தை முன் வைத்து இயங்கும் தலித் அரங்கியல், பெண்ணியத்தை முன்வைத்து இயங்கும் பெண்ணிய அரங்கியல், ஆணிலும், பெண்ணிலும் சேரது பால் திரிந்துள்ள அரவாணிகள் அனு பவிக்கும் கொடுமைகளைப் பேசும் அரவாணிகள் அரங்கியல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள எனப் புரியவரும்.

அரசியல் துறையில் தலித்தியம், பெண்ணியம், அரவாணியம் என்பதான ஒடுக்குதல் பற்றி வரும் கருத்தியல்கள் குறித்த நாடகப் பிரதிகள் ஆராயப்படுகின்றன. பெண்களின் ஆர்வங்கள், தாபங்கள், தேவைகள், பாலியல் தரிசனங்கள் ஆகியவற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்டு பழைய இதிகாசங்களை நாம் மீண்டும் எழுதினால், பழைமை கட்டுடைந்து தனது புண்களை வெளிப்படுத்தும். வரலாற்றின் ரணகாயங்கள் காலத்தையும் கடந்து ரத்தம் சிந்தும், தருமத்துக்கும், அதர்மத்துக்குமிடையே நடந்த மாபெரும் போரைப் பற்றிய காவியமாக கருதப்படும் மகாபாரதம் பெண்களின் அவலம், வேதனை, துயரம் ஆகியவற்றின் மீது எழுப்பப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தின் ரத்தம் படிந்த வரலாறாகவும் மாறும்.

அத்தகையதொரு வரலாறு நாடக வடிவம் கண்டால் வரலாற்றுப் பாத்திரங்கள் புதுவேடங்கள் தரித்து நடித்தால், நாடக மேடைக்கும் நீஜ வாழ்க்கைக்கும், கடந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும், ஆண்மைக்கும் பெண்மைக்கும் இடையிலான இடைவெளிகள் குறுகி குழம்பிப் போகலாம். இந்தவொரு சூழலில் குழப்பத்தைக் காட்சியாக அறிவிக்கும் நாடக மேடையின் மங்கிய ஒளியில் நினைவுகள் நிகழவும் ஒன்றில் மற்றொன்று கரைந்து நிற்கும் அந்தி மாலைப் பொழுதில் புதிய மதிப்பீடுகள் உருவாகலாம். (இரு நாடகங்கள்

- வ.கீதா - பக்.103-104 - மகாபாரதத்தில் பெண்ணியம் - இரு நாடகங்கள் - இந்தி மூலம் நத்திக்ஷோர் ஆச்சார்யா - தமிழில் சரஸ்வதி ராம்நாத் - அலைகள் வெளியீடு, சென்னை - ஜூலை 1996)

இந்தியத் தொன்மங்கள், புராண இதிகாசங்கள் இந்திய மக்களால் போற்றத்தகுந்தவை. இவை இன்று பெண்ணியவாதிகளால் பெண்ணிய நோக்கில் அதிர்வு தரத்தக்க பல கேள்விகளை எழுப்பிகின்றன. மகாபாரதத்தில் பெண்ணியம் எனும் இரு நாடகங்கள் அண்மையில் இந்தி நாடகப் பிரதிகளாக வந்து அவை தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இவ்வாறான பார்வையில் பெண்ணிய நாடகங்கள் செய்து வரும் மங்கை (மௌனகுரல்), பிரசன்னா ராமசாமி, டாக்டர். எம்.ஜீவா (சேரியின் தாலாட்டு), காந்திமேரி (மணிமேகலை) போன்றோரால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. எனிலும் ஜீவா, மட்டுமே தலித் பெண்ணிய நாடகம் குறித்து, பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் குறித்து தனித்துச் சிந்திப்பவராகவும், செயற்படுவராகவும் விளங்குகிறார். அவர் ஒரு தலித்தாக இருப்பது இங்கு கூடுதலாக எண்ணுதற்குரியதாகும். கே. ஏ. குணசேகரனின் பலிஆடுகள் எனும் நாடகப் பிரதி தலித் பிரச்சினைகளைப் பேசினாலும் நாடகப் பிரதியின் இறுதிப் பகுதி ஒரு அரவாணியின் வருகையைத் தொடர்ந்து தலித் பெண்ணியத்தைப் பேசும் தலித் பெண்ணிய நாடகப் பிரதியாக உருமாறி ஓடாததேர் ஓடவைத்திட நரபலி கொடுக்க வேண்டியுள்ள சூழலில் சேரியில் உள்ள ஒருவன் ஆன உடுமைனைத் தீர்மானிக்கிறது. மேல் சாதிகூட்டம் (பூநூல் குழு). உடுமன் தன்னுயிர்தப்பிக்க வேண்டி தனது மனைவியைப் பலியிடச் சொல்கிறான். நாடகப் பிரதியில் பாத்திரங்கள் பேசிக் கொள்ளும் விதங்களைக் கவனிக்கலாம்.

உடுமன் :

சாமிமார்களே ஒரு சந்தேகம் கேக்கலாமா?

பெருந்தலை :

பேஷா.....கேளேன் (அமைதி நிலவுகிறது)

உடுமன் :

ஆ.....ஆத்தாவுக்கு உயிர்ப்பலிதானே கொடுக்கணும்

பெருந்தலை :

ஆமா.....

உடுமன் :

சாதி வேறுபாடு இல்லாத நம்ம ஆத்தாவுக்கு ஆம்பள பொம்பளன்னு வேறுபாடு இருக்கா.

பெருந்தலை :

(யோசித்து.....உடுமன் மனைவியைப்

பார்த்துவிட்டு அப்படி ஒன்னும்
இல்லையே.....ஆத்தாவுக்கு நரபலி....
அம்புட்டுத்தான்.

உடுமன் :

எனக்கு வற்ற பெருமை எம்
பொண்டாட்டிக்குப் போகட்டும்
சாமிமார்களே.எம் பொண்டாட்டிய
ஆத்தாவுக்குப்
பலி செஞ்சிடுங்களேன்.

அலி-நபர் ஒருவர் :

ஆம்பளைங்கல்லாம் சேர்ந்து
இப்படி ஒரு பொம்பளைய
பலி செய்யப்பாக்கிராங்க..... பொம்பளைங்க
என்ன பாவம் பண்ணுனாங்க.....
பிறச்சாதியிலும். கேவலப்பட்ட சாதியா
இந்தப் பெண் சாதி.....பொம்பளைக்கள
ஏந்தான் இப்படி கிள்ளுக்கீரையா
நெனைக்கிறீங்க. பெண் பாவம் உங்களை சும்மா
விடாது.

பாடல் குழு :

எந்த வகையிலும் பாவிகள்-பெண்கள்
எந்த நிலையிலும் பாவிகள்
என்றுமே பலி ஆடுகள்.....பெண்கள்
எங்குமே பலி ஆடுகள்.
தந்தனா தன தந்தனா -தன
தந்தனா தன தந்தனா.

உடுமன் மனைவி :

(ஒங்கிய குரலில்) மாட்டேன்.....நான் மாட்டேன்.
அம்மன் கோயிலுக்குள்ளே நாங்க நுழைய
முடியுமா?

பூ. குழு :

முடியவே முடியாது.....மீறி நொழஞ்சா
பறையன் பலி ஆடுதான்.

உடுமன் மனைவி:

காலங்காலமா உங்களுக்கு
அடிமைப்பட்டுள்ள எங்க சாதியில் மட்டுந்தான்
உங்க சாமி பலி கேக்குதா?

பூ. குழு-2 :

அபிஷ்டு.....அபிஷ்டு.....உங்க சாமி எங்க
சாமின்னு சாமி விசயத்தில் பேதம்
பண்ணக்கூடாது.....

பூ. குழு-3 :

உடுமன் பொண்டாட்டிக்கு என்ன புத்தி
பேதலிச்சுடுச்சா

உடுமன் மனைவி :

இப்பத்தான் புத்தி வந்திருக்கு

பூ. குழு 3.:

அப்புறம் என்னப்பா யோசிக்கிறீங்க.....?

பூ. குழு-2.:

உடுமன் பறையன் பொண்டாட்டிய பலி பண்ணிட
வேண்டியதுதான்.

பூ. குழு :

அவ சாமியாகப் போறாள்

பூ. குழு :

அவ இந்த ஊர்க்காவால் தெய்வமாகப் போறாள்

உடுமன் மனைவி :

எனக்கு எந்தச் சாமியும் வேண்டாம்.....

நான் சாமியாகவும் வேண்டாம்.....

பூ. குழு-2 :

அம்மாளுக்கு ஆசையிருக்கே.....

உடுமன் மனைவி:

அம்மன் ஆசைக்கு நாங்கதான் கெடச்சமா?

இல்ல நான்தான் கெடச்சனா?

க. குழு :

அம்மன் ஆசைக்கு நாங்கதான் கெடச்சமா?

இல்ல நான்தான் கெடச்சனா?

உடுமன் மனைவி:

அம்மனுக்கு ஒங்க உயிருன்னா கசக்குமா?

உங்க பொண்டாட்டிமார்களோட உயிருன்னா
கசக்கும்?-

உடுமன் மனைவி :

சாமி பலி கேக்குதா.....இல்ல ஆசாமிகள் பலி
கேக்குதுங்களா?

பார்வையாளர்களை நோக்கி மேல்சாதிக்காரர்
களின் அநியாயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் கேட்பதோடு
தன் கணவன் ஆணாக இருந்து தரும் கொடுமையையும்
உணர்த்துகிறது. "05.08.1825 'அங்கு' என்பவனின் மகள்
'நாகு' ரெசிடென்ட் துரைக்கு மரியாதை தராததற்காக 2
பணம் அபராதம் விதிக்கப்படுகிறாள். (பலிஆடுகள்
கே.ஏ.குணசேகரன், காவ்யா வெளியீடு-2வது பதிப்பு,

சென்னை பக்32-35).

17.02.1846 தஞ்சை மேல வீதி கொங்க ணேசுவரர் கோவிலுக்கு அடுத்த சந்தில் இருந்த ராவ் சாகிபு சிதம்பரம் பிள்ளை, அலிகாணா சந்தில் இருக்கும் வெள்ளாளர் அப்பு பிள்ளை பெண்சாதியின் பெண் காவேரியை கிரயத்திற்கு வாங்குகிறார்.' (பலி ஆடுகள் பக் 32 - 35)

ஆணாதிக்கச் சமூகம் காலம் காலமாக பெண்ணை ஒரு உடைமையாகவே கருதி வந்துள்ளமையினைக் காண முடிகிறது. மராட்டிய காலத்துக்கு முன்னரே நமது தமிழ் இலக்கியங்களில் விறலியர், கணிகையர், வேசையர், காமக்கிழத்தியர், விலைமகள், கொண்டி மகளிர் எனப் படும் திருமணம் இல்லாத பெண்டிர் குறித்துப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

'ஆய்கோல் அவிர் தொடி விளங்க வீசிப் போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ்.....' (முதுரைக் காஞ்சி, 563-564)

நமது மகாபாரதக் கிளைக்கதைகள் பலவற்றை எடுத்துப் பெண்ணியப் பார்வையில் மறுவாசிப்புச் செய்யும் நாடகப் பிரதிகள் தமிழில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கே.ஏ.குணசேகரனின் பவளக் கொடி அல்லது குடும்ப வழக்கு நாடகத்தில் ஆணாதிக்கம் பெண்ணைப் பார்க்கும் விதம் நாடகப் பாங்கில் பிரதியில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

உடை, ஒப்பனை அறைக்காட்சி-7

தரகர்:

(சுபத்திரை வேடமிட்ட கொழுந்தியானைப் பார்த்து) சூத்தாம்பட்டையிலே போடனும்னு யாரைச் சொன்ன. பொம்பளைகளளாம் ஒன்று சேர்ந்து கும்மு கும்முன்னு கும்மனும்னு டயலாக் பேசினயே, யாரடி பேசினே?

சுபத்திரை: அர்ச்சுனை வெறுக்கிற சீன். அந்த

சீன்ல அப்படித்தான் பேசனும். பின்ன எப்படிப் பேசனும்? நீ ஏதும் வாத்தியாரைக் கொண்டு எனக்குப் பாடம் சொல்லித் தந்தியா? ஏதோ நாங்களா ஓரம் சாரமா நின்னு மத்தவங்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது கேள்வி ஞானத்துலேயே பாடம் கத்துக்கிட்டோம்.

ஆனா, வேசம்குட்டி நடக்கும்போது பாடம் ஏதும் தப்புச்சன்னா அடிக்கிறதுக்கு மட்டும் கைநீளும்.

செண்பகம் :

அவ சொல்லுது சரிதான்.

புதிய கோடாங்கி

வரிக்கப் பார்வையில்

செய்யப்பட்டுள்ள பெண்ணிய நாடகப் பிரதியாக 'தாயி' யை நாம் கவனிக்க முடிகிறது. தாயின் உள்ளடக்கம் 1905 ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கான முயற்சியிலிருந்து துவங்கி 1917 இல் மாபெரும் புரட்சி வரை விரவியுள்ளது. 'தாயி' நாடகத்தின் உள்ளடக்கத்தில் ரசியாவின் அனைத்து மக்களின் பயம், ஆதங்கம், பாதுகாப்பின்மை, சந்தேகம் ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன.

தரகர் :

இங்கே பாரடி... ஓங்கதையில்லாம் நான் கேக்க வரலே....இனிமே நீ எந்த நாடகக் கம்பெனிக்குப் போயி நாடகம் நடக்கக் கூடாது.

செண்பகம் தங்கை :

(கோபமும் கண்கலக்கமும் கொண்டு) யோவ்-என்ன வார்த்தை சொன்னே? எந்தலையைப் பாருய்யா (குனிந்து) தலையில் பெரிய தழும்பு இருக்குதே பாருய்யா, அது எப்படி வந்துச்சு தெரியுமா? பவளக் கொடி நாடகத்திலே எங்க அக்கா அல்லி வேசம், எனக்கு ஏழு வயசு. அப்ப தாயும் புள்ளையும் தர்க்கம் பாடினபோது நான் தாளம் தப்பிப் பாடிட்டேன் சட்டுனு எங்க அக்கா அதுதான் அல்லி வேசம் போட்டிருந்ததுல அது கையில் இருந்த கத்திய வச்சு என்னடி பாடுறேன்னு மண்டையிலே "என்" கின்னு ஒரு போடு போட்டுச்சு. ரத்தம் கொட்டு கொட்டுன்னு கொட்டுச்சு. எங்க அக்கா ரத்தத்தைப் பார்த்த பிறகும் விடாமல் பாடி வசனம் பேசி நடக்கிற நிறுத்தல. அந்தக் காட்சி முடிஞ்சு கொட்டகைக்குள்ள வந்ததும்தான் என் தலையில் உள்ள காயத்துக்கு மருந்து வச்சுட்டுது. அப்படிக்க கலையினா உயிரா நெனைக்கிற குடும்பம்யா எங்க குடும்பம். எங்க அப்பா அழகப்பன் இந்த நாடு பூராம் பேரேடுத்த நாடகக்காரரு. யாரப் பார்த்து நாடகத்துல நடக்காதேன்னு சொல்லுறே. ஏதோ அக்கா புருசன்னு மரியாதை வச்சா நீ அடிமடியிலேயே கையை வைக்கப் பார்க்கிறாயா? (பவளக்கொடி (அ) குடும்ப வழக்கு - குணசேகரன் - அடையாளம் பதிப்பகம் - மே 2000)

கிரேக்க நாடகமான மீடியா எனும் நாடகத் தழுவலில்

செய்யப்பட்ட வெறியாட்டம் எனும் சே. இராமானுஜம் அவர்
எது நாடகப் பிரதியில்

“வாருங்கள் பெண்டுகளே

வரும் விதியை எதிர்கொள்வோம்

வலுவேதும் உள்ள வரை

விதியையும் எதிர்த்துநிற்போம்'

எனும் நம்பிக்கை விதையை விதைத்துப் பெண்ணிய
நாடகத்துக்கானதொரு இசை நாடகப் பிரதி செய்து வழி
காட்டியுள்ளார் சே. இராமானுஜம். ஒப்பாரி, பழமொழி,
சொல்வடைகள், சாமான்யப்பட்ட மக்களின் மொழி நடைகள்
போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி, நமது பண்பாட்டின்
செல்வங்கள் வழி நின்று, பெண்ணியம் பேசி எதிர்
புணர்வை வெளிப்படுத்தி பிரதி அமைகிறது.

திரு. அழ. குணசேகரன், சே. இராமானுஜம்
இவர்களது பிரதிகளில் பெண்ணியம் பேசப்பட்டாலும், ஆண்
குரல்கள் தொனிப்பது ஊடோடி அமைந்திருப்பதை பிரதிகளில்
அவதானிக்கலாம். பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகளைப்
பெண்களே செய்வதும், பெண்களே அப்பெண்ணிய நாடகப்
பிரதிகளை விமர்சிப்பதும் ஆன முறைமை அமைவது
தேவையாகிறது.

பெருந்தேவி:

ஆத்திரமும் எனக்கில்லை.....

அழகையும் எனக்கில்லை

கோபத்தைக் கொட்டுதற்கும்

கூலியமைக்கவில்லை

எய்தவள் தானுக்கே

ஏந்தியையாள் பரி சென்றே

துண்டமதாய்த் தானாகித்

தூளிதனில் தானுறங்கும்

மைந்தனைக் கொண்டே

மகிழ்வோடு அளித்திடுவாய்

இப்படியே மைந்தனையும்

அளிக்கின்ற வேளையிலே

தூர் வெனவே நான் துப்பச்

செப்பியதும் தான் மொழிவாய்

பெண்டுகளைச் சிறையெடுக்கப்

பெரும்படையும் வந்தபோது

மானம் பெரிதென்றே

மதிப்பவர்கள் நீங்களென்றே

நானும் நினைத்திருந்தேன்

எம் தவமென்றிருந்தேன்

போரில் வெற்றிக் கொண்டே

பிணக்காடாய் ஆக்கியதும்

வீரம் சிறந்தவர்கள்

வேணும் நமக்கென்றேன்.

.....
.....

இங்கென்ன வேலையுண்டு

வாருங்கள் பெண்டுகளே

வரும் விதியை எதிர்கொள்வோம்

வலுவேதும் உள்ளவரை

விதியையும் எதிர்த்து நிற்போம்

(எல்லாரும் சொல்கிறார்கள், தீரனின்

படையாட்கள் தூளியைச் சுமக்க அதன்

கனம் பெரிதாகித் தூக்க முடியாமல்

அவர்களை அழுத்துகிறது.

ஆராரோ பின்னணி)

(வெறியாட்டம் - சே. இராமானுஜம் -
அரங்குநீ பதிப்பகம்.

தஞ்சை - சூன் 1990 - பக்.25-27)

பெண்ணிலைவாதிகள் தங்களின் தாக்குதலுக்கான
குவி மையத்தைத் திருமணம் என்பதிலிருந்து 'சீர்வரிசைகள்'
என்பதற்கு மாற்ற வேண்டிய தேவைகளை இந்தியச் சூழல்
பண்பாடு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள
வேண்டும். (அலையும் விழித்திரை - அ. ராமசாமி - காவ்யா
வெளியீடு, சென்னை - டிசம்பர் 2000 - பக்.110)

அ. இராமசாமியின் பெண்ணியப் பார்வையில்
இவ்வாறான கருத்தியல் பிறந்துள்ளது. எனினும் இக்கருத்
தியல்கள் பெண்ணியப் பார்வையில் விமர்சனத்துக்கு
உள்ளாகலாம்.

பெர்ட்டோல்ட் பிரெக்ட் அவர்கள் புகழ்பெற்ற 'தாய்'
நாவலை நாடகப் பிரதியாக்கி நாடகம் செய்திருப்பது தமிழில்
அண்மையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெண் இருக்
கையிலிருந்து வாழ்க்கை தரும் பாடங்களைக் கொண்டு
புரட்சிப் பெண்ணாக மாறும் விதம் தாய் தொடக்கப் பிரதியில்
இழையோடியுள்ளது.

வர்க்கப் பார்வையில் செய்யப்பட்டுள்ள பெண்ணிய
நாடகப் பிரதியாக இதனை நாம் கவனிக்க முடிகிறது. தாயின்
உள்ளடக்கம் 1905-ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கான முயற்சி
யிலிருந்து துவங்கி 1917-இல் மாபெரும் புரட்சி வரை
விரவியுள்ளது. 'தாய்' நாடகத்தின் உள்ளடக்கத்தில் ரஷ்யா
வின் அனைத்து மக்களின் பயம், ஆதங்கம், பாதுகாப்
பின்மை, சந்தேகம் ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன.

**உகைங்கும் ஒடுக்குதலுக்கு
ஆளாகும் நிலைகள்,
அவற்றை எதிர்க்க அம்மக்கள்
கைக்கொள்ளும் உத்தி
முறைகள் போன்றவற்றை
மொழிபெயரித்து அறிந்து
அவ்வகைச் சிந்தனைகளுடன்
நமது பண்பாட்டு வேர்களுக்குப்
புதிய வெளிச்சம் பாமிச்சி
கலை, இயலக்கியத்
தளங்களில் வெளிக்
கொண்டுவிந்து இயக்கமாகச்
செயல்பட வேண்டும்.**

'தாய்: உன் தலை, முழு மனசோட இங்கே வந்து
இதில் கலந்துக்க உங்களால் முடியாது. முடியுமா உன்னால்?
(பெண்2-ஐ நோக்கி) உன்னால் முடியுமா? இந்த சண்டையி
னால் உனக்கு என்ன லாபம்? இதுல வந்து சேர்ந்து
நிக்கிறதே ஒரு கடைஞ்செடுத்த போலித்தனம்தான்
இல்லையா? நீங்களும் உங்களால் முடியும். அந்த சக்தி
எங்களுக்கு இருக்கு. இது எங்களோட போர். உழைக்கிற
வகுப்பைச் சேர்ந்த நீங்க இதில வந்து சேர்ந்த பத்தி யாருக்கும்
தடையில்லதான். ஆனா, அதுக்காக எங்களோடவே இருந்
துடலாம்பனுனோ, இந்த போர் எங்களோடதும்தானோ
நெனைச்சிக்க வேண்டாம். (பெண்2-ஐப் பார்த்து) நீ பேசாம
உன் தொழிற்சாலைக்கே திரும்பிப் போயி தேவைப்படுற
கூலிக்காக போராடறதப் பாரு. உனக்குச் சம்பந்தமில்லாத
இடத்துக்கு வந்து நொழைஞ்சிக்கப் பாக்காதே. (பெண் 5-ஐப்
பார்த்து) அவகிட்ட இருக்கிற அந்த ஓடைசல் பாத்திரத்த
கொடுத்துட்டேதான் போகணும்ன்னா அத நீயே வாங்கி
வச்சுக்க. (பெண்2 கோபத்தோடு வெளியேறுதல்) (தாய்
நாடகம் - பெர்தோல் பிரெக்ட், ஆங்கில வழி தமிழில்
க.சதாசிவம் - முற்பதிப்பு டிசம்பர் 1998 - குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை - பக்.86)

பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் பெண்களின் ஒடுக்கு
தல் முறைமையை விரிவாகவும், வகைமாதிரிகளாகவும்
மேலை நாடுகளில் பேசப்படுவதுபோல இங்கும் உதிக்க
வேண்டியுள்ளது. காந்திமேரியின் மணிமேகலை நமது
மண்ணின் காப்பியத்தைப் பெண்ணியப் பார்வையில் மறு
வாசிப்புச் செய்யப்பட்டதாகும். மங்கையின் மௌனக்குரல்
நாவல்ஸ் எனும் கூத்துமல்லாது நாடகமும் அல்லாது புது
வடிவத்தில் பங்கு கொண்டியங்கும் பெண் கலைஞர்களைக்
(காஞ்சிபுரத்தை மையமிட்டு இயங்குவோர்) கொண்டு இசை
நாடகங்களாகவும், தனி நடிப்பு நாடகமாகவும் பிரதிகள்
செய்து வருகின்ற மீனா சுவாமிநாதன் அவர்களது மௌனக்

குரல் நாடக இயக்கம் தொடர்ந்து புதிய முயற்சிகளைச் செய்து
வருகின்றமை பெண்ணிய அரங்கிற்கு புதிய வரவுகளாக
உள்ளன. கணிசமான பெண்கள் பிரசன்னா ராமசாமி,
பெருந்தேவி, கலைராணி, பரீதம் போன்றோருடைய பங்கு
குறிப்பிடத் தகுந்தவை. இவர்களது நாடகப் பிரதிகள்
பெண்களாலேயே விமர்சிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

உயர்தர மற்றும் நடுத்தர வர்க்கப் பெண்கள்
பெண்ணிய அரங்கிற்கு நிறைந்து வருவது மகிழ்ச்சி
அளிக்கிறது. தலித் பெண் ஆண் வர்க்கத்தாலும், சாதியத்
தாலும் என இரு நிலைகளில் ஒடுக்கப்படும் முறைமை தலித்
பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் என எண்ணிறைந்து வர
வேண்டியுள்ளன.

'சோழப் பேரரசே தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய பக்தி
இயக்கத்தின் விளை பொருள்களில் ஒன்றுதான். வேதம்,
பார்ப்பனீயம், சாதிய அழுக்குகள் ஆகியவை சோழப் பேரரசி
னால் பேணப்பட்டு வந்தன. சும்மானச் சுடுகாடு, பறைச்
சுடுகாடு, உழைப்பறையர் இருக்கும் சேரி என்ற இடப்பாகு
பாடுகள் அன்றைய சோழ அரசின் அங்கீகாரம் பெற்றவை.
அதிகாரக் கட்டமைவை எதிர்த்துக் கிளம்பிய சித்தர்களின்
கலக குரல் சோழ அரசுக்கு எதிரானது. (விளம்புநிலை
ஆய்வுகளும், தமிழ்க் கதையாடல்களும் - தொ.ஆ., அ.
மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி - நிறப்பிரிகை - பக்.134)

பாரதக் கதைகள், சாதியப் பார்வையில்
பார்க்கப்பட்டு தலித் அரங்கியல் பிரதிகள் என வெளி வருகின்
றன. இந்த வரிசையில் 'சாம்பான்' எனும் நாடகப் பிரதியைப்
கவனிக்க முடிகிறது.

'சேரியின் தாலாட்டு' எனும் ஜீவாவின் தலித்
பெண்ணிய நாடகப் பிரதியில் எதார்த்த வாழ்க்கை பேசப்
படுகிறது. கரு அழ. குணசேகரனது பலி ஆடுகள் நாடகப்
பிரதியிலும், பாறையைப் பிளந்து கொண்டு (குணசேகரன்
+ பிரேம்) எனும் தலித் அரங்கியல் பிரதிகளிலும், எதார்த்த
வாதம் பேசப்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்கமுடிகிறது.

பாறையைப் பிளந்து கொண்டு.....எனும்
நாடகப் பிரதி இன்றளவும் தலித்துகள் தங்களது பூர்வீக
நிலங்களை, வளங்களை இழந்து கொத்தடிமைகளாய்
விளங்குவதை உணர்த்தக் காணலாம்.

ஆலோசகர்-1 :

இந்தக் குடிகளின் ஊர்ப்பகுதிகளைக் காணும்போது
அந்த பூர்வ குடிகளின் கடுமையான உழைப்பை
உணர முடிகிறது. இந்த கரு மலைப்பாறையும்
இந்தக் கருத்த மனிதர்களின் உடல் வாக்கும்
ஒன்றாகவே தோற்றம் தருகிறது.

ஆலோசகர்-2 :

இங்குள்ள காட்டு வளங்களை நம் நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்ல சரியான பாதைகளும் அமைக்க வேண்டும். நறுமணமும் சுவையும் உள்ள செடி கொடிகள் தரமான வாசனைத் தைலங்கள் தயாரிக்க உதவும். தோலும், தந்தமும் அழகிய வேலைப்பாட்டுப் பொருட்கள் செய்திட ஏதுவாகும். அட்டா என்ன ஒரு வளமை இந்தப் பகுதி.

ஆலோசகர்-2 :

மரங்களை வெட்டவும், மலைகளை உடைக்கவும், அந்த மலைப்பகுதி வாழ் விலங்குகளையும், இந்தப் பூர்வ குடிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஒற்றன் :

காட்டின் வளத்தையும், மிருகங்களையும் மிகவும் நேசிப்பவர்கள் இந்த மலைக்குடி மக்கள். மலை மீது வீசும் ஒவ்வொரு காற்றையும் தமது குல தேவதையின் மூச்சாக வணங்குபவர்கள்.

பாறைகளை உடைக்கவும், மரங்களை வெட்டவும் அவர்கள் மிகவும் எதிர்ப்பார்கள்.

பூர்வ குழுப்பெண்-2 :

மலையை ஓடச்சு அழிச்சோம்னா நம்ம இனமே அழிஞ்சு போயிடாதா?

பூ.கு.பெண்-3 :

நம்ம காடுகளில் வாழும் விலங்குகள் நம்மள விட்டுப் போயிட்டா நாம துணையிழந்து நிற்போமே.

பூ.கு.பெண்-1.:

நம்ம வம்சம் அழிந்துபோக வழியாகிப் போயிடுமே

பூ.கு.பெண்-2 :

(ஓப்பாரி) மலைத்தாய்க்குப் பொறுக்காது. மழை நமக்கு வாராது. இந்த காற்று அடிக்காது. கருமேகம் திரளாது.

சாம்பான் எனும் தலித் நாடகப் பிரதியிலும் எதார்த்தம் பேசப்படுகிறது. கூலிக்காக உரிமைக்குரல் எழுப்புவது, தஞ்சையில் பறையடிக்க முடியாது என மறுத்த ஒரு பறையனின் விரல் ஆதிக்கச் சாதியினரால் வெட்டப்பட்டது என்பதான நடைமுறை நிகழ்ச்சிகள் பாரதக் கிளைக் கதையான ஏகலைவனின் பெருவிரல் என்பதை நினைவு படுத்துகின்றது. பிரதியானது தொன்மை காலத்தையும், நிகழ் காலத்தையும் தைத்து நிற்பதால் காலங்காலமாகத் தொடரும் சாதியச் சுரண்டல் வெளிச்சமாக்கப்படுவதை சாம்பான் நாடகப் பிரதியில் காணமுடிகிறது.

சாம்பான் :

(மகனைப் பார்த்து) நீ பட்டா ராசா (மகன் சத்தம் போட்டுப் படிக்கத் தொடங்குகிறான்)

மகன் -2 :

தூங்கும் புலியை பறை கொண்டு எழுப்பினோம். தூய தமிழை தமிழ் கொண்டு எழுப்பினோம். தமிழுக்கு உயிர் தர இசைந்தாரா இல்லையா தமிழர் மார் தட்டி வந்தாரா இல்லையா

மனைவி :

ஆமா.....இங்கு இருக்கிற உங்கப்பனை எழுப்ப முடியல, தூங்குற புலிய எழுப்பப் போறானாம்.....

மனைவி :

(அவன் போவதைப் பார்த்து கோபமாக) போய்யா.....போயிடு. நானும் தடவைக்கு தடவ சொல்லிக்கிட்டோன் இருக்கேன்..... எம்பேச்சு காதுல வாங்குறதேயில்ல. எப்பப்பாரு ஊர்வேல ஊர்வேலன்னு ஊர் சுத்திட்டிருக்க.....இதெல்லாம் உட்டுப்புட்டு நானு காசு சம்பாதிக்கிற வழியப்பாருய்யா.

சாம்பான் :

(எரிச்சலாக) ஏண்டி காசு காசன்னு என் உசிர வாங்குற (கையில் இருக்கும் கத்தியைக் காட்டி) எங்கப்பன் சேத்துவச்ச சொத்து இதுதான்.

காட்சி-9

சாம்பான் :

ஏங்க.....வெள்ளி, செவ்வான்னா எங்களுக்கு பசிக்காதா.....நீங்க வெச்சதெல்லாம் சட்டம், செரச்சதெல்லாம் மொட்டன்னுபேசாதிங்க.

தலைவர் :

டேய்.....சாம்பான்.....என்னடா வாய் நீளுது.....போடா....போ.....போயி தப்ப எடுத்திட்டு வந்து அட்டா.

சாம்பான் :

ஐயா.....அடிக்கறங்கய்யா.....அதுக்கு தகுந்த கூலி கொடுங்கய்யா.

மே.சா.நபர் :

டேய்.....என்னடா எதுத்துப் பேசுற உரக்க.....

சாம்பான் :

ஐயா.....நான் ஒண்ணும் எதுத்து பேசலங்கய்யா.....என் வேலக்கேத்த கூலியும் அதுக்கேத்த மருவாதையும் குடுங்க.....வேலை செய்யிறேன்.

தலைவர்:

(இடைமறித்து) அடிக்கப்போறியா, இல்லையா?

சாம்பான்:

முடியாது (கோபம் கொண்ட தலைவரும் மேல் சாதிக்காரர்களும் கொதித்தெழுகின்றனர்)

தலைவர் :

(கோபமாக) சாம்பான் கூலி கேக்கறான்.....டேய் சாம்பான்.....இதோ வந்து கூலி தர்றண்டா.....(கத்தியோடு திரும்பி வருகிறார்.....நான்கு மேல் சாதிக்காரர்களும் சாம்பானை இறுக்கிப் பிடித்து அவனது வலது கையை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றனர். கோபத்தோடு சுற்றி தலைவர் ஆக்ரோஷத்தோடு.....) எங்களுக்குத் தப்படிக்காத இந்த வெரலு வேற எதுக்குமே ஓதவக் கூடாது (என்று ஓங்கி சாம்பானின் வலது கை பெருவிரலை வெட்டுகிறார். பெருவிரல் வெட்டுண்ட சாம்பான் அலறலோடு விழுகிறான். அவனை உதைத்துத் தள்ளி விட்டு செல்கின்றனர்)

முடிவுரை:

இந்த கட்டுரையில் தலித் நாடகப் பிரதிகளாக பலி ஆடுகள், சாம்பான் ஆகிய இரு பிரதிகள் மட்டும் கணக்கி லெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகளாக பவளக்கொடி அல்லது குடுமப விளக்கு, வெறியாட்டம், பெர்ட்டோல்ட பிரெக்ட்டின் தாய் ஆகிய நாடகப் பிரதிகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாடகப் பிரதிகள் அனைத்தும் ஆண்களால் எழுதப்பட்டுள்ளவை ஆகும். பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் கூட ஆண்களாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. பெண்கள் நாடகப் பிரதிகள் எழுத எண்ணிறைந்தோர் முன்வர வேண்டியுள்ளது. பெண்ணியச் சிந்தனைகள் வேறுபட்ட கோணங்களில் பல்வேறு படைப்புகளாக வெளிவரும் சூழலில் அரங்கியல் துறையில் பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகள் செய்வோரின் தேவை கூடுதலாக உள்ளது. இயலுமேல் பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகளுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகள் பெண்ணியவாதிகளால் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. அதுபோல தலித் அரங்கியலிலும் பெண்கள் தலித் பெண்ணிய அரங்கியல் எனக் கட்டமைத்து இயக்கமாக செயல்பட வேண்டிய சமூகத் தேவை உள்ளது.

தலித்திய அரங்கியல், பெண்ணிய அரங்கியல் துறைகளில் நடைமுறைகள் சார்ந்த அரசியல் மற்றும் விடுதலை உணர்வு கலந்த அரசியல் தன்மைகளுடன் நாடகப் பிரதிகள் பல்வேறு விதங்களில் அநேகம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன. வேறு பழமையான நமது கதைகளிலும், புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றை இன்றைய சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மறு வாசிப்புச் செய்து அடித்தள மக்கள் பார்வையில் நாடகப் பிரதிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

- நையாண்டித்தனம் (satire)

பெண்ணிய நாடகப்

பிரதிகளின்

ஆண்களாலேயே

எழுதப்பட்டுள்ளன.

பெண்கள் நாடகப் பிரதிகள்

எழுத எண்ணிறைந்தோர்

முன் வர வேண்டியுள்ளது.

பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

வேறுபட்ட கோணங்களில்

பல்வேறு படைப்புகளாக

வெளிவரும் சூழலில் அரங்கியல்

துறையில் பெண்ணிய

நாடகப் பிரதிகள் செய்வோரின்

தேவை கூடுதலாக உள்ளது.

- மரபுகளை கேள்விக்குள்ளாக்குவது
- புதிய பண்பாட்டுதளங்களைக் கட்டமைப்பது
- சாதியத்தை வேறுறுப்பது
- விடுதலைக்கான விதைகளை விதைப்பது.

போன்ற கூறுகள் தலித் நாடகப் பிரதிகளில் வெளிப்பட்டு விளங்குவதை அவதானிக்க முடிகிறது. பெண்ணிய நாடகப் பிரதிகளில்

- ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பது
- சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்த இயக்கமாகச் செயல்படுதல்
- பெண்ணிய விடுதலைக்கு எதிராக உள்ள அனைத்துத் தடைகளையும் உடைத்தெறிய முற்படுதல்

போன்ற கருத்துக்கள் வெளிப்படுகின்றன.

உலகெங்கும் ஒடுக்குதலுக்கு ஆளாகும் நிலைகள், அவற்றை எதிர்க்க அம்மக்கள் கைக்கொள்ளும் உத்தி முறைகள் போன்றவற்றை மொழிபெயர்த்து அறிந்து அவ்வகைச் சிந்தனைகளுடன் நமது பண்பாட்டு வேர் களுக்குப் புதிய வெளிச்சம் பாய்ச்சி கலை, இயலக்கியத் தளங்களில் வெளிக் கொண்டுவந்து இயக்கமாகச் செயல்பட வேண்டும். அரங்கியல் துறை, மக்களிடம் நெருங்கிச் செல்லும் உயிரோட்டமான ஊடகமாகும். அரங்கியல் துறைகளில் புதிய புதிய நாடகப் பிரதிகள் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளாகும் அனுபவங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படுவதே இயக்கமாகச் செயற்பட ஊட்டமாக அமையும்.

விசாரணை

பாக்கி உமாநாத்

**ஒவ்வொருவராய் அழைத்து எடக்கு மடக்காகக் கேள்விகள்
கேட்டுக்கொண்டிருந்தார் நமச்சீவாயம். கசாமுசாவென்று பேச்சுச்
சத்தம். அதட்டிப் பேசியதில் தொண்டை காய்ந்தது. உயிரே
போனாலும் அவர்களிடம் பச்சைத் தண்ணீர் கூட வாங்கிக் குடிக்க
அவர் மனம் ஒப்பாகு.**

இளவேனில் தன் தன்மை பிறழ்ந்து வருங்கோடையின் கடுமையை முன்னறிவிப்பதாய்த் தகித்துக் கொண்டிருந்தது.

வட்டாட்சியர் அலுவலக வளாகம் வழக்கம்போல வறண்டு காய்ந்தது. மனு எழுதிக் கொடுக்கும் மகானுபவர்கள் முன்னால் பவ்யமாக ஒரு சில பாமர மக்கள் காத்து நின்றனர். சிற்றுண்டி வண்டிக்காரர் ஒரு ஓரமாகப் பாத்திரங்கள் கழுவிக்கொண்டிருந்தார். தேநீர் அடுப்பு சத்தமின்றிப் பாந்தமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. கரி படிந்த அழுக்கு நீர் சிற்றோடையாய் ஓடி வெயில் மணலில் வடிந்தது. அதன் ஈரத்தில் குழிபறித்து சாம்பல் நிற நாய் ஒன்று நாவில் நீர் வடிய இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தது. தொலைவில், உடைந்து சிதிலமான மதில் சுவர் அருகே இறைந்து கிடந்த குப்பையை முகர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த கைவிடப்பட்டதொரு குதிரை கானலில் மெல்ல அலைந்தது.

இரண்டு நாட்களுக்கொருமுறை நன்றாகத் துடைக்கப் பட்டு மசகு காட்டப்பெற்ற தன் மிதி வண்டியை மர நிழலில் ஒரு ஓரமாக நிறுத்தினார் சின்னய்யா. எங்கிருந்து வருகின்றன என்று கண்டறிய முடியாத தெரு மாடுகள். ஏற்கனவே மர நிழலின் பெரும் பகுதியை ஆக்கிரமித்திருந்தன. வெயிலின் தகிப்பைத் தவிர்த்து, தூங்குமுஞ்சி மரக் கிளைகளில் ஓரிரு காகங்கள் தொண்டைகட்டிப் போனதுபோல கரைந்து கொண்டிருந்தன.

வெண்ணிற முழுக்கால் சட்டையும் வெளிர் நீல அரைகைகை மேல் சட்டையும் தான் எப்போதும் சின்னய்யாவின் சீருடை. அயம்பது வயது என்று கணிக்க முடியாத தோற்றம். ஒட்டக் கத்தரித்த நரை கூடாத தலைமயிர். கனத்த மீசை தவிர்ந்து மழுங்கச் சிரைத்த, ஆற்றின் வெண்மணல் போன்ற முகம். வியர்வையில் சட்டை உடம்போடு ஒட்டி அதன் வடிவான வலிவு வெளித் தெரிந்தது. சட்டைப் பைக்குள் ஊடுருவாமலேயே தெரிபுடும் அம்பேத்கர் படம்.

வருவாய் ஆய்வாளர் அறை முன் கூட்டமில்லை. உதவியாளரால் தடுக்கப்படாமல் நெஞ்சு நிமிர்த்தி இயல்பாக உள் நுழைந்தார்.

பர்ந்த செவ்வக மேசைக்குப் பின்னால், கோப்புகளில்

தலை நுழைத்து கிளறிக் கொண்டிருந்த வருவாய் ஆய்வாளர் நிமிர்ந்து பார்த்தார். அவருக்குப் பின்னால் சுவரில் பரங்கிக்காய் போன்ற முகம் கொண்ட அந்த அம்மையாரின் சிரித்த முகம் மட்டும் படமாய்த் தொற்றி யிருந்தது. வேறு யாருடைய படங்களும் இல்லை.

நமச்சீவாயம் என்ற பெயருடன் அவர் படிப்பும் பதவியும் பொறிக்கப்பட்ட மரச்சட்டம் மேசை மூலையில் கவிழ்ந்து கிடந்ததை நிமர்த்தி விட்டு, சின்னய்யாவைப் பார்த்து கணைத்தார்.

ஏறக்குறைய பத்துக்கும் மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அவர் கைகளில். நமச்சீவாயத்திற்கு எரிச்சலாக வந்தது. அவர் தலைக்கு நேர் மேலே சத்தமின்றிச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த புதுக் காற்றாடியையும் மீறி, வியர்வை நெற்றிச் சாம்பலைக் கரைத்துக் கொண்டு மெல்ல ஊர்ந்து வழிந்தது.

சற்று அகலமான கைத்துண்டால் வியர்வையைத் துடைத்தபடி, சின்னய்யாவைப் பார்த்து, “ஓரேயடியா இத்தனை அப்ளிகேசன் எடுத்துக்கிட்டு வந்தா எப்பிடி சார்?” சலிப்புடன் வாங்கி கீழோட்டமாகப் பார்த்தார்.

முகக்கு நுனியில் சரிந்து நிற்கும் தங்கச் சட்டமிடப்பட்ட கண்ணாடி வழியே விண்ணப்பங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தவர் கண்களில் முதலில் அந்தப் பெயர்தான் பட்டது.

“பார்த்தீங்களா... கிறிஸ்டியன் பேர் மாதிரி இருக்கே. நீங்க பாட்டுக்கு எடுத்துக்கிட்டு வந்துடுவீங்க, நாங்க எதுவும் சொல்லாம சர்டிபிக்கேட் கொடுத்துடனும் இல்லையா?”

தன்னிடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்களை ஒரு முறை பார்த்த சின்னய்யா, “சரி சார். ரொம்ப நல்லது. நீங்க நேர்லயே வந்து விசாரணை பண்ணிக்குங்க.” காதிகக் கட்டை மேசை மீது போட்டு விட்டுத் திரும்பிப் பார்க்காமல் வெளியேறினார்.

நமச்சீவாயத்திற்கு வந்த எரிச்சலில் அத்தனையும் கிழித்து குப்பைக் கூடையில் போட்டு விடலாம் போலிருந்தது. ஆனால் அப்படிச் செய்ய முடியாது. சின்னய்யா லேசப்பட்ட ஆள் கிடையாது. நேர்மையான மனுசன். அந்தச் சமுதாயத்தின் தலைவராக மதிக்கப்படுபவர். அடுத்த கட்டமாக ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தை

முதன்முறையாக தலை குனிந்து நின்றாள் வேளாங்கண்ணி. அவளது கைகள் முந்தானை முனையைத் திருகிக் கொண்டிருந்தன. துவண்ட கால்களை மாற்றி மாற்றி நின்றாள். உடைத்து உஹ்றப்பட்ட முட்டையைப் போல அவள் கண்கள் கலங்கின. எந்த நேரமும் கீழிமைக் கரைகளை உடைத்து வழியும் நிலையில் தரும்பி நின்றது கண்ணீர். உதட்டை அழுத்திக் கடித்து அழுகையை அடக்கியதால் முகம் இறுகி செம்மை மேலும் கூடியது.

குட்டிகளுமாய் மக்களைத் திரட்டி வட்டாட்சியர் அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டு விடுவார். வருவாய் ஆய்வாளராக இத்தனை ஆண்டுகள் குப்பை கொட்டியதில் யார் யார் எப்படி என்பது நமச்சிவாயத்திற்கு அத்துப்படி. இங்கேயும் பத்துப் பைசா தரமாட்டார். அங்கேயும் வாங்க மாட்டார் சின்னய்யா. வீண் விவாதமெல்லாம் கிடையாது. முடியுமா? முடியாதா? அவ்வளவுதான். 'அப்ப நான் போயிட்டு வர்றேன்' என்று கிளம்பி விடுவார். அப்போதே பின் விளைவுகளைச் சந்திக்க ஆயத்தமாகிவிட வேண்டியதுதான். வட்டாட்சியரையே விழி பிதுங்கச் செய்தவர். இங்கே முடியவில்லை என்றால் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் முன்னால் உட்கார்ந்து விடுவார். தண்ணீர் பிரச்சினையிலிருந்து சுடுகாடு வரை, சாலை வசதியிலிருந்து தெரு விளக்கு வரை சின்னய்யா என்றால் தலைவலி.

நமச்சிவாயத்திற்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. எப்படி இருந்த மக்கள்? கட்டின கையை கீழே இறக்காதவர்கள், இப்போது கைநீட்டி கேள்வி கேட்கிறார்கள்! அடுத்து...

அந்தப் பகுதிக்கு போவது என்றாலே நமச்சிவாயத்திற்கு வேப்பங்காய் கசப்பு. முடிந்தளவு தவிர்க்கப் பார்ப்பார். என்ன செய்வது? எவ்வளவு இழுத்தடித்தாலும் மசியாத மக்கள். அலைக்கழிப்புகளுக்கெல்லாம் அசராதவர்கள். வீம்பு காட்டியாயிற்று. போய்த்தான் ஆக வேண்டும். தன்னுடைய அனுபவத்தையெல்லாம் ஒன்று திரட்டித் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டார். எப்படியாவது எதைச் சொல்லியாவது பாதிக்குப் பாதி மனுக்களைத் தள்ளுபடி செய்துவிட வேண்டும். நம்முடைய விசாரணையில் அவர்களைத் திக்குமுக்காடச் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் முன் முடிவு காட்டியவராய்க் கிளம்பினார்.

கிளம்புவதற்கு முன் மீண்டுமொருமுறை விண்ணப்பங்களைச் சரி பார்த்தார். அருளய்யா, ஜெயராஜ், ராயப்பா.... வேளாங்கண்ணி, பனிச்சென்று ஒரு பெயர். வேறு யாருக்குக் கொடுத்தாலும் 'வேளாங்கண்ணிக்கு கொடுக்கக் கூடாது. இரண்டில் ஒன்று பார்த்துவிடுவோம். உற்சாகமாக எண்டிப்ப உதைத்தார்.

ஜெய்பீம் நகர் என்று அகன்ற பெயர்ப் பலகை வரவேற்றது. சிமென்ட்டு சாலை குறுகியதாக இருந்தாலும் சுத்தமாக இருந்தது. ஓரங்களில் விடப்பட்டிருந்த ஓரடிப் பள்ளம் சாலை போடுவதின் வேண்டாவெறுப்புத்தனத்தை எடுத்துக் காட்டியது. சாலையின் தொடக்கத்தில் இடதுபுறம் வரிசையாக மூன்று கவாப் (மாட்டுக்கறி பக்கோடா) கடைகள். அடுத்து ஒரு மிதிவண்டி நிலையம். பெட்டிக்

கடைகள், வலப்புறம் ஒரு தேநீர்க் கடை, குளிர்ப்பானக் கடை, அடுத்து ஒரு படிப்பகம்.

வேலை முடித்து திரும்பியிருந்த தூய்மைத் தொழிலாளர்கள் சிலர் படிப்பகம் முன்பாக நாளிதழ்களை வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இரயில்வே பணிமனையில் பணிபுரியும் ஓரிருவர் மதிய ஷிப்டுக்காக விரைந்து கொண்ுந்தனர்.

'பரவாயில்லை. முன்பைவிட ஏரியா இப்போது சுமாராகத்தான் இருக்கிறது. என்ன, இந்தக் கவாப்புக் கடைகள்தான் சகிக்கவில்லை' கைக்குட்டையால் மூக்கைப் பொத்தியவாறே வண்டியை வேகமாக விட்டார் நமச்சிவாயம்.

சின்னய்யா வீட்டின் முன் சிறுகூட்டம் கூடி விட்டது. அந்த வீட்டைக் கடந்து சந்துபொந்துகளுக்கெல்லாம் போவதில் நமச்சிவாயத்திற்கு உடன்பாடில்லை. கொண்டு வந்து போடப்பட்ட இரும்பு நாற்காலியில் கைத்துண்டை விரித்து பக்குவமாக அமர்ந்தவர் தன் மடி மீது விண்ணப்பங்களைப் பரப்பி வைத்துக் கொண்டார். சின்னய்யா அருகிலிருந்த திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தார். அவரருகில் தண்ட பாணியும் தயாளனும்.

ஓவ்வொருவராய் அழைத்து எடக்கு மடக்காகக் கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் நமச்சிவாயம். கசாமுசாவென்று பேச்சுச் சத்தம். அதட்டிப் பேசியதில் தொண்டை காய்ந்தது. உயிரே போனாலும் அவர்களிடம் பச்சைத் தண்ணீர் கூட வாங்கிக் குடிக்க அவர் மனம் ஒப்பாது. ஒரு வழியாய் அவர் எதிர்பார்த்திருந்த அந்த விண்ணப்பத்தை எடுத்தார்.

வேளாங்கண்ணி முன்னால் வந்து நின்றாள். பார்த்தாலே பச்சைப் பிள்ளைக்காரி என்று தெளிவாகத் தெரிந்தது. நெல்லின் நிறம். படிய வாரியிருந்த கூந்தல் லேசாகக் கலைந்திருந்தது. மெலிந்த உடல்வாகு. பால் நிறைந்த மார்பின் பாரம் கனக்க, பந்தல் கழியைப் பிடித்து நின்றவளின் கண்களில் தாய்மையின் குளுமை.

முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு கேள்விகளைக் கேட்டார். "அப்பா பேரு?" சாந்தமாகப் பதில் சொன்னாள்,

"கொண்டய்யா"

"அம்மா பேரு?"

"மாத்தம்மா"

கரீ படிந்த அழுக்கு நீர் சிற்றோடையாய் ஓடி வெயில் மணலில் வடிந்தது. அதன் ஈரத்தில் குழிபறித்து சாம்பல் நிற நாய் ஒன்று நாவில் நீர் வடிய இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தது. தொலைவில், உடைந்து சிதலமான மதில் சுவர் அருகே இறைந்து கிடந்த குப்பையை முகர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த கைவிடப்பட்டதொரு குதிரை கானலில் மெல்ல அலைந்தது.

“கூடப் பொறந்தவங்க?”

“எதுவும் தங்கலை. நா மட்டும்தான்.”

“சரி, எப்ப கிறிஸ்தவங்களா மாறுனீங்க?”

“இல்லை. நாங்க மாறலை.”

“உங்க வீட்டுக்காரரு பேர் என்ன?”

அவள் பதில் சொல்லாமல் சின்னய்யாவையும் தண்டபாணியையும் பார்த்தாள்.

“இங்கே கேட்கிறேன்ல, என்னைப் பார்த்துப் பதில் சொல்லு.”

பதில் சொல்லாமல் மௌனமாக நின்றாள். தயாளன் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார்.

“நீங்க சும்மா இருங்க. அந்தப் பொண்ணே சொல்லடும். என்ன, வீட்டுக்காரரு இருக்கிறாரா இல்லையா?”

அவள் முகத்தில் கோபத்தின் செம்மை. நமச்சி வாயத்தின் கண்ணாடிக் கண்களை நேருக்கு நேராகப் பார்த்துப் பதில் சொன்னாள்,

“ம்... இருக்கிறாரு. வேலைக்கு வெளியூர் போயிருக்காரு.”

“வெளியூர்னா, வெளிநாட்டுக்கா?”

அவரின் ஏளனத்தை உணர்ந்தவள் சற்றுக் கூர்ந்து பார்த்து கிண்டலாகப் பதில் சொன்னாள், ‘பெங்களூர் என்னா வெளிநாடல்லயா இருக்கு?’

“ஓ... அப்படியா? சரி பேர் சொல்லு?”

சின்னய்யா முந்திக் கொண்டார், “சார் அவர் பேரு தாஸ். தாஸ்னா ராமதாஸ். இங்க ஏது வேலை? அதான் வெளியூர் வேலைக்குப் போயிருக்கார். கொழந்தை பொறந்து ஒரு வாரத்துக்கு மேல ஆச்சு. அவர் இன்னும் வந்து பார்க்க முடியலை. அதான் அதுக்குக் கோவம்.”

இதெல்லாம் ஏன்தான் கேட்டோம் என்றாகி விட்டது நமச்சிவாயத்திற்கு. அடுத்து என்ன என்று நெற்றியைத் தேய்த்தார். நிமிர்ந்து, அப்போதுதான் பார்ப்பது போல அவளைப் பார்த்து,

“சரி, அப்பாவுக்கு என்ன வருமானம்?”

“எதுவும் இல்லை. ஓடம்பு முடியாம வீட்டதான் இருக்குது”

“அம்மா?”

“வீட்டு வேலைக்குப் போறது”

“நீ?”

மௌனமாக முறைத்தாள்.

“போகட்டும். எத்தினியாவது படிச்சிருக்கிறே?”

“பத்தாங்கிளாஸ் .:பெயில்”

“சரி, சர்டிபிக்கேட் எதுக்கு?”

“ம்... லோன் வாங்கி கவாப் கடை வைக்க”

பட்டென்று பதில் வந்தது.

வேறு என்ன கேட்கலாம் என்று அந்தப் பெண்ணையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர் கண்கள் அவள் கழுத்தில் நிலைத்தது.

சற்று தெம்பு வந்தது. தொண்டையைச் செறுமிச் கொண்டு தொடர்ந்தார்.

“சரி, எந்தச் சபைக்குப் போறே?”

“சபைக்கெல்லாம் இல்லை. மாத்தம்மா கோயிலுக்கு மட்டும்தான்”

“ஓ அப்படியா? சரி, உன் தாலியை எடு பார்க்கலாம்”

அவள் ஒரு கணம் திடுக்கிட்டாள். திடமான மறுப்புடன் தலையசைத்து முந்தானையால் இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டாள்.

சுற்றியிருந்தவர்கள் அனைவரின் கோபப் பார்வைகளும் தன்னைத் துளைப்பதை அறிந்தும் சளைக்காமல், “எடுத்துக் காட்டும்மா, ஆமா... அதுல சிலுவையிருக்கா, சூலம் மாதிரி இருக்கா, இல்லை பொட்டுத் தாலியான்னு பார்த்தாத்தானே தெரியும்” என்றார்.

முதன்முறையாக தலை குனிந்து நின்றாள் வேளாங்கண்ணி. அவளது கைகள் முந்தானை முனையைத் திருகிக் கொண்டிருந்தன. துவண்ட கால்களை மாற்றி மாற்றி நின்றாள். உடைத்து ஊற்றப்பட்ட முட்டையைப் போல அவள் கண்கள் கலங்கின. எந்த நேரமும் கீழிமைக் கரைகளை உடைத்து வழியும் நிலையில் தளம்பி நின்றது கண்ணீர். உதட்டை அழுத்திக் கடித்து அழுகையை அடக்கியதால் முகம் இறுகி செம்மை மேலும் கூடியது.

தண்டபாணியால் தாங்க முடியவில்லை.

“சார்... என்ன சார் இப்படி? அங்க எதுனா... சரிம்மா. நீ எடுத்துக் காட்டும்மா” என்றார் வண்டத்துடன்.

அவள் முந்தானையை விலக்கி பின்புறமாக விட்டுவிட்டு. தன் இரு கை கூட்டை விரல்களால். நைந்து போன அந்தத் தாலிக் கயிற்றை இழுத்து எடுத்து வெளியில் காட்டினாள்.

வியர்வையில் ஊறி நாள் பட்டு அழுக்கேறியிருந்த, தற்சமயம் பால் ஈரம் படிந்திருந்த, அந்த உடைந்த ஒற்றை மஞ்சள் துண்டு முன்னும் பின்னுமாக ஒரு முறை சுற்றிவிட்டு குத்திட்டு நின்றுது. ■

சிந்தனைகள் - சிகரம்

ஏறுவதற்கே

நூல் மதிப்பாய்வு
நனிந்தியம் சூயக்கமும் சூலக்கியமும்
த. பூவை. சுப்பிரமணியன்

“கலகக் குரலுடன்தான் தலித் இலக்கியம் வெளி வரும்” என்னும் கூற்றுப்படி இந்நூல் தலித் இலக்கியத் திற்கு புதிய பரிணாமத்தைக் கொண்டுள்ளதாய் உள்ளது. இந்நூலில் அதிகமான கருத்தாக்கங்கள், மேற்கோள்கள் கொண்டுள்ளதால் மதிப்பாய்வுக்கு மற்ற நூல்களின் துணையை சுருக்கம்சுருதி தவிர்க்க வேண்டியதாகியுள்ளது இந்நூல் ஏழு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

நூலின் தொடக்க அத்தியாயம் கத்தோலிக்க பாபிரியர்கள் தலித்துகளுக்காக உரிமைக் குரல் கொடுத்ததின் பங்கினையும் பணியையும் குறிப்பிடுகிறது. ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு உள்நோக்குடன் இப்பணியைச் செய்தனர் என்பதை நூலின் மூலம் தெளிய வழி உள்ளது. 1880க்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு சாதியினரும் தங்களை முன்னிருத்திக் கொண்டதை (ப.25) நூலின் 7-வல் அறிய முடிகின்றது இரண்டாவது அத்தியாயம் முழுவதும் காந்தியின் தந்திரமும் சூழ்ச்சியும் தலித் மக்களை இருண்ட உலகிற்கு எடுத்துச் செல்ல முயன்றதை கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஒட்டிற்காக சாதிவாரியாக வேட்பாளர்கள் நிறுத்தப்படுகின்ற நிலை 1910களில் வேர்கொண்டு இன்று அந்நிலையை அரசியல் கட்சிகள் அங்கீகாரமாகக் கருத நினைத்துள்ளதை இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. இந்நூல் கூறும் ஒவ்வொரு செய்தியும் கடந்த காலத்தையும் இன்றைய நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க ஒரு பாலமாக உள்ளதை உணரலாம்.

1965க்குப் பின் தமிழ் நாவல்களில் தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியதை டி. செல்வராஜின் ‘மலரும் சருகும்’, பொன்னீலனின் ‘கரிசல்’ நாவல்கள் வர்க்க ரீதியாக இனங்கண்டன என்றும் எண்பதுகளில் மேலும் உத்வேகம் அடைந்து சிவகாமியின் ‘பழையன கழிதல்’, பாமாவின் ‘சங்கதி’. மாற்குவின் ‘யாத்திரை’ போன்ற நாவல்கள் தலித் மக்களின் உயர் வியல் பிடிச்சிவைகளை அனுபவப்பூர்வமாக வெளிக்காட்டியதன் மூலம் தலித் இலக்கியம் இன்று அனைத்து நிலைகளிலும் விவாதத்தன்மைக்கு வருகின்றது எனலாம்.

நாட்டுப்புற இலக்கியமும் தலித் மக்களின் வாழ்வியலை இனங்கண்டன என்பதை “பறையஞ் செருப்பு போட்டு வந்தா/பஞ்சாயத்து வைக்கிறீங்க - எங்க/பறச்சி கொஞ்சம் அழகாயிருந்தா/ஆண்டமார்களே - ஒங்க/பல்லக் கொஞ்சம் காட்டுறீங்க..” (ப.62) என்ற வே. சடையமுத்து தெருக்கூத்து வாத்தியார் பாடலின் மூலம் மேற்கோள் காட்டுகிறார் நூலாசிரியர். மார்க்சிய எழுத்தாளர்களான டாவியல் செல்வராஜ், பூமணி போன்றோரின் மூலம் வர்க்க அடிப்படையில் தலித் மக்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்திய நிலையை இந்நூல் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

ஆசிரியர் : முனைவர் அ.சஜன்
முதல் பதிப்பு : டிசம்பர் 2004
பதிப்பகம் : காலசகம் பதிப்பகம்,
சாலேம், மருதங்கோடு.
பக்கம் : 119
விலை : ரூ.50/-

இந்நூலின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் தலித் என்ற சொல் யாரைக் குறிக்கிறது? என்பதில் கோ.கேசவன் தாயாபவர் இருவரும் தங்களுடைய கருத்துக்களில் முரண்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பள்ளர் இனத்தினர் தங்களைத் ‘தேவேந்திரகுலம்’ என அழைத்துக் கொண்டு ‘தலித்’ என்பதிலிருந்து விலகி நிற்பதையும் அதற்குக் காரணமாக ‘மகார்’ இனமக்களை அவர்கள் சான்று காட்டுவதை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். தலித் இலக்கியத்தின் தன்மையைக் கூறும் நிலையில் சாதியை ஒழிப்பது, கலக இலக்கியத்தை உருவாக்குவது, மரபுகளை உடைப்பது (பக்.86-87) என பதினான்கு தன்மைகளை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். இது வரவேற்க வேண்டிய கருத்து நிலையேயாகும்.

“தலித் படைப்புகளும் படைப்பாளிகளும்” என்ற தலைப்பில் ‘நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், நாட்டுப்புறக் கலை, தலித் இதழ்கள்’ ஆகியவை சுருக்கமாகவும் அதேபோல் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. தலித் படைப்பாளிகளைப் பற்றிய விவரங்கள் நூலுக்கு அணி சேர்க்கின்றன. இறுதி இயல் ‘தலித் பெண்ணியம்’ ஆகும். இதில் சிவகாமியின் ‘பழையன கழிதல்’, பாமாவின் ‘கருக்கு’, ஆகிய இரு படைப்புகளும் தலித் பெண்களின் வாழ்வியலைப் பேசும் நிலையில் ‘தலித் பெண்கள் உயர்சாதியினரின் தாழ்த்துகளோடு தன் சாதி ஆண்களின் தாழ்த்துதலையும் எதிர்கொள்கிறார்கள்’ என இரு படைப்பாளர்களின் படைப்புகளிலும் தலித் பெண்களின் மன நிலையை அறிய முடிவதை ஆசிரியர் காட்டுகிறார். முடிவுரையில் தலித் பெண்ணியம் வெற்றி பெற்றால்தான் தலித் இலக்கியம் முழுமையடையும் என்பதைக் கூறி முடிக்கிறார்.

அட்டைப் படம் நூலின் கருத்துகளுக்கு பலமாக உள்ளதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் அனைத்துத் தலித் படைப்பாளர்கள், ஆதரவு படைப்பாளர்கள், இயக்கங்கள் பற்றி நூலாசிரியர் ஒரு பரந்துபட்ட பார்வையைக் கொண்டுள்ளதை நூலில் காண முடிகின்றது. தலித் இலக்கியம் பற்றி வாசகர்களின் நிலை என்ன என்பதை குறிப்பிட்டு இருந்தால் மேலும் நூலின் கருத்துகளுக்கு அரணாக இருந்திருக்கலாம். தலித் இலக்கிய வரலாற்றில் இந்நூல் சிறந்த கவனத்தைப் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. ◆

நாகேஸ்வரி

இன்பக்குமார்

மகிழினி

Fr. ஜான் சுரேஷ்

அதேகாம் பின்னகம்
லலிதா

பரமன்

கிருத்துதாசு காந்தி இ.ஆ.ப.

சந்ரு, வழக்கறிஞர்

பிரபா கல்விமணி

கருப்பன் இ.ஆ.ப.(ஓய்வ)

குடியரசன்

முருகேஷ்வரி

சிவகாமி

மணிமாறன்

திருப்பதி

சாந்தி

சிவப்பிரகாசம்

திருநாவுக்கரசு
தலித் மக்கள் முன்னணி

கௌதம சன்னா

கங்கை மதிவாணன்

திருச்சி பாலகப்பிரமணியம்

முருகன்

குழுவிவாதம்

பார்வையாளர்கள்

இயற்கை நேசீப்பையும்

அழகுணர்ச்சியையும்

மானுட நேயத்தையும்

அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும்

ஹைகூ என்ற இலக்கிய வகை

சிந்தனையைத் தத்துவச் சார்பாகக்

காட்டுவதெனலாம்.

ஆழமும், நுட்பமும், செறிவுமாய்த்

திரட்சியுடன் நின்று கவிப்பொருளை

அழகுறக் காட்டும் கலை

ஹைகூ கவிதைக் கலை

தமிழின் வரலாறு தொன்மையானது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களோடு உயிர், உறவாய் இருந்து வருவது. சங்கம் தொடங்கி இந்நாள் இலக்கியங்கள் வரையிலும் அறிவியல் கருத்துக்கள் உள்ளடங்கிய பல்வேறு படைப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. பூமியின் சுழற்சி, வானம், சூரியன், சந்திரன் என இயற்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும் கொண்ட அறிவியல் சிந்தனையோடு படைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை நாமறிவோம்.

“ஞாயிறு போற்றுதும்
திங்களை போற்றுதும்”

மாமழை போற்றுதும் - சிலம்பின் முதல் வரிகளை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவரும் அறிவோம்.

படைப்பிலக்கியங்களில் அறிவியல் அம்சங்கள் பலவும் சிதறிக் கிடந்தாலும், அவை அறிவியல் பூர்வமாக அணுகப்பட்டுள்ளதா என்றொரு கேள்வி எழுப்பினால் இல்லை என்கிற கசப்பானதொரு உண்மையே பதிலாக நமக்கு கிடைக்கிறது.

அறிவியலென்பது அறிவுப்பூர்வமாக சிந்தனை செய்து, ஏன், எதற்கு, எப்படி என்ற கேள்வியெழுப்பி ஆதாரங்களுடன் விவரிக்கப்படும் உண்மையின் ஓர் வடிவம். அது ஒரு தத்துவ உண்மை. மாற்றங்களுக்குட்பட்ட உண்மை.

கவிதையென்பதோ உணர்வுப்பூர்வமானது. நுட்பமானது. இலக்கியத்தின் கலை வடிவங்களுள் ஒன்று. பலரையும் ஈர்க்கக்கூடிய சக்தி கொண்டது.

“உண்மையில் அறிவியல் என்பது தத்துவம். அதன் வெளிப்பாட்டு தூலவடிவமே தொழில் நுட்பம். கவிதையிலும் வார்த்தைகள் கட்டமைப்பின் புறவடிவம். அதன் உள்ளர்த்தமாகிய கவிக்குரல் அவ்வடிவம்” என்கிற ஆய்வாளர் நெல்லை. சு. முத்து அவர்களின் கருத்து முக்கியமானது.

அறிவியல் உண்மை சார்ந்தது. கவிதையோ மொழி சார்ந்தது. ஒரு கவிதை எவ்வாறு உருவாகிறது? இலக்கிய விமர்சகர் தி.சு.நடராசன் தனது கவிதையெனும் மொழி நூலில் கவிதை உருவாகிற கலையை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். கவிதை மொழியிலே விழி கொள்கிறது. மொழியின் விடியலிலே பள்ளியெழுகிறது. மொழியின் வீச்சிலே கடம் பயில்கிறது. கலையும் ஆற்றலும் மொழியின் தளமும் ஒருசேரக்கூடிப் பிறந்த கவிதை மானிட சமூகத்தின் உணர்வுக்கும் உயிர்

புக்கும் ஒரு வெளியையும் ஒரு காலத்தையும் சமைத்துத் தருகின்றது. தோளோடு தோள் சேர்ந்து மனிதனுக்குத் தோழனாய் இருக்கிறது. குழம்பிக் கிடக்கும் இன்றைய நிலையிலிருந்து மனித உருவத்தை சிதைந்து போகாமல் மீட்டுவாக்கம் செய்கிற வியத்தற்குரிய சக்தி கலையினுடையது, கவிதையினுடையது. தெளிவற்ற நிலையிலிருந்து கவிதை நம்மை உயர்த்துகிறது. நாம் இந்தப் பூமியில் பெருமையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நடைபோடுகிறோம். கவிதை நம்மோடு வருகிறது.

ஹைகூ ஒரு புரிதல்

ஹைகூ என்பது ஒரு அனுபவத் தேடல்; பெரிய பெரிய அர்த்தங்கள் பூக்கும் சின்ன விதை.

ஹைகூ என்பது ஜென்னின் விதை. சிந்தனைக் கவிதை அது. இயற்கை நேசீப்பையும் அழகுணர்ச்சியையும் மானுட நேயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஹைகூ என்ற இலக்கிய வகை சிந்தனையைத் தத்துவச் சார்பாகக் காட்டுவதெனலாம். ஆழமும், நுட்பமும், செறிவுமாய்த் திரட்சியுடன் நின்று கவிப்பொருளை அழகுறக் காட்டும் கலை ஹைகூ கவிதைக் கலை (முனைவர் இராம. குருநாதன். ஹைகூ விதைகள் முன்னுரையில்)

முகங்கள் பல காட்டும் மூன்று வரி அற்புதமான ஹைகூ, அனுபவத்தில் தோய்ந்த உணர்வின் வெளிப்பாடு. ஹைகூவைப் பொருத்தவரை ஹைகூ கவிதை அல்லது ஹைகூ அல்லாத அதாவது ஹைகூவின் அம்சங்கள் குறைந்த கவிதை என மட்டுமே இனம் பிரிக்க இயலும்.

கவிஞர் தமிழ்நாடன் ஹைகூவின் அம்சங்களை பட்டியலிடுகிறார். அது வளரும் கவிஞர்களின் புரிதலுக்கு உதவுகிறது.

“ஹைகூ நடப்பு
ஹைகூ தேன்
ஹைகூ இயங்கும் உயிரி
ஹைகூ வாழ்க்கை
ஹைகூ இயற்கையின் மீது பரிவு கொள்ளும்
ஹைகூ உலகின் உரிமை”

ஹைகூ காட்டும் அறிவியல் வளர்ச்சி

“மொழியை உடைத்துக் கொண்டு வந்த ஒரு மொழி ஹைகூ. அப்படித்தான் அது வருணிக்கப்படுகிறது. தமிழுக்கு வந்தபோது அது தமிழில் புதுசு. ஹைகூ வெறுமனே கவிதை அல்ல. அதுவே ஒரு வாழ்க்கை. அலங்காரமில்லாத நேரடியான எளிமையான இயற்கையான ஒரு பேச்சு அது. விசாலமான இயற்கை. மனித இயல்போடு தொடர்பு கொள்ளுகின்ற ஒரு கவிதை வடிவம்” என்கிற விமர்சகர் தி.சு. நடராசனின் கருத்துக் களிங்கு முக்கியமானவை.

முழுக்க முழுக்க அறிவியல் உண்மைகளைச் சார்ந்து எழுதுவது ஒரு வகையெனில் அறிவியல் தகவல்களோடு ஹைகூ படைப்பதும் ஒரு வகை. தமிழ் ஹைகூக்களில் இரண்டு பிரிவுமே தாராளமாக காணக்கிடைக்கின்றன.

“விஞ்ஞான வளர்ச்சி
அடுத்த குறி செவ்வாய்
தழும்புகளோடு நிலா” (நா.கோவிந்தராசன்)

சந்திரனில் காலடி வைத்த மனித சமூகத்தின் வெற்றி செவ்வாயிலும் கால் வைக்கத் துடிக்கிறது, முயற்சிக்கிறது என்கிற அறிவியல் உண்மைகளோடு “தழும்புகளோடு நிலா” என்ற வரியில் கவியுணர்வு சொல்லாத கதை சொல்லி பூரணம் பெறுகிறது.

“வானத்திலுமா அரசியல்
தீக்குளிக்கும்
எரிகற்கள் வானவனின் சிறு துளியோ”

நடைமுறை அரசியல் சமூக உண்மையோடு விஞ்ஞான நிகழ்வை இணைக்கிறது.

“தாய் சோதனைக் குழாய்
தந்தை உயிரணு வங்கி
மாறவில்லை மரக்கிளைத் தொடர்புகள்”

இரா.தமிழரசி, மாறிவரும் அறிவியல் வளர்ச்சிகளோடு மாறாத பழமை சிந்தனைகளை இணைக்க வாசகனுக்கு கிடைப்பதொரு புதிய காட்சி.

பொன் குமாரின் எள்ளல் குறும்பு இறைவனையும் விட்டு வைக்கவில்லை

“பாம்புக்கு காது கேட்காது
என்கிற தைரியமா
சத்தமிடுகிறது தவளை!”

“தெய்வங்கள்
அவதாரம் எடுக்கின்றன
கிராபிக்ஸ் துணை”

எனில் சிவகாசிதான் பிரம்மலோகமோ!

விஞ்ஞான வளர்ச்சி நமக்கு எப்படி உதவ முடியும்? கவிஞர் அமுதபாரதிக்கு அறிவியல் உதவிய கதையிது

“நோய்க்கு என் நன்றி
எக்ஸ்ரேயில் காண முடிகிறது
எனது எலும்புகள்”

மனசையும் படிக்க ஒரு வழி கண்டு பிடித்தால் எப்படி இருக்கும்?

கு.அ. தமிழ்மொழியின் குழந்தை மனசில் ஒரு காட்சி:
“பறக்காலம்
உட்கார்ந்து கொண்டு
வானூர்தி”

இணையும் இரு முரண்களில் வேறு வேறு அனுபவங்கள்!

அறிவியல் உண்மை அறிவியல் நன்மை இரண்டையும் மூன்று வரிகளில் கலந்து ஒன்றாக்கி தருபவர் மு. குமார்:

“சுமையில்லை இனி
தாய்மார்களுக்கு
சோதனைக் குழாய் குழந்தை”

வானியல் விஞ்ஞானத்தோடு தொடர்புடைய கல்பனா சாவ்லாவை நினைவு கூறுகிறார் கு. மகாலட்சுமி:

“நட்சத்திரங்களில் ஒன்று
எவராலும் எதுவும் முடியும்
கல்பனா”

அறிவியல் - பெருகும் ஆபத்து

அறிவியலின் ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்பும் மனித குலத்திற்கு பல்வேறு நன்மைகளைத் தந்தாலும் அவற்றை மனித குலத்திற்கு எதிராக பயன்படுத்தவும் சிலர் தயங்குவதில்லை.

நோபல் டைனமைட்டை கண்டு பிடித்ததென்னவோ பாறைகளை உடைக்கத்தான்! அணுவைப் பிளந்து ஆற்றலைக் கண்டு பிடித்தது ஜப்பான் மீது குண்டு வீசவா?

**முகங்கள் பல காட்டும் முன்று வர்
அற்புதமான ஹைகூ, அனுபவத்தில்
தோய்ந்த உணர்வின் வெளிப்பாடு.**

ஹைகூ முயற்சிகளின் மூலமாக அறிவியலின் பெருகி வரும் ஆபத்துகளையும் தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் சொல்லியே வந்திருக்கின்றனர். சமூக அறிவியல் ஆபத்தில் ஒன்றான தொல்காட்சி குறித்த இரா. இரவியின் பார்வை

“வந்தாரை வரவேற்கும்
பண்பாட்டைத் தின்றது
தொல்லைக் காட்சி”

இன்றைக்குப் பரவலாகப் பேசப்படும் சூழலியல் குறித்த சிந்தனையில் ஒரு காட்சியைக் காட்டும் பால பாரதியின் ஹைகூவைப் படிக்கையில் உள்ளம் அடிக்கூடும்.

“கழிவு தின்னும்
மீன்கள் செத்து மிதந்தன
கடலில் கழிவு நீர்”

செந்தமிழினியனுக்கோ மூச்சு முட்டுகிறது! ஏன்?

“அச்சுறுத்துகின்றது
நகரத்தின் வாழ்க்கை
மாசுபடிந்த காற்று”

நாவம்மா முருகன் காட்டுவதோ விளக்கம் தேவைப் படாத வேறு ஒரு காட்சி

“பறக்கும் வண்ணத்துப் பூச்சி
அழுக்குச் சிறகோடு
மாசடைந்த காற்று”

ஒரு யுத்தம் கண்டாலே நாம் வாழ்வது சிரமம்! இரண்டு உலகமகா யுத்தங்களின் நினைவுகள் தெரிந்த பின் கெட்டபோரிடும் உலகை வேரோடு சாய்க்கத்தானே தோன்றும். சூரியன் காட்டும் காட்சி அச்சம் நிரம்பியது.

“அவசர உலகம்
அச்சம் முழுதும் உயிரோடு
அணு யுத்தம்”

நா.கோவிந்தராஜனின் கவலையோ வேறுவிதமானது! சிந்திக்கத் தூண்டுவது

“நாளொரு வின்சலம்
நிச்சயம் தைக்க முடியாது
ஓசோனில் ஓட்டை”

“தலைக்கு சரி
மண்ணுக்கு தேவையா

பாலிதீன் தொப்பிகள்” - மாதவனின் கேள்வி நியாயமானது! நெகிழிகள் மண்ணோடு சேர்ந்து மக்காதவை. பூமித் துவாரங்களில் நீரையும் காற்றையும் அனுமதிக்காதவை.

பெருகிவரும் வாகனங்கள் விஞ்ஞான வளர்ச்சியெனில் அதன் காரணமான விபத்துகளின் விளைவுகள் நெடுங்கால பாதிப்புகளை உருவாக்கக் கூடியவை. இராஜகை நிலவன் காட்டும் காட்சியொன்றைப் பாருங்கள்; உணர்வீர்கள்!

“வேகப் பேருந்தின்
எதிரே சிறு குழந்தை கடந்திட
நசங்கிக் கிடந்தது பிளாஸ்டிக் பொம்மை”

ஜோ. கலைச்செல்வியின் ஹைகூவில் கிண்டல் தெரிந்தாலும் கேள்வியென்னவோ வீரியமானது!

“ பல பூக்களின்
தேனை எடுக்கும்
வண்டுக்கு இருக்குமோ ஹெச் ஐ வி”

தொழிற்சாலை வளர்ச்சி நன்மையா.... தீமையா.... பட்டி செங்குட்டுவனின் ஹைகூ பட்டிமன்றம் நடத்துவது.

“எட்டுரு காலியாச்சு
எண்பது பேருக்கு வேலையாச்சு
சிமெண்ட் ஆலை”

பிறக்கின்ற குழந்தை நலமாக இருக்கிறதா? ஏதேனும் உதவிகள் தேவைப்படுகிறா என்பதைக் கண்டறிய அறிவியல் தந்தது ஸ்கேனிங். ஆனால் சமூகம் செய்வதென்ன! அன்பாதவனின் ஹைகூ காட்சியில் இருக்கிறது விடை

“தாய்ப்பாலா கள்ளிப்பாலா
கருவறைக்குள் காத்திருக்கிறது
வளரும் சிசு”

அறிவியலும் ஹைகூவும்

அறிவியல் சார்ந்த தகவல்கள். அறிவியல் உண்மைகளை மீறி சில ஹைகூக்கள். தன்னளவில் மௌனமாய் அறிவியல் குறித்த சிந்தனைகளை விதைப்பதை இங்கே காணலாம்.

இயற்கையின் அழிவு என்பது மனிதனுக்கும் அழிவைத் தருவதுதான். இதை புரிந்து கொள்ளாத மனித குலம் சூழலை மாசுபடுத்துகிறது. அறிவியலை எதிரான விளைவுகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறது.

எந்தப் பாவி அழித்தான்
கானோம்
நேற்று இருந்த செடி

அமுத பாரதியின் ஹைகூ. செடிகளை மட்டுமே பற்றிய கவலையில்லை! அழிந்து வரும் வனங்களைப் பற்றிய அக்கறை!

ஹைசூ காட்டுகிற காட்சியில் ஒரு கவிதைப் புதையல் கிடைக்கலாம்! கருத்து சுரங்கம் தெரியலாம்! தத்துவ தரிசனம் கிட்டலாம்! சின்னஞ்சிறு ஹைசூ என்னவும் செய்யும்.

எவ்வளவு அடி வாங்கியதோ
இன்று சிலை செதுக்கும்
உளி!

பொன் குமாரின் செதுக்கலில் வீழ்கிறது ஆயிர
மாயிரம் அர்த்தச் சீவல்கள்!

அதே நேரம் விஞ்ஞானம் சார்ந்த சந்தேகங்களையும்
ஹைசூவில் உள்ளே ஏற்றி விடும் சாமர்த்தியசாலிகளும்
உண்டு! பொன். குமாரின் சந்தேகம் ஹைசூவில் வெளிப்
படுவதைப் பார்க்கலாம்!

“பாம்புக்கு காது கேட்காது
என்கிற தைரியமா
சத்தமிடுகிறது தவளை!”

ஆன்மீகத்துக்கு சவால் விடுகிறது ஒரு ஹசூ. அது
எழுப்பும் வினா வளையத்தின் அதிர்வுகள் பரவுவதோ
வெகு தூரம்.

“சாம்பலாய் கல்பனா சாவ்லா
உயிர்ப்பிக்க வருவாரா
ஞான சம்பந்தர்!”

நீண்ட நாட்களாய் சிந்தனைத் தளத்தில் நிலுவை
யில் இருக்கிற கேள்வியொன்றினை பெரணமல்லுர்
சேகரனின் ஹைசூ வெளிச்சமிடுகிறது.

“தமிழாசான் விளக்கமொன்று
அறிவியல் ஆசான் விளக்கம் வேறு
அமாவாசை இருளில் மாணவன்”

அன்பாதவனின் கவலையோ இருத்தலியல் குறித்
தது! வாழ்வின் மீதான நேரத்தின் வெளிப்பாடு வாழ்க்கை
யின் மீதான தீராத தாகமாய் இந்த ஹைசூ.

“ஒரு நாள் வாழ்வையும்
வாழ விடாதப் பறவைகள்
பாவம் ஈசல்”

விடை பெரும் திருமணம்

“ஒரு சிறந்த படைப்பாளி அறிவியலர் போலத் தாமே
மும்முர்த்திகளாகத் திகழ்கின்றார். கற்ற கல்வியாலும்
பெற்ற அனுபவத்தாலும் சேகரித்த அறிவுத் தகவல்களை
உள்வாங்கும் வாடிக்கையாளன் (customer) நிலை.
அடுத்து அந்தத் தகவல்களை தமக்குள்ளே போட்டு
அலசுபவன் (processor) நிலை. முன்றாவதாக அவர்
றின் வெளிப்பாடான புதிய சிந்தனைகளை வெளிப்
படுத்தும் வினியோகஸ்தன் (supplier) நிலை. இந்த
முன்று நிலைகளிலும் ஒருசேர செவ்வனே செயல்பட்

“ஒரு சிறந்த படைப்பாளி
அறிவியலர் போலத் தாமே
மும்முர்த்திகளாகத் திகழ்கின்றார்.
கற்ற கல்வியாலும் பெற்ற
அனுபவத்தாலும் சேகரித்த
அறிவுத் தகவல்களை
உள்வாங்கும் வாடிக்கையாளன்
(customer) நிலை. அடுத்து
அந்தத் தகவல்களை
தமக்குள்ளே போட்டு
அலசுபவன் (processor) நிலை.

டால்தான் சிறந்த பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய
இயலும். கச்சாப் பொருள் அழகலானாலோ, அலசல்
குழப்பமானாலோ விளைபொருள் சந்தை ஏறாது என்று
வலியுறுத்தும் நெல்லை சு.முத்துவின் அர்த்தமுள்ள
கருத்துக்கள் இளைய கவிகள் வளர வழி செய்பவை.

“அணு சின்னது
அதிக சக்தி வாய்ந்தது
அதை விட ஹைசூ”

பொன். குமாரின் வரிகளோடு சேர்க்கப்பட வேண்டி
யது. ஹைசூ அணுவைப் போல ஆபத்தில்லாதது. ஆம்!
அறிவியலாகட்டும், படைப்புலகமாகட்டும்! அது மனித
குலத்துக்கு நன்மை விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்க
வேண்டும்.

அறிவியல் சார்ந்த ஹைசூ குறித்த கவிஞர் - விமர்
சகர் செல்லம்மாள் கண்ணனின் கருத்துக்கள் மிக
வலிமையானவை. “ஹைசூ மனதுக்கும், மவுனத்துக்கும்
உரியதான தளத்தில் இயங்குகிறது. இயற்கையோ பஞ்ச
பூதங்களின் கூட்டுக் கலவையில் இப்பிரபஞ்சமெங்கும்
பரந்த வெளியில் பரவி இயங்குகிறது.

ஹைசூ என்பது இயற்கையைச் சார்ந்து காணப்
படுவதுபோன்று தோற்றமளித்தாலும் பகுத்தறிவுக்கு
அப்பால் மனிதனை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய ஆறா
வது அறிவைக் கடந்து மற்றுமொரு அறிவை மனிதனுக்கு
அளிக்கவல்ல மகத்துவமிக்க ஸென்னை தொடர்ச்சி
யாகும்.

அறிவியல் சிந்தனைகள் எதுவ. னாலும், விஞ்ஞானக்
கண்டுபிடிப்புகள் எவையாயினும் அவை மனிதனுக்கு,
மனித குலத்திற்கு நன்மை பயப்பதாக தீய விளைவு
களைத் தராததாக இருப்பதில்தான் அந்தக் கண்டு
பிடிப்பின் நோக்கம் உயிர் பெறுகிறது. இந்த பேருண்மை
யை உணராத அறிவியல் அல்லது கலை படைப்புகளால்
எவ்வித பிரயோசனமுமில்லை.

“பூக்களை உமிழும்
துப்பாக்கி கண்டறி
மலரட்டும் மனிதம்”

பார்ப்பனியத்தின் (இந்துத்துவத்தின்) சேவகர்கள் யார்?

கோ. ரகுபதி

தீண்டாதவர்களின் பரிதாபமான நிலையைக் கண்டு மனம் வருந்துவோர் தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும்போது “தீண்டாதவர்களுக்காக நாம் ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்” என்று ஒலமிடுவதை வழக்கமாக கேட்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினையில் அக்கறையுள்ள எவரும் ‘தீண்டத்தக்க இந்துவை மாற்றுவதற்கு நாம் ஏதாவது செய்வோம்’ என்று சொல்வதைக் கேட்பது அரிது. மீட்கப்பட வேண்டியவர் தீண்டாதவர்தான் என்றே எப்போதும் கருதப்படுகிறது. நற்பணிக் குழு ஒன்றை அனுப்புவதானால் அதைத் தீண்டாதவர்களுக்குத்தான் அனுப்ப வேண்டும். தீண்டாதவர்களைத் திருத்திவிட முடிந்தால் தீண்டாமை மறைந்து போகும். தீண்டத்தக்கவருக்கு எதுவுமே செய்ய வேண்டியதில்லை. அவர் மனத்திலும், நடத்தையிலும், ஒழுக்கத்திலும் நலமாயிருக்கிறார். அவர் ஆரோக்கியமாயிருக்கிறார். அவரிடம் எந்தக் கேடும் இல்லை. இவ்வாறு கருதுவது சரிதானா? சரியோ, தவறோ, இந்துக்கள் இந்தக் கருத்தைத்தான் விடாப்பிடியாக பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

— அம்பேத்கர்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் தலித்துகள் மீது மட்டும் ஒரு குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படுகிறது. அது “தலித்துகள் பார்ப்பனியத்தின் சேவகர்கள்” என்பதாகும். இக்குற்றச் சாட்டுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக முன் வைக்கப் படுவது, தலித்துகள் பார்ப்பன பத்திரிகைகளில் பெரியார் மீதான விமர்சனத்தினை எழுதுவது மற்றும் பார்ப்பனர் களோடு நட்புறவு கொள்ளாதல் இவையேயாகும். இக்குற்றச் சாட்டு ஏற்படையதா? இல்லையா? என விவாதிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்கு முன்னர் கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்ச் சமூகம் இயங்கியபோது பார்ப்பனர்கள் ஆற்றுப் பாசனப் பகுதிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். குளத்துப் பாசனம் சார்ந்த பகுதிகளில் வேளாளர், ரெட்டி மற்றும் நாயக்கர் போன்ற தெலுங்கு சாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். இப்பிரிவினர் தங்களின் ‘வன்முறை மற்றும் கருத்தியல்’ ஆதிக்கத்தினால் இதர மக்களை சுரண்டி வாழ்ந்தனர். பெரும்பாலான பகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் இவர்களின் வருகைக்கு முன்னர் குளங்கள் தோண்டி விவசாயம் செய்து வந்தனர். மேற்கூறப்பட்ட ஆதிக்கச் சாதியினர் தங்களின் வன்முறையினால் இம்மக்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து, அவர்களிடமிருந்து உற்பத்தியினை தமதாக்கிக் கொண்டனர். ஆங்கிலேயர்களின் நில அளவை மற்றும் வரி செலுத்தும் முறையானது இம்மக்களின் நிலங்களை ஆதிக்கச் சாதியினருக்கே உரிமையாக்கியது. இதனால் ஆதிக்கச் சாதியினர் முதன் முதலில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு விகிதாசமாக மாறி விட்டனர். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஏற்படுத்திய நவீன அரசு முறையானது கோயில் நிலம் சார்ந்த அதிகாரங்களை சிதைக்கத் தொடங்கியது. இதனை உணர்ந்த பார்ப்பனர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் கல்வியினை கற்றுக் கொண்டு அந்த அதிகார மையங்களை கைப்பற்றத் தொடங்கினர். உற்பத்தியில் ஈடுபடாத பார்ப்பனர்கள் மனப்பாட முறையின் மூலம் தங்கள் வேதங்களை கற்று வந்தனர். ஆனால் விவசாயம் சார்ந்த உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட மக்கள் உழைப்பு அனுபவத்

தின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய அறிவினை தங்கள் தலை முறையினருக்கு கற்றுக் கொடுத்தனர். ஆங்கிலேயர்களின் கல்வி முறையோ உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட மக்களுக்கு சாதகமாக இல்லாமல் பார்ப்பனர்களுக்கு சாதகமாக இருந்தது. காரணம் ஆங்கிலேயர்களின் கல்வி முறை பார்ப்பனர்களின் மனப்பாட கல்வி முறையினைப் போன்றதுதான். இதனால் ஆங்கிலேயர்களின் மேற்கத்திய கல்வியை கற்றுக் கொண்டு முதன் முதலில் அதிக எண்ணிக்கையில் ஆங்கிலேயர்களின் எந்திரங்களில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நுழைந்தனர். 1892 மற்றும் 1904-ஆம் ஆண்டுகளில் 16ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளில் 15 பேர் பார்ப்பனர்கள். 1913-ஆம் ஆண்டு நிரந்தரமான மாவட்ட முன்சீப் பதவிகளில் 128 பேரில் 93 பேர் பார்ப்பனர்கள். 1914- இல் 650 பதிவு செய்த பல்கலைக் கழக பட்டதாரிகளில் 452 பேர் பார்ப்பனர்கள் (ஆந்த்ரே பெத்தேல், 1992, 255). அதிக எண்ணிக்கையில் மேற்கத்தியக் கல்வியினைக் கற்றுக் கொண்ட பார்ப்பனர்களால் மட்டுமே ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேறிய பின்னர் முக்கியமான அதிகார பீடங்களை கைப்பற்றி இருக்க முடியும். இன்றும் பெரும்பாலான முக்கிய அதிகார பீடங்கள் பார்ப்பனர்களின் கைகளில்தான் உள்ளது. மத்திய அரசின் 78 செயலாளர் பதவிகளில் முக்கிய இடங்களைப் பார்ப்பனர்களே ஆக்கிரமித்துள்ளனர். அதாவது 42 சதவிகிதம் (தலித் முரசு, சூலை, 2003, 9). இவர்களின் கட்டளையின் கீழ்தான் அரசு எந்திரங்கள் இயக்கப்படுகின்றன. மக்கள் மீதான உண்மையான அதிகாரங்களை செலுத்தும் பிரிவினர்கள் இவர்களே. சட்டமன்ற மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல் மூலம் ஆட்சியினை கைப்பற்றுகிற அரசியல் கட்சிகளுக்கு திட்டங்கள் தீட்டுவதும் சட்டமியற்றுவதும் தான் வேலை. இவர்கள் இயற்றிய சட்டத்தினை அமல்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு போட்டித் தேர்வுகள் மூலம் அரசு எந்திரங்களின் பதவிகளில் அமரும் அதிகாரிகளாவர்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய அதிகாரங்களை காங்கிரசு இயக்கத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வெளியேறியதும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அதிகார நாற்காலிகளை பார்ப்பனர்கள் மற்றும் மேல்சாதியினர் கைப்பற்றினர். இதனால் அக்கிர

காரங்கள் மைய, மாநில, மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கு மாறியது. இம்மாற்றத்தினால் இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள பணக்கார வர்க்கங்களுக்கு கிராம அளவிலும் அரசு எந்திரத்திலும் அதிகாரத்திற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்தப் பிரிவினர், அரசு மேற்கொள்ளும் அணைத்து பொருளாதார விரிவாக்கங்களினால் மேலும் மேலும் பயனடைந்தனர். இந்த அரசு பார்ப்பனர்களாலும் பார்ப்பனரல்லாத மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளாலும் இயக்கப்படுகிறது. அதிகாரங்களை பெற்றுக் கொண்ட பார்ப்பனரல்லாத பிரிவினருக்கு பார்ப்பன எதிர்ப்பு பின்னணியிருந்தபோதிலும் இப்பிரிவினர் பார்ப்பனர்களோடும், பார்ப்பனிய கருத்தியல்களோடும் சமரசம் செய்து கொண்டனர். பெரியாரின் பார்ப்பனிய எதிர்ப்புக்கு முதல் முதலில் துரோகம் செய்தவர்கள் இப்பிரிவினரே. இவர்களின் இச்சமரசத்தினால் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க விளைவானது “தலித் சாதிகளை அதிகாரம் வாய்ந்த பதவிகளில் அமர்வதை தடுப்பதாகும்.” தலித் மக்களின் விடுதலையினை நேசிக்கும் தலித் அதிகாரிகள் இன்று வரை அதிகாரம் வாய்ந்த முக்கிய பதவிகளில் இடம் பிடிப்பதினை மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகள் திட்டமிட்டு தடுத்து வருவதினை நாம் பார்க்கிறோம். மேலும் சட்டமன்ற அமைச்சர் பதவிகளில் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையினைத் தவிர இதர இலாக்காக்கள் ஒதுக்குவது மிக அரிதாக உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளின் சமரசம் என்பது மற்றொருபுறம் பார்ப்பனிய அல்லது இந்துத்துவ சமரசமாக மாறிவிட்டது. இங்கே இந்துத்துவ உட்புகளும், திராவிட அரசியல் கட்சிகளும் பார்ப்பன கருத்தியலிலும் தலித்துகளை ஒடுக்குவதிலும் ஒன்றுபட்டுள்ளனர். இந்த ஆளும் வர்க்கமானது தங்கள் ஊடகங்களின் மூலம் மேல்தட்டு கலாச்சாரங்களை பரப்பி வருகின்றது. தலித் மக்கள் மீது நடத்தப்படும் வன்கொடுமையினை திட்டமிட்டே மறைத்து வருகின்றனர். இதனால் மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளின் உளவியலானது பார்ப்பனிய அல்லது இந்துத்துவ கருத்தியலோடும், தலித் எதிர்ப்புணர்வோடும் செயல்படுகிறது.

இந்த பிரிவினர் தங்களின் அதிகாரத்தினை தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பதானது, மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளில் உள்ள உழைக்கும் வர்க்கங்களிடம் குடி கொண்டுள்ள சாதிய உணர்வினை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தியே. தலித் மக்கள் தங்களுக்கு கிடைத்த சிறிய வாய்ப்புகள் மூலம் கல்வி கற்று அரசுப் பணிக்கு சென்ற போது, இடைநிலைச் சாதிகளில் கல்வி கற்காமல் அல்லது வேலை கிடைக்காமல் இருக்கும் இளைஞர்களை உங்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருப்பதற்கான காரணம், தலித்துகளுக்கு இட ஒதுக்கீடு மூலம் வேலை கிடைப்பதே காரணம் என்று பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்தது. இன்றும் கூட இட ஒதுக்கீடும் கல்வி உதவித் தொகையும் தலித்துகளுக்கு மட்டும் தான் வழங்கப்படுகிறது என்ற எண்ணம் இடைநிலைச் சாதிகளிடத்தில் உள்ளது. இடைநிலைச் சாதி மாணவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு, கல்வி உதவித் தொகை, இலவச விடுதி ஆகியன தலித் மாணவர்களுக்கு கிடைப்பது போல் இம்மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறபோது இத்தகைய உரிமைகள் தலித்துகளுக்கு மட்டும் வழங்கப்படுகிறது என்ற எண்ணம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? இத்தகைய எண்ணங்களுக்குப் பின்னால் மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளின் நிலபிரபுத்துவ – முதலாளிய வர்க்கம் மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஊடகப் பிரச்சாரம் உள்ளது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஐ.ஐ.டி., ஐ.ஐ.எம். போன்ற

அரசு பார்ப்பனர்களாலும் பார்ப்பனரல்லாத மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளாலும் இயக்கப்படுகிறது. அதிகாரங்களை பெற்றுக் கொண்ட பார்ப்பனரல்லாத பிரிவினருக்கு பார்ப்பன பின்னணியிருந்தபோதிலும், இப்பிரிவினர் பார்ப்பனரல்லாத மேல் மற்றும் பார்ப்பனிய கருத்தியல்களோடும் சமரசம் செய்து கொண்டனர்.

மத்திய அரசு நிறுவனங்கள் பார்ப்பன மற்றும் மேல்நிலைச் சாதிகளின் ஏகபோக உரிமையாக இருக்கும்போது, ஏன் இதற்கு எதிராக இடைநிலைச் சாதிகள் போராடவில்லை. இது இடைநிலைச் சாதிகள் பார்ப்பனர்களோடும் பார்ப்பனியத்தோடும் சமரசம் கொண்டதன் விளைவாகும். மேலும் இதேபோல் அரசின் உயர் பதவிகளிலும், சட்டமன்ற மற்றும் பாராளுமன்ற பதவிகளிலும் பார்ப்பன மற்றும் மேல்நிலைச் சாதிகளின் அதிகாரங்களுக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தாமல், தலித்துகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சில பஞ்சாயத்து இடங்களில் தலித்துகள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக வருவதை இடைநிலைச் சாதிகள் படுகொலைகள் மூலம் தடுத்து வருகின்றன. தங்களுக்கான உரிமையும், ஆட்சியில் பங்கும் தலித்துகள் கோருவதால் கீழ்வேண்மணி, உஞ்சனை, தோட்டக்குறிச்சி, புளியங்குடி, கொடியங்குளம், மேலவளவு, தாமிரபரணி ஆகிய இடங்களில் தலித்துகள் மொத்தப் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இதனை எதிர்த்து தலித்துகளின் உரிமையினை பாதுகாக்க முயற்சிக்காத அரசு எந்திரம், ஆதிக்கச் சாதிகளுக்கு ஆதரவாகவே செயல்படுவது வெளிப்படையாக உள்ளது. மேலும் தேர்தல் பாதை இடதுசாரி அமைப்புகளால் பெரிய அளவில் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருக்கும் அரசு ஊழியர்கள் தலித்துகளுக்கு எதிரான இவ்வன்முறையின்போது மவுனமே சாதித்தனர், அதாவது ஆதிக்கச் சாதிகளின் வன்முறைக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றனர். இச்சூழலுக்கிடையேதான் தலித் அமைப்புகள் தலித் விடுதலைக்கு போராட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உள்ளது.

தலித் அமைப்புகள் ஆதிக்கச் சாதிகளின் சாதி வெறிக்கு எதிராக போராடும்போது இடைநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் தலித் மக்கள் மீது படுகொலை செயலில் ஈடுபடுகின்றனர். மேல் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள நிலபிரபுத்துவ – முதலாளிய வர்க்கம் தனது மூலதனத்தினை பாதுகாப்பதற்காக, இடைநிலைச் சாதியிலுள்ள ஏழை இளைஞர்களை தலித்துகளுக்கு எதிராக திருப்பி விடுகின்றது என்ற உண்மையினை அந்த இளைஞர்களிடம் எடுத்துச் சொல்வதில் அந்த சாதிகளில் உள்ள முற்போக்கு பிரிவினர் மிகவும் பின்தங்கியே உள்ளனர். இதனால் தலித் படுகொலைகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசி அருகே காசி மேலூர்புரத்தில் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியின் சார்பில் நாட்டு நலப்பணி திட்ட முகாம் (10 நாள்)

நிகழ்ச்சியில் வார்டு உறுப்பினர் ரமேசு தலைமை தாங்க இருந்தார். இவர் தலித் இளைஞர் என்பதால் கூட்டத்தில் இவருக்கு போடப்பட்டிருந்த நாய்காலி மறவர் இளைஞர்களால் பிடுங்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டார். இதனை மறவர் சாதியினைச் சேர்ந்த துரைராசு மட்டுமே எதிர்த்து போராடினார். (தலித் முரசு, ஏப்ரல், 2002, 17) இவர் ஏற்கனவே மறவர் சாதி சங்கங்களில் இணைந்திருந்தார். இது அச்சாதி தலைவர்களான நில பிரபுத்துவ மற்றும் முதலாளிகளின் நன்மைக்காக மட்டுமே செயல்படுவதாக உணர்ந்த துரைராசு மறவர் சாதி சங்கங்களிலிருந்து வெளியேறினார். பின்னர் இந்திய ஜனநாயக வாலிபர் சங்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். ரமேசும் இவ்வமைப்பிலிருந்து செயல்பட்டார். துரைராசு மறவர் சாதி ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக போராடியதால், ரமேசு மீது நடத்தப்பட்ட தீண்டாமைக்கு எதிராக வழக்கு பதிவு செய்ய முடிந்தது. மறவர்களின் சாதியத் தலைவர்கள் முயற்சி செய்தும் துரைராசு தனது போராட்டத்திலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

தலித்துகளுக்கு எதிரான இடைநிலைச் சாதிகளின் பார்ப்பனிய கருத்தியலை அச்சாதியிலுள்ள பணக்கார வர்க்கம் மேலும் கூர்த்திடி தலித்துகளுக்கு எதிராக திருப்பி வைத்துள்ளது. இதனால் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது அல்லது சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கி தலித்துகளை கொலை செய்கிறது. தென்மாவட்ட சாதிய மோதலின்போது இடைநிலைச் சாதிகளின் பணக்கார வர்க்கம் தனக்கு ஆபத்து நேரிடுவதை அறிந்து இனிமேல் மோதலில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்ட பின்னர் அந்த இளைஞர்கள் மோதலிலிருந்து பின் வாங்கினர் என்ற செய்தி மக்களிடத்தில் பரவலாக உள்ளது. இப்பின்னணியினை புரிந்து கொண்டு அச்சாதிகளின் முற்போக்காளர்கள் அந்த இளைஞர்களை அச்சரண்டல் வர்க்கத்திடமிருந்து மீட்பதற்கு முனையவில்லை. இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள பணக்கார வர்க்கத்தின் பார்ப்பன சமரசத்தினையும் இந்த முற்போக்கு பிரிவினர் அம்பலப்படுத்தவில்லை. இந்த இளைஞர்கள் இயற்கையாகவே தலித்துகளோடு இணைந்து தங்களின் பொருளாதார விடுதலைக்காக போராட வேண்டிய பிரிவினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் மிகச் சிறுபான்மையான தலித்துகள் ஆதிக்கச் சாதி மற்றும் அரசு ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்து போராடி தோற்றுப் போகின்றனர். ஆதிக்க சாதிகளோடு சமரசம் செய்து கொண்டு தேர்தல் பாதைக்குச் சென்று தலித் விடுதலையினை கைவிட்டு விடுகிறது. இது இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள முற்போக்காளர்கள் அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சாதிகளிலுள்ள ஏழை இளைஞர்களை அணி திரட்ட தவறியதால் ஏற்பட்ட ஆபத்தான விளைவாகும்.

இடைநிலைச் சாதிகளின் முற்போக்கு பிரிவினர் அச்சாதியிலுள்ள ஏழை இளைஞர்களை நிலப்பிரபுத்துவ - முதலாளிய கரண்டலிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு அவர்களை பார்ப்பனிய மற்றும் முதலாளியத்திற்கு எதிராக அணி திரட்டியிருந்தால் பின்வரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். அம்மாற்றங்களாவன 1) தலித்துகள் மீதான வன்கொடுமைகள் குறைந்திருக்கும். 2) தலித் விடுதலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும். 3) தலித் இயக்கங்கள் தேர்தல் பாதைக்கு செல்ல வேண்டும் என்று அகநிலையாக முடிவு எடுத்தாலும் புறநிலையாக அது நடைபெற்றிருக்க முடியாது. 4) தேர்தல் பாதைக்குச் சென்றிருந்தாலும் தலித் விடுதலையினை நேசிக்கும் சக்திகள் அதிலிருந்து விலகி தலித் விடுதலையினை நேசிக்கும் சக்திகளோடு இணைந்திருப்பர். இவை

காலச்சுவடு அப்பட்டமாக பார்ப்பன மேலாண்மையினை தக்கவைக்கப் பாடுபடும் பத்திரிகை. தலித் இயக்கங்களும் புரட்சிகர அமைப்புகளும் சங்கர மடத்தை கிழக்கு முட போராடிய போது காலச்சுவடு உட்பட பார்ப்பன பத்திரிகைகள் மாலுமியை மட்டுமே மாற்ற வேண்டும் என்று கோரியது.

யனைத்தும் நடைபெறாமல் போனதற்குக் காரணம் இடைநிலைச் சாதிகளின் முற்போக்கு சக்திகள் அச்சாதி இளைஞர்களிடத்தில் உள்ள தலித்துகளுக்கு எதிரான பார்ப்பனிய உளவியலை நீக்குவதற்கு போராடாததேயாகும். அவர்கள் இன்றும் சமூகப் புரட்சிக்கு தலித்துகளை மட்டும் ஒருங்கிணைத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள் போலும். இன்றும் இந்த முற்போக்குப் பிரிவு தலித்துகளுக்கு ஆதரவாக எழுதுவது என்ற நிலையிலேயே உள்ளது. தலித் விடுதலைக்கு தலித்துகள் ஏற்படுத்தும் அமைப்புகளில் இடம் பெறுகின்றனர். இன்று இடைநிலை சாதிச் சங்கங்கள் தங்களை பிற்படுத்தப்பட்டோர் அல்லது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைக்க வேண்டும் என்று கோருகின்றன. இந்த கோரிக்கையானது இடைநிலைச் சாதிகளின் பொருளாதார வறுமையினை காட்டுகிறது. எனவே இடைநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த முற்போக்காளர்கள் இந்த இளைஞர்களை வென்றெடுக்க போராடவும். இதற்காக இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள சாதித் தலைவர்களையும் அவர்களின் கரண்டல் வடிவங்களையும் அம்பலப்படுத்த பிரகரங்கள் வெளியிடுங்கள்.

தலித் தலைவர்கள் மற்றும் அறிவாளிகள் மீதான உங்கள் விமர்சனத்தினை ஒருபுறம் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த விமர்சனத்தின் மூலம் ஏற்பட்டு வரும் விளைவுகளை கீழே பட்டியலிட்டுள்ளேன். அவைகளானவ 1. தலித் மக்கள், தலித் தலைவர் மற்றும் அறிவாளிகளை வெறுத்து ஒதுக்கலாம். 2. அவர்களிடமிருந்து முழுவதுமாக விலகிக் கொள்ளலாம். 3. இவர்கள் மீண்டும் புதிய இயக்கங்களோடு இணையலாம். அல்லது தாங்களாக ஒருங்கிணைந்து ஆதிக்கச் சாதிகளின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தலாம். 4. இடைநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த பணக்கார வர்க்கத்தால் இயக்கப்படும் இளைஞர்கள் அரசு ஆதரவுடன் மீண்டும் இவர்களை ஒடுக்குவார்கள், படுகொலை செய்வார்கள். 5. இதை கண்டித்து நீங்கள் சிறு பத்திரிகைகளில் எழுதுவீர்கள். 6. ஆதிக்கச் சாதிகளின் சாதி வெறியினைக் கண்டித்து தலித்துகள் நடத்தும் கூட்டங்களில் நீங்கள் பங்கேற்று கண்டன உரையாற்றுவீர்கள். 7. மீண்டும் மீண்டும் இந்த தலித் இளைஞர்கள், இடைநிலைச்

**தலித் தலைவர் மற்றும்
அறிவாளிகள் மீது
விமர்சனப் போரினை
தொடுக்கும் முன்னர்,
தலித் மக்களின் மீது
வன்முறையில் ஈடுபடும்
முன்னணிப் படையான
இடைநிலைச் சாதி
இளைஞர்களை இயக்கும்
அச்சாதிகளிலுள்ள
பணக்கார வர்க்கத்தினை
அம்பலப்படுத்துங்கள்.
அவர்களோடு இணைந்து
தலித்துகளை தாக்கினால்
உங்களுக்கு விடுதலை
கிடைக்காது.**

சாதிகளைச் சேர்ந்த பணக்கார வர்க்கத்தால் இயக்கப்படும் இளைஞர்களோடு மோதி ஆதரவற்ற நிலையில் தேர்தல் பாதை மற்றும் பார்ப்பனர்களோடு கூட்டு வைக்கலாம். 8. அப்போதும் நீங்கள் இவர்களை விமர்சித்து பிரசுரங்கள் வெளியிடலாம். இந்நிகழ்வு 'செக்குமாடு' போல் தொடரும். அம்பேத்கர் இடது சாரிகளோடு நடத்திய கருத்து மோதலிலிருந்து தமிழகத்தில் வை.பாலசுந்தரம், திருமாவளவன் என்று அது தொடர்ந்து வருகிறது. இடைநிலைச் சாதி முற்போக்காளர்களே, நீங்கள் தலித் தலைவர் மற்றும் அறிவாளிகள் மீது விமர்சனப் போரினை தொடுக்கும் முன்னர், தலித் மக்களின்மீது வன்முறையில் ஈடுபடும் முன்னணிப் படையான இடைநிலைச் சாதி இளைஞர்களை இயக்கும் அச்சாதிகளிலுள்ள பணக்கார வர்க்கத்தினை அம்பலப்படுத்துங்கள். அவர்களோடு இணைந்து தலித்துகளை தாக்கினால் உங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்காது. மாறாக உங்களின் ஏழ்மைக்கு காரணம் உங்களை இயக்கும் பணக்கார வர்க்கமும், உங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் அரசும் என்ற உண்மையினை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். இப்பணி, தலித் தலைவர்களை விமர்சிப்பதினை அல்லது அம்பலப்படுத்துவதினைவிட மிகக் கடுமையானதுதான். தலித் தலைவர்களை நீங்கள் விமர்சிக்கும்போது சந்திக்காத மோதலை, தாக்குதலை நீங்கள் சந்திக்க நேரிடும். இப்பணியினை தலித்துகள் செய்தால் எந்தவித பேச்சுக்கும் இடமின்றி படுகொலை செய்யப்படுவார்கள். ஆகவே, உங்களால் மட்டுமே இப்பணியை செய்ய முடியும். துரராக மறவர் சாதிக்கு எதிராக போராடியபோது மறவர்களால் தாக்கப்படவில்லை என்பதினை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எனவே, நீங்கள் இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள ஏழை இளைஞர்கள் குறைந்தபட்சம் நூறு பேரை அணி திரட்டுங்கள். அவர்களை சாதி மற்றும் முதலாளியத்திற்கு எதிராக தயார்ப்படுத்துங்கள். பின்னர் அச்சாதிகளிலுள்ள சுரண்டும் வர்க்கத்தினை அம்பலப்படுத்துங்கள்.

ஆதிக்க வர்க்கம் மவுனியாக இருப்பதில்லை. ஒரு வேளை நீங்கள் கடுமையாக தாக்கப்படலாம். ஆனால் நீங்கள் விதைத்த விதை முன்பைவிட வெகு விரைவாக வளர்ந்து வரும். இதைச் செய்தால் தலித்துகள் மீதான வன்முறை குறைவதோடு மட்டுமல்லாமல், தலித் மற்றும் இடைநிலைச் சாதிகளிலுள்ள உழைக்கும் வர்க்கமும், மேல்நிலைச் சாதிகளில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலுள்ள உழைக்கும் வர்க்கமும் இணைவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம். சாதியத்தை பாதுகாக்கும் பார்ப்பனிய உளவியல் நொறுங்க ஆரம்பிக்கும். இப்பணியை இடைநிலைச் சாதியினைச் சேர்ந்த முற்போக்காளர்கள் செய்தால் அதுவே தலித் விடுதலை உட்பட அனைத்து ஒடுக்கப்படும் மக்களின் விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும்.

இப்பணியினை செய்யாமல் நீங்கள் காலச் சுவடோடு இணைந்திருக்கும் தலித்துகளை மட்டும் விமர்சிப்பது சரியா? காலச்சுவடு அப்பட்டமாக பார்ப்பன மோலாண்மையினை தக்கவைக்கப் பாடுபடும் பத்திரிகை. தலித் இயக்கங்களும் புரட்சிகர அமைப்புகளும் "சங்கர மடத்தை இழுத்து மூட" போராடியபோது காலச்சுவடு உட்பட பார்ப்பன பத்திரிகைகள் "மாலுமியை" மட்டுமே மாற்ற வேண்டும் என்று கோரியது. இக்கோரிக்கை பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக உரிமைக்கான கோரிக்கையாகும். இப்பத்திரிகையில் தலித்துகள் பெரியாருக்கு எதிராக எழுதுவதால் விமர்சிக்கப்படுகின்றனர். பார்ப்பன சேவகர்கள் என்று பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றனர். பார்ப்பன ஏகபோக உரிமையினை நிலைநிறுத்த செயல்படும் இப்பத்திரிகையில் எழுதும் பிற சாதியினர் ஏன் முற்போக்காளர்களால் விமர்சிக்கப்படவில்லை? அவர்கள் தலித்துகள் இல்லை என்பதினாலா? அல்லது அவர்கள் பெரியார் மீது விமர்சனங்களை முன் வைக்கவில்லை என்பதினாலா? இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தமிழ் மாநிலக்குழு பொதுச்செயலாளர் நல்லக் கண்ணு காலச்சுவடன் 2 ஆயிரமாவது சந்தாதாரராகி காலச்சுவடுக்கு பொருளாதார ரீதியாக வலு சேர்த்துள்ளார். (இவர் தலித் பத்திரிகைகளில் ஏதாவது ஒன்றுக்கு சந்தாதார ராகியுள்ளாரா என்பது தெரியவில்லை) இவருக்கு என்ன பெயரிட்டு அழைக்கப்போகிறீர்கள்? தனது நூல்களை காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிடும் பார்ப்பன ரல்லாதோர், பார்ப்பன சேவகர்களா அல்லது சூத்திர ஆதரவாளர்களா? இவர்கள் பெரியாரை எதிர்த்து எழுதவில்லை என்பதால் அவர்கள் சூத்திர அல்லது தலித் ஆதரவாளர்கள் என்று கூறிவிட முடியுமா? காலச்சுவட்டில் இணைந்து செயல்படும் தலித்துகளின் எண்ணிக்கையினை விடவும் தலித்தல்லாத மற்றும் பார்ப்பனரல்லாத சாதிகளின் எண்ணிக்கையே அதிகம். மேலும் காலச்சுவட்டினைப்போல் பார்ப்பன ஏகபோக ஆதிக்கத்தினை நிலைநிறுத்த கருத்துக்களை பரப்பிவரும் உயிர்மை, குமுதம் குழும், இந்தியா டுடே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், இந்து, விகடன் குழும் மற்றும் "சத்த தமிழ்ச் சாதிகள்" நடத்தும் தினசரி பத்திரிகைகளில் எழுதுவது பார்ப்பன ஆதரவா? இப்பத்திரிகைகளில் தலித்துகள் பெரியாரை விமர்சித்தால் அது மட்டுமே பார்ப்பன சேவகமா? தலித்துகள் பெரியாரை விமர்சிப்பதால் அவர்களை பார்ப்பன சேவகர்கள் என்பதும், தலித்தல்லாத மற்றும் பார்ப்பனரல்லாத சாதிகள் பார்ப்பன மற்றும் பார்ப்பன கருத்தியல்களை பரப்பிவரும் பத்திரிகைகளில் எழுதுவது குறித்து மவுனம் சாதிப்பதும் எனக்கு ஒரு பழமொழியினை ஞாபகப்படுத்துகிறது. "மாமியார் உடைத்தால் மண் சட்டியாம், அதையே மருமகள் உடைத்தால் பொன் சட்டியாம்". ■

ராஜ் கௌதமனின் இரண்டு தன் வரலாற்று நாவல்கள்

கதை அல்லாத பிற குறிப்புகள்
எப்போதும் தன்னை அந்நியனாக உணரும்
சிலுவையின்
அங்கதம் சமகாலத் தமிழ்ச் சமூகத்தையும்
தன்னையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.
இலக்கிய உத்திகளின் துணையின்றி,
தன் 'வாழ்க்கைப் பார்வையையே' மையமாகக்
கொண்டு
இயங்கும் புதிய புனைகதை முயற்சி இது.

இப்படியான சிறு அறிமுகத்தைப் பின் அட்டை-
யில் கொண்டிருக்கிறது ராஜ் கௌதமனின் இரண்டா-
வது நாவல் காலச்சுமை.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய விமரிசக-
ரான ராஜ் கௌதமன், 'சிலுவை ராஜ் சரித்திரம்' என்ற
தனது முதல் நாவலைத் தொடர்ந்து எழுதிய புதினம்
எனவும் கூடுதல் அறிமுகத்தையும் தந்துள்ளது. இது
தவிர அப்புதினத்தின் கதைப் பகுதியல்லாமல் கிடைக்-
கும் கூடுதல் தகவல் ஆசிரியரின் பிற நூல்களின்
பட்டியல்:

என்பதுகளில் தமிழ் கலாசாரம்
தலித் பார்வையில் தமிழ் பண்பாடு
அ. மாதவ்யயா
பொய் + அபத்தம் = உண்மை
அறம்: அதிகாரம்
புதுமைப் பித்தன் என்னும் பிரம்ம ராக்ஷஸ்
கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண் மூடிப்போக
சிலுவை ராஜ் சரித்திரம்
தலித்திய விமரிசகக் கட்டுரைகள்

(அவருக்கு பலத்த அறிமுகத்தைப் பெற்றுத் தந்த
தலித் பண்பாடு என்ற நூல் இப்பட்டியலில் இடம்
பெறவில்லை)

மனைவி பரிமளத்திற்கு எனச் சமர்ப்பித்துக்
கதையைத் தொடங்கும் காலச்சுமை நாவல், முன்
அட்டையின் உள்ளே

மனிதர்கள்
பணம் குவிக்கக் கடன்படுகிறார்கள்
புகழ் ஈட்ட நாணம் இழக்கிறார்கள்

அதிகாரம் பெற அடிமைகள் ஆகிறார்கள்
உலகை வெல்ல உலகை ஆளுகிறார்கள்
உயிர் வாழ உயிரை விடுகிறார்கள்

என்றவொரு முத்திரை வாக்கியப் பகுதியையும்
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் முதல் நாவலான சிலுவை
ராஜ் சரித்திரத்தில் இப்படியான கூடுதல் தகவல்
எதுவும் அச்சிடப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக முன்
அட்டையிலும் பின் அட்டையிலும் ராஜ்கௌதமனின்
புகைப்படங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 'சிலுவை ராஜ்
சரித்திரம்' என அச்சிடப்பட்டுள்ள முதுகுப் பகுதியி-
லும் கூட ஒரு புகைப்படம். மூன்று புகைப்படங்களில்
இரண்டு படங்கள் பாஸ்போர்ட் அளவு, பின்
அட்டையில் இடம் பெற்றுள்ள படம் தபால் அட்டை
அளவு பெரியது. சிவப்புச் சட்டையும் சிவப்பு
வண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியும் அணிந்து
பின்புலத்தில் மஞ்சள் பூக்கும் செடிகளுக்கு முன்னால்
அமர்ந்திருக்கிறார் நாவலாசிரியர் ராஜ் கௌதமன்.

இந்த மூன்று படங்களுக்குச் சமமாக மூன்று
படங்கள் உள்ளே நாவலின் தொடக்கத்தில் இடம்
பெற்றுள்ளன. இவனது சரித்திரம்தான் சொல்லப்பட-
உள்ளது என்பதை உணர்த்தும் விதமாக சிலுவை ராஜ்
சரித்திரம் என்ற எழுத்துக்கள் மேல் ஒரு சிறுவனின்
பாஸ்போர்ட் அளவுப் படம், பின் அட்டையில்
புன்னகையுடன் அமர்ந்திருக்கும் ராஜ் கௌதமனின்
சின்ன வயதுப் படம் தான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.
அடுத்த பக்கத்தில் தெரிவது அந்தச் சிறுவனின் நின்ற
கோலம். கால்களைச் சேர்த்து வைத்து நிற்கும் அவன்
தனது கைகள் இரண்டையும் மார்பின் மேல் பெருக்கல்
குறி போலக் கட்டியபடி நிற்கிறான். எட்டு வயதுக்குள்
இருக்கலாம். அவனது கால்களுக்குக் கீழே

சிலுவை ராஜ் சரித்திரம்

ராஜ்கௌதமன்

தமிழினி

என அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த
பக்கத்தைத் திருப்பினால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ரத்னா
ஸ்டூடியோவில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பப் புகைப்-
படம், அப்படத்தில் அதே கோலத்தில் சிறுவன்
சிலுவை நிற்கிறான். இடது புறத்தில் அவனது அம்மை;
இரும்பு நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறான். விசேஷமாக
அவளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்
அவளது காதுகளில் தொங்கும் தண்டட்டிகளையும்

**எல்லா இடங்களிலும் எல்லா வெளிகளிலும் தங்கள் சாதியினரை
இருத்தி வைத்துப் பார்க்க நிரும்பும் ஓதிக்க மனிதர்களாக சமூகத்தின்
கடை நிலையில் உள்ள தவித்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது
புரியத் தொடங்குகிறது. அங்கு தொடங்கிய புரிதல் தொடர்ந்து
நீரியம் நிரும்பிய வீச்சாக மாறிக்கொண்டே போகிறது.**

காலில் செருப்பில்லாததையும் சொல்லலாம். வலது புறத்தில் ஒரு சிறுமி நிற்கிறாள்; கைகட்டியபடி நிற்கும் அவள் அவனது தங்கையாக இருக்க வேண்டும். அவளை அடுத்து வலது ஓரத்தில் அவனது தகப்பன்; பேண்டிற்குள் செருகப்பட்ட முழுக்கைச் சட்டை, கால்களில் செருப்பு, பெருக்கல் குறி போல குறுக்காகச் சந்தித்துக் கொண்டுள்ளன. 573 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ள சிலுவை ராஜ் சரித்திரத்தையும், 330 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ள காலச் சமையையும் இரண்டு வெவ்வேறு நாவல்களாக ஒரு வாசகன் வாசித்துக் கொள்வதில் சிக்கல் எதுவும் இலை. ஆனால் நாவலாசிரியர் ராஜ்கௌதமன் இந்த இரண்டு நாவல்களையும் எழுதியதற்கான நோக்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்நோக்கம் என்ன என்று அறிய விருப்பமிருந்தால் எழுதி அச்சிடப்பட்ட வரிசைப்படி முதலில் சிலுவைராஜ் சரித்திரத்தையும் (2002) இரண்டாவதாகக் காலச்சமை (2003)யையும் தான் வாசிக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு பாகங்களும் சேர்ந்து இன்று நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முக்கிய விமரிசகராக அறியப்படும் ராஜ் கௌதமனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவருடைய கோணத்திலிருந்து சொல்லுகின்றன. இவை ஒரு விதத்தில் புனைகதை என்பது போல எழுதப்பட்டாலும் ஒருவனின் வாழ்க்கை வரலாறுதான் என்பதை வாசிப்பவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது என்ற அக்கறை கொண்ட எழுத்தாசிரியர் இருக்கிறார். முதல் பாகத்தில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ள புனைப்படங்களின் வரிசைகளும் காலச் சமையின் இடம் பெற்றுள்ள தகவல்களும் கூட இவற்றை வாழ்க்கை வரலாறாக வாசிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தரப்பட்டவைதான்.

சரித்திரச் சுருக்கம்

ராஜ் கௌதமனின் வாழ்க்கையையே - தன் வரலாற்றையே - படர்க்கைக் கூற்றில் (Third person narrative) சொல்லும் சிலுவைராஜ் சரித்திரமும், காலச் சமையும் சொல் முறையின் வழியாக ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. வாசிக்கின்றவனுக்கு தன் வரலாற்றை எழுதிய ஆசிரியன் தன்னை எழுதவில்லை; தன்னையே இன்னொருவனாகக் கருதி எழுதியுள்ளான் எனக் காட்டுவதுதான் அந்த நோக்கம். அதனைச் சாத்தியமாக்க தன்னிடம் உள்ள மொழி நடையும், ஒளிவு மறைவின்றி நிகழ்ச்சிகளை விவரித்து விடும் போக்கும் உதவும் என்பது ராஜ் கௌதமனின் நம்பிக்கை. வெளிப்புடைத் தன்மை மற்றும் மொழி நடை மூலமாகத் தன்னையே அன்னியனாக உணரும் நிலையை அடைய முடியும் என அவர் கருதியிருக்கலாம். அந்நிலையை அடைதல் என்பதற்குச் செய்யப்படும் தவமாகக் கூட இந்த எழுத்தையும் அந்த எழுத்துக்களை உருவாக்க எடுத்துக் கொண்ட காலத்தையும் கருதக்கூட வாய்ப்புக் கருண்டு. எழுத்தைத் தவமாகக் கருதுவது இந்திய

ஆன்மீக மரபில் உள்ள ஒன்றுதான். அந்தத் தவத்தின் மேன்மையையும் பலனையும் பற்றி விவாதிப்பதற்கு முன்னால் நாவல்களில் சொல்லப்படும் அவனது ஜீவிய சரித்திரத்தின் சுருக்கத்தைக் காணலாம்.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பதாம் ஆண்டு ஆகஸ்டு இருபத்தைந்தாம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை இரவில், இராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருவில்லிபுத்தூர் தாலுகா, வத்திராயிருப்பு பிற்காவைச் சேர்ந்த புதுப்பட்டியில் ஆர்.சி.தெரு என்றழைக்கப்படும் ரோமன் கத்தோலிக்க வடக்குத் தெருவில் அவனுடைய ராக்கம்மா பாட்டியின் குடிசையில் பிறந்த சிலுவைராஜின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, துடிப்பு என விரியும் கதை முதல் பாகம். அவனது பால பருவம் தொடங்கி எம்.ஏ. படித்துவிட்டு வேலை தேடிய - வேலை இன்றிக் கழித்த - துயர நாட்களையும் விவரித்து முடிகிறது. ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் வாழ்க்கை அதில் உள்ளது.

சிலுவையின் பால பருவ சாகசங்கள் பள்ளிக் கூடம் போகத் தொடங்கியது முதல்தான் தொடங்குகிறது எனக் கருதும் நாவலாசிரியர், கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருந்த அமலோற்பவமாதா கான்வென்டில் ஐந்து வயதில் ஒண்ணாங் கிளாஸ் சேர்ந்ததிலிருந்துதான் தொடங்குகிறார். பிறந்த எட்டாம் நாள் ஞானஸ்தானம் பெற்ற ஒரு கிறிஸ்தவப் பிறப்பாளனாக அவனை அறிமுகப்படுத்தும் அவர் நாவலின் முதல் பாகத்தை முடிக்கும்போது அரசாங்கம் தரும் சலுகைக்காக அவன் இந்து மதத்திற்கு மாறி உரிய சான்றிதழ்களைப் பெற்றான். அப்படிப் பெற்ற அந்தப் பேப்பர்கள் தான் அவனை எங்கெங்கோ கொண்டு போயின என்று சொல்லி... தொடரலாம் என்று போட்டு முடிக்கிறார்.

முப்பத்திரண்டு இயலில் விரியும் முதல் பாகத்தில் சிலுவை தனது சொந்த ஊரில் தாயாரம்மாள் பள்ளியிலும், திரிங்கால் பேஸிக் ஸ்கூலிலும் படித்த தொடக்கக் கல்வியும், நான்காம் பாரம் எனப்படும் ஒன்பதாம் வகுப்பு தொடங்கி எஸ்.எஸ். எல்.ஸி. வரை மதுரை சென் மேரிஸ் பள்ளியிலும் கல்லூரிப் படிப்புகளான பி.யு.சி., பி.எஸ்.சி. (சுவாலஜி), எம்.ஏ. (தமிழ்) ஆகியனவற்றைத் திருநெல்வேலி சென் சேவியர்ஸ் கல்லூரியிலும் கற்ற விதத்தை விவரிக்கிறார். பட்டப் படிப்பை முடித்த பின்பு ஓராண்டு தமிழ் ட்யூட்டராகவும் அடுத்த ஆண்டு சுவாலஜி டெமாண்ட் டேட்டராகவும் அதே சென் சேவியர்ஸ் கல்லூரியில் தற்காலிகப் பணியாற்றிய இரண்டு ஆண்டுகளும் அதற்குள் அடக்கம். அந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் அவர் படித்த விருத்தாந்தங்களை மட்டுமே நாவலில் சொல்லவில்லை.

மிலிட்டரிக்கார அப்பன் மீது கொண்ட வெறுப்பு, சின்ன வயது சுட்டித்தனம், பதின் வயது

சிலுவை, கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து வேலையில்லாமல் இருந்தபோது நக்ஸ்ஸ்பாரிகள்

என அழைக்கப்பட்ட மார்க்சீய - லெனினியக் குழுக்களின்

சிந்தனைகளோடு ஒத்துப் போகின்றவனாகவும், அதே நேரத்தில் அவர்களின்

செயல்பாடுகளை முழுமையாக ஏற்று அழித்தொழிப்புப் பணியில் இறங்கிவிட

விரும்பாத அரசியல் மனிதனாகவும் நாவலில் முன்னிறுத்தப்படுகிறான்.

விருப்பங்கள், ஆண்பிள்ளை அதுவும் தலைமுத்த பிள்ளை என்பதால் தனது தங்கச்சிகள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தும் ஆண் அதிகாரம், பள்ளி மற்றும் கல்லூரிப் படிப்பு, அதன் காரணமான விடுதி வாழ்க்கை அலுவலர்கள், திருமணமாகாத இளைஞனாகத் தங்கி நகரத்தில் வாழ நேர்ந்த இரண்டாண்டு வாழ்க்கை, திரும்பவும் படிப்பைத் தொடர்ந்தபோது பெண்களுடன் சேர்ந்து படிக்க நேர்ந்த வாய்ப்பு, அப்பொழுதெல்லாம் பெண்ணுடல்கள் அவளைப் படுத்தியப் பாடுகள், பிறகு கிராமத்தில் வேலையின்றித் தவித்த தவிப்பு எனச் சொந்த வாழ்க்கையின் சித்திரங்களைத் தரும் சிலுவை அதன் உடன் பதிவாகத் தனது கிராமம் சார்ந்து தமிழ்நாட்டு அரசியல் நிகழ்வுகளையும் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறான்.

இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன்பே வெள்ளைச் காரப் பாதிர்களின் கவனம் பெற்ற புதுப்பட்டிப் பறையர்கள் தங்கள் தெருவை ஆர்.சி. தெருவாக மாற்றிக் கொண்டவர்கள் படிப்பின் ருசியை உணர்ந்தவர்கள். அதன் காரணமாக அந்த ஊரில் இருந்த மற்ற சாதிகாரர்களின் எரிச்சலுக்கும் கோபத்திற்கும் ஆளானவர்கள் என்றாலும் பொருளாதார நிலையிலும் சமூக மதிப்பிலும் பெரிய அளவு மாற்றம் எதையும் அடைந்து விடாதவர்கள். பள்ளர்கள், பண்ணாடிகள், கிறிஸ்தவ நாடார்கள், இந்து நாடார்கள், பிள்ளைமார்கள், நாயக்கர்கள் எனப் பல சாதியினரும் வாழும் அந்தக் கிராமத்தில் காங்கிரஸ் அரசியல், எம்.ஜி.ஆர் கட்சி என அறியப்பட்ட தி.மு.க. அரசியல், பொதுவுடைமைச் சட்டிகளான சி.பி.ஐ, சி.பி.எம்.தோழர்கள் எனப் பலரும் இருந்தபோதும் தொடக்கத்தில் எம்.ஜி.ஆர். ரசிகனாக இருந்த சிலுவை, கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து வேலையில்லாமல் இருந்தபோது நக்ஸ்ஸ்பாரிகள் என அழைக்கப்பட்ட மார்க்சீய - லெனினியக் குழுக்களின் சிந்தனைகளோடு ஒத்துப் போகின்றவனாகவும், அதே நேரத்தில் அவர்களின் செயல்பாடுகளை முழுமையாக ஏற்று அழித்தொழிப்புப் பணியில் இறங்கி விட விரும்பாத அரசியல் மனிதனாகவும் நாவலில் முன்னிறுத்தப்படுகிறான்.

முதல் பாகம் முழுக்க சிலுவைராஜின் கல்வித் தேடலும் வேலை தேடலும் விரிந்துள்ளன என்றால் இரண்டாம் பாகம் முழுவதும் அவனது பணிக்காலம் விரிந்துள்ளது. கிறிஸ்தவனாக இருந்த சிலுவை, இந்துப் பறையனாக மாறிப் பெற்ற பணியின் பலனும் வளமும் அவனது வாழ்க்கையை எவ்வளவு சுகம் மிக்கதாகவும் சுமை கொண்டதாகவும் ஆக்கியது என்பதுதான் இரண்டாம் பாகம். இந்த இரண்டாம் பாகத்தில் பதினோராண்டுகள் காரைக்காலில் வாசம், வாசஸ்தலங்கள் எல்லாம் வாடகை வீடுகள், பதினோராண்டுகளில் ஏழு வீடுகள் மாற்றப் பற்பல காரணங்கள், பணியோ புதுவை

அரசின் அண்ணா கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளர், 1986 ஜூலை முதல் நாவல் எழுதி முடித்த காலம் வரை (2003) பாண்டிச்சேரி தாகூர் கலைக் கல்லூரியில் பணி; அக்கல்லூரிக்கருகிலேயே கொஞ்ச காலம் வாடகை வீட்டில் வாசம்; பிறகு சொந்த வீடு கீழ்தளம் - மேல் தளம் என இரண்டு மாடி வீடு.

இந்த இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளில் அவனது திருமணம் பெற்றோரின் முழுமையான சம்மதம் இல்லாமலேயே நடந்தேறி விடுகிறது. மனைவியும் பாண்டிச்சேரி அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் திருநெல்வேலிப் பெண், சொந்தச் சாதியைச் சேர்ந்த பெண்தான். இவர்களுக்கு முதலில் இரண்டு பெண்பிள்ளைகள், அப்பெண் பிள்ளைகளில் இளையவள் திடீரென்று இறந்த போன துயரம் ஒருபுறம்; இன்னொரு மகள் மெத்தப்படித்து டாக்டராகி விட்ட ஆனந்தம் மறுபுறம், திரும்பவும் இறந்து போன மகளின் பெயரில் இன்னொரு மகளைப் பெற்றுக் கொண்ட தந்தையான சிலுவையின் குடும்ப வாழ்க்கை, ஒரு நடுத்தர் வர்க்க மனிதனின் வாழ்க்கையாக விரிகிறது. சைக்கிளில் வலம் வந்த சிலுவை பஜாஜ் சேட்டட்கில் பயணம் செய்து பல தடவை விபத்தில் மாட்டியிருக்கிறான். அந்த விபத்துகளுக்குப் பல நேரங்கள் காரணமாக இருந்தது அவனது குடிப்பழக்கம். மாடி வீடு கட்டி இயற்கையை ரசிப்பவனாகவும் எல்லா வகை உயிரினங்களையும் நேசிப்பவனாகவும் மாறி விட்ட சிலுவைராஜ் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே கைவிடாத ஒன்று உள்ளது என்றால் அவனது படிப்புதான். தொடர்ந்து வாசிப்பதும் எழுதுவதும் அவனுக்கு இன்னும் அலுத்துப் போகவில்லை. குறுக்கும் நெடுக்கு மாகத் தமிழ் இலக்கியங்களை வாசித்துப் பத்து விமரிசின நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளான். என்றாலும் தமிழ் அறிவுலகம் அவனை பொருட்டாக நினைக்கவில்லை என்ற வருத்தமும் இருக்கிறது. தான் பணி புரியும் கல்வித் துறையில் தன்னை விட ஒன்றும் தெரியாத குப்பைக் கூலங்கள் எல்லாம் அங்கீகாரத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெற்று வலம் வருகின்றன. அப்படியெல்லாம் தன்னால் வர இயலாது என்று தெரிந்தாலும் அப்படி வருபவர்கள் பற்றிக் கோபம் இருக்கிறது.

செயல்பாடுகளைப் பற்றிப் பேசும் தத்துவங்களையும் மனிதர்களையும் பற்றிப் படிக்கவும் எழுதவும் செய்யும் சிலுவையால் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட முடிவதில்லை. எழுத்தில் அவன் காட்டும் நம்பிக்கையும் கோபமும் அவனது நடைமுறை வாழ்விலும் செயல்பாடுகளிலும் இருப்பதில்லை. எல்லாவற்றையும் கேலியாகவும் நக்கலாகவும் விட்டேத்தியாகவும் பார்த்து ஒதுங்கி விடும் இயல்புகள் தொடக்கத்திலிருந்தே கைவரப்பட்ட சிலுவை ராஜிவுக்கு தனது

ராஜ்கௌதமன்:

சிலுவை ராஜ் சரித்திரம், முசும்பர் 2002,

தமிழிளி 342, டி.டி.கே.சாலை,

சென்னை - 14.

பக்.576 [31 இயல்கள்]

விலை ரூ.260/-

காலச்சுமை, முசும்பர் 2003

தமிழிளி, 342, டி.டி.கே.சாலை,

சென்னை - 14.

பக்.332 [26 இயல்கள்]

விலை ரூ.160/-

நியாயங்கள் என்று பலவும் உள்ளன. ஆனால் அவனைச் சுற்றி இருக்கும் சமூக மனிதர்களும் அமைப்பின் நடைமுறைகளும் அவனது நியாயங்களுக்கு மாறாக இருக்கின்றன என முடித்துக் காட்டுகிறார் நாவலாசிரியர் ராஜ் கௌதமன். இரண்டாம் பாகமான காலச்சுமை இப்படி முடிகிறது.

கொஞ்ச வருஷமாகவே இப்படித்தான் மனிதர்களை விட மற்ற ஜீவராசிகளைப் பற்றித்தான் அதிகமாகப் பேசி வருகிறான். சாதி ஒழிப்பு, வர்க்க பேத ஒழிப்பு, பெண் விடுதலை பற்றியெல்லாம் அதிகம் பேசுவதில்லை. கேட்டால் அந்த மாதிரி ஒழிப்புகளும் விடுதலையும் தான் வாழப் போகிற கொஞ்ச காலத்தில் நடக்கப் போறது கெடையாது. அதனால் அதப்பத்தி இன்னும் ரொம்பக் காலம் உசிரோட வாழப் போறவங்க பேசட்டுமனு சொல்வான். புரட்சி பண்ணுவதற்கு ஆட்கள் வந்து போயிட்டுத்தான் இருக்கப் போறாங்க. சிலுவையைப் பொறுத்தவரை காலச்சுமையை இறக்கி வச்சாப் போதும்னு ஆயிடுச்சு.

நாவல்கள் எழுதக் காரணங்கள்

125 ஆண்டு வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ் நாவல் பாரம்பரியத்தில் சிலுவை ராஜ் சரித்திரம், காலச்சுமை என்ற இரண்டு நாவல்களின் வழியாகத் தனது வரலாற்றை எழுதி வைத்துவிட வேண்டும் என ராஜ் கௌதமன் நினைத்திடவும் அதைச் செயல்படுத்திடவும் தூண்டிய காரணிகள் எவைகளாக இருக்கும் என இப்பொழுது கேட்டுக் கொள்ளலாம். காரணிகள் பல இருக்கலாம் என்றாலும் மூன்று முக்கியமான காரணங்களைச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஒன்று இலக்கிய வெளி சார்ந்தது. இரண்டாவது அவரது குடும்ப உறவு சார்ந்தது. மூன்றாவது காரணம் சமூக அமைப்பு மேல் அவருக்கு இருந்த கோபம் சார்ந்தது என அவற்றைக் கணிக்கலாம். இக்கணிப்புகள் ஒவ்வொன்றுக்குமான ஆதாரங்கள் நாவல்களுக்கு வெளியில் இருப்பதாகக் கருத வேண்டியதில்லை. நாவல்களுக்குள்ளேயே கிடைக்கின்றன.

உலக நாவலாசிரியர்கள் பலரது நாவல்களை வாசித்துப் பழகியிருந்த ராஜ்கௌதமனாகிய சிலுவை ராஜுக்கு தாம் ஒரு படைப்பாளியாக வேண்டும் என்ற

உந்துதல் இருந்துள்ளது. ஆனால் அவரது நண்பரும் பின்னாளில் பல விமரிசன நூல்களை எழுதி வெளியிட்ட வருமான சார்லஸின் சுறாரான விமரிசனத்தால் கதைகள் எழுதும் ஆசையைக் கைவிட்டவன் சிலுவை (கார்லோஸ் என்கிற தமிழவன்). அவனிடமிருந்த அறிவியல் பூர்வமாக எல்லாவற்றையும் அணுகிப் படிக்கும் பழக்கத்தையே அவர் பாராட்ட, அவரது பழக்கம் அவனை விமரிசிகனாக ஆக்கிவிட்டது. அது ஒரு பக்கம் வருத்தமானது என்றாலும் இன்னொரு பக்கம் அதுவே நாவல் எழுதத் தூண்டுகோலாகவும் இருந்திருக்கலாம். தொடர்ந்து விமரிசனத்திற்காக வாசித்த தமிழ் நாவல்கள் பெரும்பாலும் குடும்ப வரலாறாகவும் எழுத்தாளர்களின் மூதாதையர்களின் வரலாறாகவும் இருந்தது காரணமாக தனி மனிதர்களின் வரலாறுகளே நாவல்களாக எழுதப்படுகின்றன என்ற உண்மை புலப்பட்டிருக்கலாம். எல்லோரும் அவனைவன் குடும்பக் கதைகளையே நாவல்கள் என எழுதி விடுகிறான். நாம் அதிலிருந்து விலகி நமது கதையையே எழுதிவிடலாம் என முடிவு செய்திருக்கலாம். தலித்துகளின் புனைகதைகளும் பெண்களின் புனைவுகளும் கடந்த காலத்திற்குள் செல்லாமல் நிகழ் காலத்தையே கவனப்படுத்துவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. கடந்த காலத்தின் சோகங்களையும் அடிமை நிலையையும் சொல்லுவதை விட நிகழ்காலத்தின் விழிப்பையும் தவிப்பையும் சொல்லுவது படைப்பின் நோக்கத்தைக் கவனப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை பல காரணங்களில் ஒன்று.

இரண்டாவது காரணமாக சிலுவைக்கு அவனது தங்கையுடன் இருந்த போட்டி உணர்வைச் சொல்லலாம். விமரிசன உலகில் தலித் பண்பாடு, தலித் அரசியல், தலித் இலக்கியம் என்று பேசிய சொல்லாடல்கள் தன் வரலாற்றை அதன் வலிமையான வடிவமாக முன் மொழிந்து கொண்டிருந்தன. அதன் மாதிரிகளுக்குத் தமிழில் அவரது தங்கை பாமாவை (நாவலில் ஜெசிந்தா) விட்டால் கன்னட மொழி பெயர்ப்புகளுக்கும் மராத்தி மொழி பெயர்ப்புகளுக்கும் தான் போக வேண்டியிருந்தது. எனவே தானே அதற்கான மாதிரி எழுத்தை உருவாக்கிக் காட்டலாம் என்று கருதி இவ்விரு நாவல்களையும் எழுதியிருக்கலாம். தனக்கு அடங்கி நடந்து கொண்டு தனது பட்டாளத்துத் தகப்பனின் பிரியத்துக்குரியவளாக இருந்த தங்கை, தன்னைவிட இலக்கியத்தில் பிரபல்யம் ஆகிவிட்டது ஒன்றும் அவனுக்கு உவப்பாக இருந்ததில்லை. அவளைக் காட்டிலும் தான் எல்லா வகையிலும் மேலானவன் என்ற எண்ணமும் கர்வமும் அவளுக்கு உண்டு. தான் தலை மூத்த ஆண் பிள்ளை என்ற ஆணவம் சிலுவை ராஜுக்கு உண்டு என்பதற்கு அவனது ஜீவிய சரித்திரத்தில் ஆதாரங்கள் நிறைய உள்ளன. எனவே 'அவளை விடச் சிறந்த தன் வரலாற்று நாவலை நான் எழுதிக் காட்டுவேன்' என மனதிற்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சவாலின் வெளிப்பாடுகளாகக் கூட இந்நாவல்கள் இருக்கலாம்.

ராஜ் கௌதமன் என்னும் தனி மனிதனை மையமாகக் கொண்டு யோசிக்கும்போது இப்படியெல்லாம் கூறத் தோன்றினாலும் இந்நாவல் எழுதப்பட்டதற்கான நிகழ்காலச் சமூகக் காரணம் ஒன்று இருப்பது தோன்றாமல் போகாது. இந்தியச் சமூகத்தின் கேடு

கெட்ட சமூக அடித்தளமான சாதியக்கட்டமைப்பு பற்றிய புரிதலும் அதன் மீதான விமரிசனங்களும் தான் அந்த நிகழ்காலக் காரணம். இந்தக் காரணம்தான் ராஜ் கௌதமனின் இரண்டு நாவல்களையும் இந்த நூற்றாண்டின் நாவல்களாக ஆக்கியுள்ளது என்று கூடச் சொல்லலாம். எல்லா வெளிகளிலும், எல்லா மனங்களிலும் பரவும் உணர்வுகளிலும் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு திரியும் சாதியுணர்வு மற்றும் சாதி மேலாண்மைதான் இங்கு எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவும், அச்சாதிய உணர்வு எத்தகைய கொடூர முகங்களுடன் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் இந்த நாவல்களை ராஜ் கௌதமன் எழுதியிருக்கலாம். தலித் இலக்கியம், தலித் அரசியல், தலித் பண்பாடு என்ற சொல்லாடல்கள் மேலெழுந்து எழுப்பிய அலைகள் இந்திய சமூகத்தின் அனைத்துப் பரப்பையும் தலித் நோக்குடன் பார்க்க வைத்துள்ள சூழலில் எழுதப்பட்ட இந்நாவல்களுக்கு அந்த நோக்கங்கள் இருந்தன என்று சொல்ல கூடுதல் ஆதாரங்களும் விளக்கங்களும் இல்லாது.

ஜீவாத்மா, பரமாத்மா எனப் பிரித்து அவற்றின் பயணங்கள் பற்றிப் பேசிய இந்திய ஆன்மீக வாழ்வும், வாழ்ந்துப் பறவைகளைப் போலவும் கானகத்துப் புல் பூண்டுகளைப் போலவும் வழுவது பற்றியும், இறைத்துறங்குகளின் வருகை, பரலோக ராஜ்ஜியத்தின் சுதவுகளைத் தட்டுதல், நியாயத் தீர்ப்புகளின்போது தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தல் பற்றியும் பேசிய மேற்கத்திய ஆன்மீக வாழ்வும் எல்லோருக்கும் உரியதாக இல்லை. அவ்வாழ்விற்குள் நுழைவதற்கான அனுமதிச் சீட்டுக்கள் கூட இந்தியாவில் சாதி சார்ந்துதான் கிடைக்கின்றன என்பது புரிந்துபோன முதல் பாடம். அதேபோல் கடந்த நூற்றாண்டின் மக்கள் திரள் கனவான ஜனநாயகம் மற்றும் சமத்துவப் பண்புகள் என்பனவெல்லாம் வெளிமுக அடையாளங்களாக - மனிதாபிமான அரசியல் முகம், மொழி, இன விடுதலை அரசியல் முகம், வர்க்க பேத ஒழிப்பு அரசியல் முகம் எனப் பல முகங்களைப் போட்டுக் கொண்டாலும் அதன் அச அடையாளங்களாக இருப்பவை கய சாதி மோகமும், சாதியமைப்புப் படி நிலைகளின் சுடைசி இருப்பு பற்றிய கவனமும் தான் என்பது புரிந்து கொண்ட இரண்டாவது பாடம். ஒருவனின் வாழ்க்கை இப்படிப் பல பாடங்களை அவனுக்கே சுற்றுத் தருகின்றபோது அவை அனைவருக்கும் சொல்லப்பட வேண்டியவைகளாக மாறிவிடுகின்றன. தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களின் வழியாகப் புரிந்து கொண்ட உண்மைகளை அனைவருக்கும்

சொல்லியாக வேண்டும் என்ற உந்துதல்கள்தான் புனைகதை எழுத்தாளர்களை உருவாக்குகிறது.

ராஜ் கௌதமன் இந்த நாவல்களை எழுதுவதற்குச் சொல்லப்பட்ட மூன்று காரணங்களில் மூன்றாவது காரணமே முக்கியமானதாகவும் நிகழ்கால இலக்கியப் போக்கோடு பொருத்தமுடையதாகவும் இருக்கிறது. அக்காரணம்தான் இந்த நாவல்களை இந்த நூற்றாண்டின் நாவல்களாக ஆக்குகின்றன.

சேரிகளும் சேரிகளின் மக்களும் பழைய சமூகத்தில் ஆதிக்க சாதிகளின் திமிர், ஆணவம், மேலாண்மை, ஒடுக்குமுறை ஆகியவை செயல்படும் விளையாட்டுக்களங்களாக இருந்தன. இப்போது உருவாகியுள்ள புதிய சமூக அமைப்பில் - ஜனநாயக சமூக அமைப்பில் - அவர்களின் கருணை, இரக்கம், தியாகம், சுபடம் ஆகியவற்றின் சோதனைக் களங்களாக மாறியுள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் சேரிகளுக்கான விடுதலையைக் கொண்டு வந்து விடும் என முதலில் சொல்லப்பட்டது. நம்பப்பட்டது. ஆனால் காத்திருந்த காலம் அந்த நம்பிக்கைகளைச் சிதறடித்துவிட்டது. அந்த வழிமுறைகளின் போக்கில் விடுதலையின் வெளிச்சம் தூரத்தில் கூடத் தெரியவில்லை என்பதைச் சிந்திக்கின்ற ஒருவன் மிகச் சுவபமாக புரிந்து கொள்ள முடியும். சொல்லப் போனால் சாதியப் பிரச்சினை ஒன்றும், தலித்துகளின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; அது மற்றவர்களின் பிரச்சினை யும்தான். இந்திய மனிதன் ஒவ்வொருவனையும் சக மனிதனை மதிக்கின்றவனாக ஆகவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த அமைப்பு தகர்க்கப்பட வேண்டியதும், அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான வழிகளைத் தேட வேண்டியதும் விடுதலையை விரும்பும் ஒவ்வொருவரின் விருப்பமாகவும் இருக்க வேண்டும். தலித்துகளுக்கு மட்டும் அல்ல தலித் அல்லாதவர்களுக்கே இதை உணர்த்த வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது.

தலித் இலக்கிய வெளிகளில் கௌதமனின் நாவல்கள் சாதி இருப்பு, சாதியப்படி நிலைகளின் இயங்குநிலை, சாதி மேலாதிக்கம் என்பனவற்றை உணர்ந்து கவனப்படும் எழுத்துக்கள் 'தலித் எழுத்துக்கள்' என்னும் அடையாளத்தை தனதாக்கிக் கொண்டு அதன் எல்லைக்குள் நின்று வாசிக்கும்படியாக விமரிசனம் செய்யும்படியும் நிர்ப்பந்திக்கின்றன.

ஆர்.சி. தெருவைச் சேர்ந்த 'சுத்தோலிக்கக் கிறித்தவன்' என்பதற்காகவே தனக்குக் கல்வி வாய்ப்பும் விடுதி வாய்ப்புகளும் கிடைத்தன என நம்பிக் கொண்டிருந்த

சிலுவைராஜ் சரித்திரமும், காலச் சுமையும்

சொல் முறையின் வழியாக ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.

வாசிக்கின்றவனுக்கு தன் வரலாற்றை எழுதிய ஆசிரியன் தன்னை எழுதவில்லை;

தன்னையே இன்னொருவனாகக் கருதி எழுதியுள்ளான் எனக் காட்டுவதுதான்

அந்த நோக்கம். அதனைச் சாத்தியமாக்க தன்னிடம் உள்ள மொழி நடையும், ஒளிவு

மறைவின்றி நிகழ்ச்சிகளை விவரித்து விடும் போக்கும் உதவும்

என்பது ராஜ் கௌதமனின் நம்பிக்கை.

சிலுவைக்கு சாதியின் குரூர முகம் வெளிப்பட்ட இடமும் வெளிப்படுத்திய மனிதர்களும் அவனுக்கு அடையாளம் தந்த சபையும் அச்சபையைச் சார்ந்த மனிதர்களும் தான். பி.எஸ்.ஸி. சுவாலஜி பட்டத்தேர்வில் முதல் வகுப்புப் பெற்று தேர்வு பெற்றவன் சிலுவை. ஆனால் அவன் படித்த சென் சேவியர் கல்லூரியில் தமிழ் பட்டிராக வேலை கிடைத்தது. தனக்கு வேலை கிடைக்கக் காரணம் தமிழைப் பிழையின்றி எழுதும் வல்லமை தனக்கு இருந்ததுதான் என அவன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அது காரணமல்ல என்பதும் கல்லூரியில் எந்தெந்த சாதியினர் பதவிகளைப் பிடிப்பது என்பதில் இருந்த போட்டியே அவனுக்கு அந்தப் பணியைப் பெற்றுத் தந்தது என்பதும் வேலைக்குச் சேர்ந்த பின்பே தெரிகிறது. அடுத்த ஆண்டு சுவாலஜி டெமான்ஸ்ட்ரேட்டராக வாய்ப்புக் கிட்டியதற்கு அவனது முதல் வகுப்புப் பட்டமே காரணம் என்பதாக வெளியில் சொல்லப்பட்டாலும் உள்ளே செயல்பட்டது இரண்டு சாதிகளுக்கு இடையில் நடந்த போட்டிதான் என்பது பின்னர் புரிய வருகிறது.

எல்லா இடங்களிலும் எல்லா வெளிகளிலும் தங்கள் சாதியினரை இருத்தி வைத்துப் பார்க்க விரும்பும் ஆதிக்க மனிதர்களாக சமூகத்தின் கடை நிலையில் உள்ள தலித்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியத் தொடங்குகிறது. அங்கு தொடங்கிய புரிதல் தொடர்ந்து வீரியம் நிரம்பிய வீச்சாக மாறிக் கொண்டே போகிறது. சிலுவை சந்தித்த நேர்காணலில் அமர்ந்திருந்த மனிதர்கள், அவனோடு பணியாற்றிய - அவர்களில் சிலர் அவனது சாதியைச் சார்ந்தவர்கள், பலர் சாதி அடுக்கின் மேல் தட்டுக்களில் இருப்பதாக நம்புபவர்கள் - சக மனிதர்கள், தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட பதவிகளுக்குரிய சட்டப்படி எல்லா வேறுபாடுகளையும் தாண்டிச் செயல்பட வேண்டிய - செயல்படுவதாகப் பாவனை செய்யும் துறைத் தலைவர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், கல்வித் துறைசார் அதிகாரிகள் எனப் பலரும் இயங்குவது சாதியத் தன்னிலைகளின் விதிகளின்படிதான் என்பது அவனுக்குப் புரிகிறது.

அதேபோல் சாதி மதங்களைக் கடந்து இயங்க வேண்டிய தமிழின் மிக முக்கியமான படைப்பாளிகளும் அறிவுலகமும் இயங்குவதும் சாதியக் கட்டுமானங்கள் உருவாக்கி வைத்துள்ள பொய்யான - நம்பிக்கை சார்ந்த - விதிகளின்படிதான் என்பதும் புரிகிறது. இந்தப் புரிதல்களும், குடும்ப வாழ்வில் அவன் சந்தித்த மரணங்கள் தந்த துயரங்களும் - காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு அவளது கணவனாலேயே கொலை செய்யப்பட்ட தங்கையின் மரணம், திடீரென்று காரணங்கள் இன்னதென்று தெரியாமலேயே செத்துப் போன மகளின் துயரம் என எல்லாம் சேர்ந்து அவனைச் செயல்பாடுகள் இணைந்த வாழ்க்கைப் போக்குகளிலிருந்து விடுபட்டவனாக மாற்றி விடுகிறது.

சிலுவைராஜ் சரித்திரத்தில் சாதியிருப்பின் கணங்கள் புரியத் தொடங்கியபோது சிலுவை மாணவன். தனது தகப்பன் மீது காரணம் ஏதுமின்றிக் கோபத்துடன் நிழல் யுத்தம் செய்பவன். மாறிக் கொண்டிருக்கும் புதிய உலகம் தன் புரியாத்தன்மைக்குள் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் இளைஞனும் கூட. காலச் சுமையிலோ அதன் ஒவ்வொரு கணத்தையும் கண்டு அதன் பொம்மைகளையும் பாவனைகளையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் கோபம் - ஏமாற்றம், தவிப்பு - சமரசம், ஆத்திரம் - இயலாமை என மாறி மாறிப் பயணம் செய்து இளமையைக் கழித்து நடுத்தர வயது அறிவாளியாக மாறுபவன்.

இத்தகைய பயணம் ஒருவனைத் தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என மாற்றிக் குடும்ப எல்லை - எனும் கூட்டுக்குள் அடைத்து விடும். அகவயம் சார்ந்த உலகிற்குள் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிப் புறவய நிகழ்வுகளின் மேல் நம்பிக்கையற்றவனாக மாறிவிடுவதும், அவைகளின் மேல் நம்பிக்கைகொண்டு செயல்படுகிறவர்களைக் கேலியுடன் பார்த்துப் புன்னகையுடன் நகர்ந்து விடுபவனாக ஆக்கி விடுவதும் அதன் அடுத்த கட்டம். ஒதுங்கிப் போகும் தன் மீது விமரிசனங்கள் எழுவதை அவன் மனது தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவிக்கும். சில நேரங்களில் அந்த விமரிசனங்கள் அவனை உறுத்தத் தொடங்கிவிடும். அதற்கான பதில்கள் அவனிடம் இருக்கும். ஆனால் சொல்லத் தயக்கமும் இருக்கும். அந்தத் தயக்கத்திற்குக் காரணம் இவையெல்லாம் அவனது நிலைபாட்டை நியாயப்படுத்தும் வாதங்கள் தானோ என்ற குழப்பம்தான்.

தனக்குப் பல வாய்ப்புகள் வராமல் போனதற்குக் காரணங்கள் தானாக இருக்கக் கூடும் என்று மனிதத் தன்னிலைகள் பொதுவாக நினைப்பதே இல்லை. தனக்கெதிராக எதிராளிகள் பலர் சதி செய்கிறார்கள் என நினைப்பது ஒரு வகை எண்ணம். எல்லாம் நேரமும் காலமும் என விதியின் மீதும் கடவுளின் மீதும் பாரததைப் போடுவது அல்லது குற்றம் சாட்டுவது இன்னொரு வகை வெளிப்பாடு. வெளியில் இருக்கும் சமூகமும் அதற்குள் செயல்படும் சீர்கேடுகளும் தான் இப்படிக்கோளாறாக நடக்கக் காரணங்களாக இருக்கின்றன என்று காரணங்கள் காட்டுவது இன்னொரு வகை வெளிப்பாடுதான். அறிவு சார்ந்து சிந்திப்பவர்களாகத் தன்னைக் கருதிக் கொள்ளும் பலரின் வெளிப்பாடுகள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அதே மனிதன் அல்லது தன்னிலை சாதிய அடுக்கில் கடைசியில் இருப்பதாக நம்பும் நலித்தாக இருக்கும் பட்சத்தில் மொத்தக் காரணங்களும் கோபமும் சாதி அமைப்பின் மீது திரும்பி விடுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. அப்படித் திரும்பி விடும் கோபத்தில் நியாயம் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. சிலுவையின் எண்ணங்களும் நம்பிக்கைகளும் கோபங்களும் அந்தத் தடத்தில்தான் செல்கின்றன.

மக்கள் திரளின் கனவான ஜனநாயகம் மற்றும் சமத்துவப் பண்புகள் என்பனவெல்லாம் வெளிமுக அடையாளங்களாக - மனிதாபிமான அரிசியல் முகம், மொழி, இன விடுதலை அரிசியல் முகம், வர்க்க பேத ஒழிப்பு அரிசியல் முகம் எனப் பல முகங்களைப் போட்டுக் கொண்டாலும் அதன் அக அடையாளங்களாக இருப்பவை சுயசாதி மோகம்தான் என்பது சிலுவை புரிந்துகொண்ட இரண்டாவது பாடம்.

**பதில்கள் நீதி கேட்டு நிற்கும் வாதங்களாக
இல்லாமல் தனது நீதி இவைதான் என
நம்பிக்கையுடன் விரிந்துள்ளன. எனது
நியாயங்களை யாருக்காகவும்
மாற்றிக் கொள்ளவேண்டியதில்லை
என்ற தீர்மானமும் அதில்
வெளிப்படுகின்றது**

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக சிலுவை ராஜ் சரித்திரம் சென்று முடிந்து போய் விடுகின்றது. ஆனால் காலச்சுமையை அவ்வாறு நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக சொல்ல முடியவில்லை. காரைக்கால் வாழ்க்கை வரை நிகழ்வுகள் அடுக்கப்படுகின்றன என்றாலும், பின் பாதியில் குறிப்பாகப் பாண்டிச்சேரி வாழ்க்கையின் பதினைந்து ஆண்டுகள் நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக இல்லை. அதற்குப் பதிலாக நபர்கள் சார்ந்து நியாயவாதங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. நியாயவாதங்கள் எழுப்பக் காரணங்களாக இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிலுவையின் முன்னாள் நண்பர்களும் அவ்வப்போது வந்து செல்லும் படைப்பாளிகளும் தான். முன் வைக்கப்படும் நியாய வாதங்கள் அனைத்தும் அவன் மீது அவனது நண்பர்களும் அவனது மனமும் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கான விடைகள் தான் எனலாம்.

பொதுப்புத்தியில் காணப்படும் பலரின் அபிப்பிராயங்களுக்கெல்லாம் போகிற போக்கில் பதில் சொல்லிவிட்டுப் போகும் சிலுவை, குறிப்பாக இருவரது விமரிசனங்களுக்கு நிதானமான பதில்களை முன் வைக்கிறான். அவனோடு இளமை முதலே பழகி அவனைப் புரிந்து வைத்திருந்த இவனோடு ஒத்த சிந்தனையையும் கருத்துக்களையும் கொண்டிருந்த நண்பர்கள் அவர்கள். அவனோடு இலக்கிய வெளிவட்டம் இதழில் பங்கேற்று சமூக மாற்றத்திலும் தீவிர இலக்கியத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த டெய்லர் குருசாமி ஒருவர்; இன்னொருவர் பாதிரியார் பிராங்ளின். பாதிரியார் பிராங்ளின் அவனது ஊர்க்காரர். அவர் வழக்கமான பாதிரியாரே அல்ல. வெள்ளை அங்கியைக் கைவிட்டுவிட்டு கைலி வேட்டியும் வெள்ளைச் சட்டையுமாக மக்கள் பணியில் இறங்கியவர். அடித்தள மக்களின் விடுதலைதான் உண்மையான இறைப்பணி எனச் சொன்ன விடுதலை இறையியல் என்னும் தத்துவத்தைப் பின்பற்றி வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் அமைத்துக் கொண்டவர். டெய்லர் குருசாமி, பாதிரியார் பிராங்ளின் ஆகியோரின் விமரிசனங்களை அவ்விருவரின் பார்வை மற்றும் விமரிசனங்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் அறிவுத் தளத்தில் செயல்படும் சிந்தனையோட்டம் என எடுத்துக் கொண்டு சிலுவை பதில்களை முன் வைக்கிறான். அந்தப் பதில்கள் நீதி கேட்டு நிற்கும் வாதங்களாக இல்லாமல் தனது நீதி இவைதான் என நம்பிக்கையுடன் விரிந்துள்ளன. எனது நியாயங்களை யாருக்காகவும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற தீர்மானமும் அதில் வெளிப்படுகின்றது.

சிலுவை தரும் அந்தப் பதில்கள் ஒரு தனி மனிதனின் இப்போதைய இருத்தலுக்கான காரணங்களாக இருப்பதுடன் தமிழ்நாட்டின் அறிவு மற்றும் அரசியல் சூழல்களில் காணப்படும் முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுபவனவாகவும் உள்ளன என்பது கூடுதல் கவனத்துக்குரியது. வறுமையை ஆராதிக்கும் மனம், நடுத்தர வர்க்க வாழ்க்கையை வெறுப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளும் பாவனைகள், இலக்குகள் இல்லையென்றாலும் போராடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என நம்பும் வேடிக்கைகள், சாத்தியமற்றவைகள் என அறிந்த போதும் விட்டுவிடத் தயாரில்லாத மனநிலை எனச் சிலவற்றை அடையாளப்படுத்தி அதற்கான பதில்களை முன் வைக்கிறான் சிலுவை. பொதுவாக இந்த அடையாளங்கள் இடதுசாரிகளின் அடையாளங்கள் என்றாலும் போராட்டங்களையும் விடுதலையையும் நேசிக்கின்றவர்களின் அடையாளங்கள் என்றே எடுத்துக் கொள்ளலாம். போராட்டங்களையும் விடுதலையையும் நேசிப்பவர்கள் தனி மனிதனின் அந்தரங்க மற்றும் குடும்ப வெளிகளின் சிக்கல்களையும் நியாயங்களையும் புரிந்து கொள்ளாமல் பொது நியாயங்களின் ஆதார வாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பது சிலுவை முன் வைக்கும் பதில்களாகவும் குற்றச்சாட்டுக்களாகவும் இருக்கின்றன. தமிழக அரசியல் சூழலில் வர்க்கம் சார்ந்த சொல்லாடல்கள் மட்டும் அல்லாமல் மொழி, இனம், தேசம் போன்றவைகள் கூட பொது நியாயங்களின் பேரில்தான் விவாதிக்கப்படுகின்றன என்பது சிலுவையின் மேல்வாதங்களாக இருக்கின்றன. பிராமணர்கள் தங்களிடம் அறிவு இருப்பதால் அது வேறிடத்தில் இருந்தாலும் ஆதரிப்பவர்களாகவும், பாராட்டுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தவனாக இருக்கிறான் சிலுவை. இடைநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த கல்வியாளர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் படைப்பாளிகளிடம் இருக்கும் மொழிப்பற்று என்பது சுயநலம் சார்ந்த ஒன்றுதானே ஒழிய மொழி வளர்ச்சி சார்ந்ததல்ல என்பதும் சிலுவையின் விமரிசனங்களாக இருக்கின்றன. நடுத்தர வர்க்க வாழ்க்கைக்குள் நுழைந்து கொண்டிருக்கும் தன்னிடம் பலரிடம் உள்ள போலித்தனங்களும், தன்னிடம் இல்லாத ஒன்றை அடைவதற்கான போட்டி மனநிலையும் கிடையாது என்பதில் அவனுக்குத் திருப்தி இருக்கிறது. சமூகத்தின் பொது ஒழுங்குக்குக் கூட்டுப்பட்டுத் தன் விருப்பமான குடிப்பழக்கத்தை குற்றச் செயலாகக் கருதவில்லை என்பதில் அவனுக்குச் சந்தோசம் இருக்கிறது. பெண்களைப் பற்றிய தனது பார்வைகள் மகாப் புனிதமானவை என்று காட்டிக் கொள்வதில் விருப்பமில்லை என்பதையும் சொல்லி விடுகிறான். மாணவர்களுக்குத் தேவையான கல்வியை தரக்கூடிய சிறந்த ஆசிரியனாகத் தான் இல்லை என்ற போதும் மாணவர்களை ஏமாற்றவில்லை என நம்புகிறான்.

தன் வாழ்க்கை குறித்த விமரிசனங்களுக்கான பதில்களாகவும், தன்னை விமரிசிக்கிறவர்களின் நியாய மற்ற குற்றச்சாட்டுகளின் பின்னணியில் செயல்படும் அறியாமையை அம்பலப்படுத்தும் புலப்பாட்டு நெறியாகவும் இருக்கும் அந்தப் பகுதிகள்தான் நாவலின் பக்கங்களை இறுக்கமான தளத்திற்குள் நகர்த்தியுள்ளன என்று கூடச் சொல்லலாம். தனிமனிதனின்

**சிலுவைராஜின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுவதின்
வழியாக ராஜ் கௌதமன், தனது வாழ்க்கைக்
கதையைத் தானே வெளியிலிருந்து அந்நியனாக
நின்று சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பியுள்ளார்
என்பது நூலின் பின் அட்டைக் குறிப்பு தரும் செய்தி.
ஆனால் அந்த விருப்பம் முழுமையாக இந்த
நாவல்களில் நிறைவேறியுள்ளன என்று
சொல்வதற்கில்லை.**

தன் வரலாறு என்ற தளத்திலிருந்து நகர்த்தி சமகால வாழ்வில் தனிமனிதன் தன் சொந்த அடையாளங்களை முன் வைத்துப் பேச வேண்டிய சூழல்களும் சூழல்களும் நிழல்களாகப் பின் தொடர்கின்றன என்பதைக் காட்டும் பகுதிகள் அவை. இத்தகைய பக்கங்கள் தமிழ் நாவல்கள் எதிலும் காண முடியாத பக்கங்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அந்நியனாக நினைத்துக் கொண்ட தன்னிலை

சிலுவை ராஜின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுவதின் வழியாக ராஜ்கௌதமன், தனது வாழ்க்கைக் கதையைத் தானே வெளியிலிருந்து அந்நியனாக நின்று சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பியுள்ளார் என்பது நூலின் பின் அட்டைக் குறிப்பு தரும் செய்தி. ஆனால் அந்த விருப்பம் முழுமையாக இந்த நாவல்களில் நிறைவேறியுள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லை. அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஏதுவான மொழி நடை அவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது என்பது ஓரளவு உண்மை தான். ஆனால் தேர்வு செய்துள்ள நிகழ்வுகள் அந்த நோக்கத்திற்கு எதிராக நிற்கின்றன என்பதும் அதன் மறுதலையான உண்மை.

மொழிநடையும் கூட சிலுவையின் இளம் பிராயத்தினைச் சொல்லும்பொழுது காட்டிய விலகலைப் பின்பகுதியில் இழந்து நிற்கிறது என்றே சொல்லலாம். சிலுவைக்கும் அவனது தகப்பனுக்குமான உறவைப் பற்றிய குறிப்புக்களை எழுதும்பொழுதெல்லாம் விலகல் எதுவுமின்றிக் கோபம் கொப்பளித்து வழிவதைக் காண முடிகின்றது. தன் பக்க நியாயங்களை தர்க்க ரீதியாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் சொல்லும் சிலுவைக்கு தன் தகப்பனின் செயல்களில் ஓரிடத்திலாவது நியாயங்கள் இருக்கும் என யோசிக்க முடிவதில்லை என்பது ஆச்சரியம்தான். அவர் வளர்ந்த விதம் உருவான பின்னணி சார்ந்து பார்ப்பதற்குச் சிலுவை முயன்றதாகவே தெரியவில்லை. தனது பெண் குழந்தைகளிடம் காட்டும் பிரியத்தைத் தன் மீது காட்டாமல் போனதற்கான காரணங்களைச் சிலுவை அசை போடவே இல்லை என்பது விலகல் மனோபாவமாகத் தெரியவில்லை. முதல் பாகத்தில் சிலுவையின் எதிராளி யார் என்று கேட்டால் எந்த வாசகமும் அவனது பட்டாளத்து அப்பன் தான் என்று உறுதியாகச் சொல்வார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர் பற்றிய சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

சிலுவையின் தன்னிலை, குடும்பம், விருப்பங்கள் என்பனவற்றின் மீது விமரிசனமற்ற பார்வையும் மற்றவர்களின் நடவடிக்கைகள், கருத்துக்கள், மனநிலை போன்றவற்றின் மீது விமரிசனப் பார்வையும் வெளிப்

படுத்துவதற்கேற்பவே நிகழ்வுகள் தேர்வு செய்யப் பட்டுள்ளன. நாவலின் கதைப் பகுதிகளாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு வரிசைப்படுத்தப்படும் நிகழ்வுகளும் அவற்றில் கதை சொல்லி இடம் பெறும் முறையும் அவனது உணர்வு வெளிப்பாடுகளும் இணைந்து தனது கதையைச் சொல்லும் சிலுவைராஜ் அந்தக் கதையிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ள எந்த முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகின்றன. காலச்சமையின் பெரும்பாலான நிகழ்வுகள் விலகலின்றியே உள்ளன. சிலுவை ராஜ் சரித்திரத்திலும் கூட விலகலற்ற சில நிகழ்வுகள் உள்ளன. பாலையங் கோட்டையில் தற்காலிகப் பணியில் இருந்தபோது அவனடி நடவடிக்கைகளும் எண்ணங்களும் அவனது கோணத்திலிருந்து மட்டும் தான் சொல்லப்படுகின்றன என்பது ஓர் உதாரணம்.

சிலுவை ராஜ் சரித்திரத்தில் சிலுவையின் கதாபாத்திரத்திற்குத் தொடர்பற்ற பலரைப் பற்றிய குறிப்புக்களின்போது மொழி நடை முற்றிலும் விலகல் நிலையை மேற்கொண்டுள்ளது. ஆனால் அவன் படிப்பு முடித்து வேலையற்றவனாக அலையும் பருவத்தைப் பற்றிய சித்தரிப்பின்போது மொழிநடை அவன் மீது பரிதாப உணர்வையும் இரக்க உணர்வையும் உண்டாக்க முயன்றுள்ளது. இத்தகைய முயற்சிகள் விலகலுக்குப் பதிலாக ஈர்ப்பையே உண்டாக்கவல்லன. மொத்தமாகச் சொந்த கிராமத்தை மறந்து நகர வாசியாகி விடப்போகும் சிலுவை உண்மையில் கிராமத்தின் மீது பற்றும் கிராமத்து மனிதர்களைப் பற்றிய நினைவுகளும் நிரம்பியவன் என்பதைக் காட்டுவதற்காக எழுதப்பட்ட பகுதிகள் போல நாவலில் பல பகுதிகள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. பலரைப் பற்றிய சித்திரங்கள் தீட்டப்படுவதின் காரணங்கள் நாவலின் மைய நோக்கத்திலிருந்து விலகியவனாகவே இருக்கின்றன. அப்படி எழுதுவது குறையல் என்றாலும் அந்த எழுத்து முறை நாவல் முழுவதும் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்கிறபோது குறையாகவே கணிக்கப்படும். இப்படியான நிகழ்வுத் தேர்வும் மொழி நடையும் குறைகள் எனக் கருத வேண்டியதில்லை. தன் வரலாற்று நாவலில் அவைதான் சாத்தியங்கள்.

தனது சார்பும் தனது இடமும் எந்தக் கணத்திலும் எழுத்திற்குள் வந்து விடக்கூடாது என்று கருதி தன்னைப் படர்க்கையில் நிறுத்திக் கொண்டு கதை சொல்வது நவீனத்துவ எழுத்தின் விரும்பத்தக்க உத்தியாகக் கருதப்பட்டது. படர்க்கைக் கூற்றில் சொல்லப்படும் புனை கதையைக் கடவுளின் இடத்தில் தன்னை

நிறுத்திக் கொண்டு சொல்லப்பட்ட கதை எனவும் அத் தகைய கதைகளில் ஆசிரியனின் சார்போ இடமோ வெளிப்படாது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அப் படிச் சொல்லப்படும் புனைவுகளிலும்கூட கதை சொல்லியின் இடம் அழிந்து போவதில்லை. நுட்பமான வாசிப்பில் அவனது சார்பு வெளிப்படத்தான் செய்கின்றது என்பதை நவீன மொழியியல் உறுதிப் படுத்தியுள்ளது. தமிழில் அறுபதுகள் தொடங்கி எழுதப்பட்ட பல நாவல்கள் கதை சொல்லியை மறைத்துவிட்டு படர்க்கைக் கூற்றில் சொல்லப்பட்ட வைகளாக இருந்தபோதிலும் அப்புனைவுக்குள் கதை சொல்லியின் இடமும் அவர்களின் சார்பும் வெளிப் படத்தான் செய்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக வட்டார

நாவல்களாகவும் கிராமத்தின் பொருளாதார பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பின் சிதைவைப் பேசும் நாவல்களாகவும் எழுதப்பட்டுள்ள ஏராளமான நாவல்களை இதற்கு உதாரணங்களாகச் சொல்லலாம். தமிழின் சிறந்த நாவலாசிரியர்களாக அறியப்படும் அவர்கள் சொன்ன கதைகள் யாருடைய கதைகளோ போல வாசகனுக்குத் தோன்றினாலும் மறு வாசிப்பில் அந்த எழுத்தாளர்களின் - பரம்பரை வரலாறாக - மூலதானயர்களின் கதைகளாக இருக்கின்றன என்பது புலப்படத்தான் செய்கின்றன. இப்படி இருப்பது எழுதுபவனின் குறை அல்ல என்றே நினைக்கிறேன். எழுதுபவன் ஒன்றை நினைக்க எழுத்து வேறொன்றாக வெளிப்படுவது என்பது எழுத்தின் விளையாட்டு.

கருநர் மாவட்டத்தில் புதிய கோடாங்கியின் தலித் இளைஞர் விழிப்புணர்ச்சி முகாம்கள்

நாள் : 22-5-2005

இடம் : அரவக்குறிச்சி

**நேரம் : காலை 10 மணி முதல் மாலை
5 மணி வரை**

நாள் : 23-5-2005

இடம் : வளையபட்டி

**நேரம் : மாலை 6 மணி முதல்
கிரவு 10 மணி வரை**

நாள் : 23-5-2005

**இடம் : குளித்தலை அருகில் உள்ள
கழகூர், பரளி**

**நேரம் : காலை 10 மணி முதல்
மாலை 5 மணி வரை**

நிகழ்ச்சிகள் ஒருங்கிணைப்பு

TNPL மணிவேல்

தொடர்பு எண் : 04324-271554

மே 7-8, 2005 தேதிகளில் விருதுநகரில் நடைபெறவிருக்கும் நிலவுரிமை பயிற்சிப் பட்டறை நடைபெறவுள்ள இடம் (மற்றைய விவரங்களுக்கு இரண்டாம் பக்கத்திலுள்ள அறிவிப்பினைக் காண்க)

**ஹாஜி சிக்கந்தர் ஹவ்வா பீவி மகளிர் மேல்நிலைப்பள்ளி, கல்பள்ளிவாசல் அருகில்
பழைய பேருந்து நிலையம் பின்புறம், விருதுநகர்**

சீத்லெதாடல்

ஆ. அமிர்தராஜ்

நான் நெருப்பென்றால்
மெலிந்த நீ
தீக்குச்சியா?

என்னால்
பற்றியெரிய
படுபயமா?

உன் மிரட்டல் மிகையல்ல
நீ தற்செயலான தீயுமல்ல
எனக்குள்ள
தவத் தீ

திறந்த மனத் தீப்பெட்டியாய்
பிரித்து
என்னை
உன் உயிர் விரல்கள்
களைகின்றன

சுடர் மத்தாப்பில்
பூரிக்கும்
பிஞ்சுப் பெண்ணின்
திருவிழாத் துடிப்புடன்
எண்ணங்களாய்
அங்கங்களாய் என்னை
இனங்கண்டளந்து
கொண்டாடின
உன் விரல்கள்

உன்னிரு கைகளுக்கு
இருநாள் போதுமா?
உன் இரகசிய ஒழுங்கிலே
என்னையும்
பிரித்தடுக்கிக் கொள்ள
மனம் வருமா?

தன் கை
அவதான விளக்கொளியில்
சிறு தூசும் தப்பாத
தீர்க்கம்
உன்னிலே நகைத்தது

என்னே
உன் தீயின்
தாட்சண்யம்!
தீர நோக்கிலும்
தீர்மானப் போக்கிலும்

தலையும் காலும்
பிறழ்ந்த
என் சிம்புகளை
நிமிர்த்தின
உன் பொறுமை விரல்கள்

கட்டுண்டு புரளும்
கண்ணற்ற காமத்திலும்
என்னே உன் ஒழுங்கு!

சில குச்சிகள் தீ
முனையற்று

சிலவோ முன்னரே
தீய்ந்து போய்

திடமாய் மறுத்தாய்:
தேவைக்கே இடம் இனி!
தூரப் போ!

அனாவசியங்கள்
சிறுத்து
பாழ் குப்பையில்
தானே சரிந்தன

நானே நிகழ்காலம்
உன் ஒரே நிஜம்
இவ்வேளை முழுமையின்
நீ
போதுமென்றாய்

மேலுணர்வு குலைந்து
தலைகளொட்டிய
வீண் தயக்கத்
தீக்குச்சிகளையும்
தேடிப் பெயர்த்து
சுருவில் சுகமாக்கி -
குழப்பங் கடந்த
உயர் அடுக்குப் பன்மை
என் மூக்கிலும்
கூடுமெனக் காட்டினாய்

காலக் குலைவற்ற
நிதானத்தில்
சேர்த்தெழுப்பிச்
சீராக்கி

விவேக விழிப்புடன்
முயங்கியதில்
ஈருடன் மூச்சும் உரசி
திருவில் மணந்து
தீப்பற்றியெரிந்தோம்

தேக ஜுவாலையின்
ஊதாத் தாமரையில்
பலுகி
பல்லாயிரம் இதழ்களானோம்

என் அண்டம் ஆளும்
அக்னிப் பெண்ணே
உன்னையே
நான் அடைவதும்

ஏற்றென்னை நீ
அணுவணுவாய்
அனுபவித் தெரிப்பதும்

நம்
இக்கண
ஆகாச சஞ்சாரமும்
குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ரிக்
வேதத்திலேயே

என் இப்பிறவியின்
சாதா
தீக்குச்சி சபாவம்
நம் யாக்கைத் தீயில்
பதமாய்
வெந்து திளைக்கவே

நிலவுரிமை வரலாறு

2

■ சிவகாமி

சென்ற இதழில் கூறியபடி கடந்த பத்தாண்டுகளில் தலித்துகளின் நிலவுரிமைப் போராட்டம் பற்றி இனி பார்ப்போம்.

டாக்டர் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாட்டத்தை ஒட்டி நாடு முழுவதும் தலித்துகள் அம்பேத்கர் சிலைகள் நிறுவியும், விழாக்கள் எடுத்தும் எழுச்சியுற்றனர். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மதூர், குரும்பிறை, சிந்தனைக்காவூர், பெரியகிணக்குடி, சிறுபையனூர், மாம்பாக்கம், புதுச்சேரி, அன்னாத்தூர் போன்ற கிராமங்களில் நிலவுரிமையும் பொதுச் சொத்தில் பங்கும் கேட்டு தலித் மக்கள் போராடத் துவங்கினர். இம்மோதல்கள் நீதிமன்ற வழக்குகளாயின. பல கிராமங்களில் தலித் மக்கள் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கைப்பற்றத் துவங்கினர்.

குருஞ்சபங்குளம் 1991

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள குருஞ்சான்குளம் தலித் மக்கள் ஒரு சிறு நிலத்திற்குக் கூட சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக் கூடாது என்று நினைத்த ஆதிக்க சாதியினர், சுப்பையா, அன்பு, அம்பிகாபதி, சர்க்கரைப் பாண்டி என்ற நான்கு தலித் இளைஞர்களைக் கழுத்தை அறுத்துக் கொன்றார்கள்.

சிறுவாச்சி 1992

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் சிறுவாச்சி என்னும் கிராமத்தில் வீட்டு மனை கேட்ட தலித் மக்களுக்கு அரசு நிலம் ஒதுக்கியது. அது திருவிழா வின்போது ஆதிக்க சாதியினர் நாடகம் நடத்தும் இடம் எனக் கூறி தடை செய்தனர் பிற சாதியினர். விளைவாக நடந்த போராட்டத்தில் சுப்பு என்பவர் கொல்லப்பட்டார்.

செங்கல்பட்டி 1992

மதுரை மாவட்டம் மேலூருக்கு அருகிலுள்ள செந்நகரம் பட்டி கிராமத்தில் தலித் மக்கள் கோயில் நிலத்தை குத்த கைக்கு எடுத்தனர். இதை ஆதிக்க சாதியினர் எதிர்த்தனர். சமாதானக் கூட்டத்திற்கு சென்று திரும்பிய அம்மாசி, வேலு என்ற இரண்டு தலித் இளைஞர்கள் அறுத்துக் கொல்லப்பட்டனர்.

போன்றார் 1992

திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம் பொன் னூரில் 1992-இல் தலித்துகள் அரசு புறம்போக்கு நிலத்தில் நாடகம், கூத்து நடத்த உரிமை கோரினர். ஆதிக்க சாதியினர் ஏவியபடி போலீஸ் தாக்கியதில் 100 பேர் காயமடைந்தனர்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மட்டும் 1989-இல் கருணாகரச்சேரியில் 17 ஏக்கர், 1990-இல் பள்ளியகரத்தில் 10 ஏக்கர், 1991-இல் ஆனம்பாக்கத்தில் 70 ஏக்கர், கரிக்கிலியில் 70 ஏக்கர் புறம்போக்கு மற்றும் வனப்பகுதி நிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு பட்டா பெறப்பட்டுள்ளது.

8.8.1990-இல் தொடங்கி தலித் வட்டாரங்களில் நன்கு அறியப்பட்ட ஏசுமரியான் என்ற கிறித்துவப் பாதிரியாரின் தலைமையில் புறம்போக்கு நிலங்களில் அம்பேத்கர் சிலையை நிறுவி கேளம்பாக்கம், ரெட்டைமலை சீனிவாசன் நகர், தையூர், கழிப்பத்தூர், புத்தம்மா நகர் ஆகிய பகுதியில் 250 ஏக்கர் நிலத்தினை கைப்பற்றியுள்ளனர்.

காரணை (செங்கல்பட்டு மாவட்டம்)

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் காரணை கிராமத்தைச் சேர்ந்த தீபன் சக்கரவர்த்தி தனக்குச் சொந்தமான டி.சி. நிலத்தை வேற்று இனத்தவரிடமிருந்து மீட்கும் முயற்சியில் கோர்ட்டில் 1992-இல் வழக்குத் தொடுத்தார். பிறகு 'சாம்' எனப்படும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவி கொண்டு அதை கிராம மக்கள் போராட்டமாக மாற்றி காரணை கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 633 ஏக்கர் டி.சி. நிலத்தையும் மீட்கப் போராடினார்.

முதற்படியாக, காரணை பஞ்சமி நிலத்தின் ஒரு பகுதியில் டாக்டர் அம்பேத்கர் சிலையை நிறுவுவதென முடிவெடுக்கப்பட்டது. 5.10.1994 அன்று விடியற்காலை சுமார் 1000 தலித் மக்கள் ஒன்றுகூடி சிலையை நிறுவினர். ஆனால் அன்று மாலையே 100 ஆயுதமேந்திய போலீஸார்

சிலையை தகர்த்தார்கள். தீபன் உள்ளிட்ட 15 பேரை கைதுசெய்தனர். 22 நாட்கள் கழித்து இவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். சாம் நிறுவனமும் போலீஸாரால் முற்றுகையிடப்பட்டது.

10.10.1994 அன்று தங்கள் தலைவர் சிலையைத் தகர்த்ததை எதிர்த்து சிலையை அதே இடத்தில் நிறுவிடக்கோரி சுமார் 5000 தலித் பெண்களும் ஆண்களும் செங்கல் பட்டு துணை ஆட்சியர் அலுவலகம் முன் கூடினர். பிற்பகல் 2 மணி வரை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்கப் படாததால் மக்கள் சாலை மறியலில் ஈடுபட்டனர். அப்போது ஏற்பட்ட குழப்பச் சூழ்நிலையில் சில தலித் விரோதிகள் பேருந்துக்கு தீ வைத்து போலீஸ் மீது கல்லெறிந்தனர். திடீரென போலீஸார் மக்களை நோக்கி சுட ஆரம்பித்தார்கள். மக்களை 10 கி.மீ.க்கு அப்பால் தூரத்தியடித்தனர். ஜான் தாமஸ், ஏழுமலை ஆகிய இரண்டு இளைஞர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட 15 பெண்கள் உட்பட 32 பேரை சுட்டுக் காயப்படுத்தினர். 20 பெண்கள் உட்பட 124 பேர்களைக் கைது செய்தனர்.

பல தலித் அமைப்புகளும், அரசியல் கட்சிகளும் பல இடங்களில் பேரணிகளையும், உண்ணாவிரதங்களையும், பொதுக்கூட்டங்களையும் தொடர்ச்சியாக நடத்தி போலீஸ் அராஜகத்தையும் அரசையும் கண்டித்தன.

தொடர்ந்து 'தலித் போராட்டக் கூட்டுக் குழு மற்றும் பஞ்சமி நில உரிமை பாதுகாப்பு இயக்கம்' திரு. கருப்பன் இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) அவர்கள் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டது. 19.11.1994 அன்று பேரணி ஒன்றை இக்குழு நடத்தியதுடன், காரணையில் மீண்டும் அண்ணலின் சிலையை நிறுவிட முயற்சி செய்ததின் விளைவாக 6.12.1994 அன்று திரு. கருப்பன், திரு. மார்ட்டின் உட்பட 60 பேரை அரசு முன்னெச்சரிக்கை யாக கைது செய்து. சில நாட்கள் வைத்திருந்து பின்பு விடுதலை செய்தது.

1995-ஆம் வருடம் குடியரசு தினத்தை கருப்பு நாளாகக் கருதி கருப்புக் கொடியேற்றி தலித்துகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கும், போராட்டங்களுக்குமிடையில் 1995-ஆம் வருடம் ஜூன் 5-ஆம் தேதி, காரணை கிராமத்தில் அரசால் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்ட 13 சென்ட் நிலத்தில், அம்பேத்கர் சிலை நிறுவப்பட்டது. திரு. ராம்விலால் பால்வான் சிலையைத் திறந்து வைத்தார்.

காரணைக்குப் பிறகு

காரணைப் போராட்டத்தின் விளைவாக பஞ்சமி நில மீட்புக்கான இயக்கம் திரு. கருப்பன் அவர்கள் தலைமையில் உருப்பெற்றது. தமிழகமெங்கும் பஞ்சமி நில மீட்பு குறித்து விழிப்புணர்வைத் தூண்டியது இவ்வியக்கம்.

சிந்திய ரத்தத்துளிகள் மறக்கடிக்கப்பட்ட நிலப் பிரச்சினைக்குப் புத்துயிர் அளித்தன. அரசாங்கம் பஞ்சமி நிலம் குறித்த சர்வே செய்து மாவட்ட வாரியாக பஞ்சமி நிலங்கள் குறித்த விவரங்களை தந்தது. அதன் விவரம்

மாவட்டம் நிலப்பரப்பு	(பட்டாநிலம் ஏக்கரில்)	
	(1930-31)	1927-193031
செங்கல்பட்டு 5,683 (0.8%)	696,187	3,575 (0.5%)
கோயம்புத்தூர் 9,003 (0.4%)	2,290,833	6,473 (0.3%)
மதுரை 6,748 (0.6%)	1,185,803	8,226 (0.7%)
நீலகிரி 27 (0.0%)	228,456	46 (0.0%)
ராமநாதபுரம் 573 (0.2%)	324,490	476 (0.1%)
சேலம் 9,456 (0.8%)	1,163,567	7,115 (0.6%)
தஞ்சாவூர் 980 (1.0%)	1,163,567	965 (0.1%)
திருநெல்வேலி 4,386 (0.4%)	1,229,294	3,224 (0.3%)
திருச்சிராப்பள்ளி 6,882 (0.5%)	1,481,844	4,096 (0.3%)
மொத்தம் 123,266 (1.0%)	12,615,915	88,094 (0.7%)

Source Yanagisawa, A Century of Change, P 216

எனினும் பஞ்சமி நிலத்தை மீட்க அரசு எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. குழு உறுப்பினர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகளாலும், போராட்டத்திற்காக சாம் நிறுவனம் மூலமாக பெறப்பட்ட நிதி தடைப் பெற்ற காரணத்தினாலும் குழுவின் வேலைகள் முடக்கப்பட்டன. போராட்ட நடவடிக்கைகள் தேக்க நிலையை எய்தியுள்ளன.

காரணை தரும் படிப்பினைகள்:

1. தலித் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தின் மிக ஆழமான குறியீடாக விளங்குகிறது காரணை. ஆனால் காரணையில் சர்ச்சைக்கு உட்பட்ட இடத்தில் அண்ணலின் சிலையை நிறுவுவதில் வெற்றி கிடைத்ததே தவிர, அந்த நிலங்களை மீட்க முடியவில்லை. இச்சம்பவங்களுக்குப் பிறகு திரு. தீபன் சக்கரவர்த்தி நீதிமன்றம் மூலமாக

தமது நிலத்தை மட்டும் மீட்டெடுத்துள்ளார் என அறியப்படுகிறது. காரணையில் காவல்துறை அதிகாரி பெருமாள்சாமி (ஓய்வு) டி.சி. நிலத்தைக் கைப்பற்றி அனுபவித்து வருகிறார் என்பதும், காரணைப் போராட்டம் என்பது நிலத்தை அனுபவித்து வரும் தனி நபர்களை எதிர்த்த போராட்டமாக உருவெடுத்ததால் அரசினால் அது சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக அணுகப்பட்டது என்பதும் விளங்குகிறது. தலித் நிலவுரிமை காரணையில் மட்டும் மீறப்படவில்லை. தமிழகம் முழுவதும் மீறப்பட்டுள்ளது. டி.சி.நிலம் தொடர்பான நிபந்தனைகள் மீறப்படும்போது, பாதிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டவர் X அந்நிலத்தை அனுபவித்து வரும் பிறசாதியைச் சேர்ந்த தனிநபர் என்ற மோதல் தவிர்க்க முடியாது. எனினும், இம்மோதல் அரசைச் செயல்படுத்தாண்டும் பேரியக்கமாக வளரவேண்டும். ஏனெனில் நிபந்தனைகள் மீறப்பட்ட நிலத்தை கையகப்படுத்தி, பாதிக்கப்பட்ட தனிநபருக்கோ அல்லது நிலமற்ற தலித்துகளுக்கோ வழங்கும் அதிகாரம் அரசிடம் மட்டுமே உள்ளது. தனிப்பட்ட கிராமத்தில் நடக்கும் ஒரு நிகழ்வு எப்போதுமே சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகக் கருதப்படும். இது அரசின் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட விசயமாக மாற வேண்டுமெனில் தலித் மக்கள் அனைவரும் அணிதிரள்வது தவிர்க்க இயலாதது.

2. பஞ்சமி நில மீட்பு இயக்கம் தேக்க நிலை அடையக் காரணம் உறுப்பினர்களிடையே வளர்ந்த முரண்பாடுகள் என்கின்றனர். இந்த முரண்பாடுகளின் மய்யம் நிதியைக் கையாள்வதிலே தொடங்கியது என்று கூறப்பட்டது. இம்முரண்பாடுகளைப் போக்க எம்மாதிரியான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. எனினும் சாம் நிறுவனம் (வெளிநாட்டு நிதி பெற்று தலித்துகளுக்காக செயல்படும் தலித்தல்லாதார் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம். இதன் தலைவர் அருட்தந்தை மாட்டின்) இந்த முரண்பாடுகளை எடுத்துரைத்து நிதியைத் தரவேண்டாம் என வெளிநாட்டு நன்கொடையாளருக்கு அறிவித்துவிட்டது. தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களை மட்டுமே நம்பி மக்கள் இயக்கம் செயல்படமுடியாது என்பதற்கு இது தக்க சான்று. அப்படி நம்பினால், நிதியீட்டாளர்கள் சொல்கிற விதமாகவே போராளிகள் செயல்படமுடியும் என்பதும் அதனுள் பொதிந்திருக்கிற நீதி. நிதி எவ்வளவு முக்கியமானது எனினும் போராட்டத்தின் போக்கை நிதியாளரை மனதில் கொண்டு தீர்மானிக்கக்கூடாது என்ற படிப்பினையை இதன் மூலம் பெறுகிறோம். மேலும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் களப்பணியும், நிதியுதவியும் ஓரளவுக்குத் தான் பயன்படும் அல்லது பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

**தன்னார்வத் தொண்டு
நிறுவனங்களை மட்டுமே
நம்பி மக்கள் இயக்கம்
செயல்பட முடியாது.
அப்படி நம்பினால்,
நிதியீட்டாளர்கள் சொல்கிற
விதமாகவே போராளிகள்
செயல்படமுடியும் என்பதும்
அதனுள் பொதிந்திருக்கிற நீதி.
நிதி எவ்வளவு முக்கியமானது
எனினும் போராட்டத்தின்
போக்கை நிதியாளரை
மனதில் கொண்டு
தீர்மானிக்கக்கூடாது
என்ற படிப்பினையை
இதன் மூலம் பெறுகிறோம்.**

ஆகையால் வெகுவேகமாக மக்களை அணி திரட்டும் முயற்சியிலும், அவர்களிடமிருந்தே போராட்டத்திற்கான நிதியைப் பெறும் முயற்சியிலும் ஈடுபடவேண்டும்.

3. நிதியின் பொருட்டு முரண்பாடுகள் எழுவது புதிதல்ல. ஆனாலும் போராட்டத்திற்கான நிதியை பெருமளவில் வைத்துக் கொண்டு தான் போராட்டம் துவங்க வேண்டும் என்பதில்லை. அவ்வப்போது தேவையான நிதியை போராடும் மக்களிடமிருந்தே பெற்றுக்கொண்டு, மிகவும் அத்தியாய வசியச் செயல்பாடுகளுக்கு மட்டும் சிறுநிதியைக் கையிருப்பாகக் கொண்டிருந்தால் போதுமானது. மேலும் நிதியைத் திரட்டுதலையும், செலவழித்தலையும் மய்யப்படுத்தாமல் அங்கங்கே அந்தந்த தளம் சார்ந்த குழுக்களின் பொறுப்புக்கு விடுவதும் (சில நிபந்தனைகளுடன்) சிறப்பானதாயிருக்க முடியும்.

4. காரணைப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள், சிந்தனை யாளர்கள், தலித் அமைப்புகள், அரசு ஊழியர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தன்னெழுச்சியாக ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டனர். அத்தகைய ஒருமுகப்பட்ட இயக்கமாக பஞ்சமிநில மீட்பு இயக்கமும் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அது தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களை மட்டும் சார்ந்த இயக்கமாக இருந்தது.

5. தலித் நிலவுரிமை என்றாலே பஞ்சமி நில மீட்பு மட்டும் தான் என்று ஒரு மய்யம் உருவாகி

**தலித் நிலவுரிமை எக்ஸ்போஸி
பஞ்சமி நில மீட்பு மட்டும்தான்
என்று ஒரு மய்யம்
உருவாகி உள்ளது.
உண்மையில் பஞ்சமி நிலம் என்பது
தலித் நில உரிமையில்
ஒரு அம்சம் மட்டுமே.
நில உச்சவரம்பு சட்டத்தை
அமல்படுத்தி அதை நிலமற்றவருக்கு
பகிர்ந்தளிப்பது தரிசு
நிலங்களைப் பங்கீடு செய்வது,
தலித்துகளுக்கான நில நிர்வாகத்தை
முறைப்படுத்துவது,
பழங்குடி மக்கள் நிலவுரிமை
என்ற பல முக்கிய அம்சங்கள்
நிலவுரிமையோடு
சம்பந்தப்பட்டுள்ளன.**

யுள்ளது. உண்மையில் பஞ்சமி நிலம் என்பது தலித் நில உரிமையில் ஒரு அம்சம் மட்டுமே. நில உச்சவரம்பு சட்டத்தை அமல்படுத்தி அதை நிலமற்றவருக்கு பகிர்ந்தளிப்பது, தரிசு நிலங்களைப் பங்கீடு செய்வது, தலித்துகளுக்கான நில நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துவது, பழங்குடி மக்கள் நிலவுரிமை என்ற பல முக்கிய அம்சங்கள் நிலவுரிமையோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. காரணையின் வெற்றி-தோல்விகளுடன் நாம் இப்போது புரட்சிகரமான புதிய போராட்டத்தைத் துவக்கியிருக்கிறோம்.

தலித்துகளின், நிலவுரிமை - தற்போதைய நிலை

1991 கணக்குப்படி இந்தியாவில் தலித்துகளில் 63.54% பேர் உழவுத் தொழிலைச் சார்ந்திருக்கின்றனர். இத்தொழிலில் உள்ளவர்களின் சராசரி ஆண்டு வருமானம் ரூ.15,039 மட்டுமே. மாத வருமானம் ரூ.1,261 மட்டுமே

1971 கணக்குப்படி 62.72% தலித்துகள் உழவுத் தொழிலில் இருந்திருக்கின்றனர். உலகெங்கிலும் உழவுத் தொழிலில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கைக் குறைந்து வரும்போது தலித்துகளின் எண்ணிக்கை இருபதாண்டுகளில் கூடியுள்ளது. தலித்துகளில் நிலம் வைத்திருக்கும் சிலரிலும் 86.6% பேர் சிறு, குறு மற்றும் பயனற்ற நிலங்களுடையவை துள்ளினர்.

தற்போது தமிழக அரசு ஆதிதிராவிட வீட்டுவசதி வாரியம் (தாட்கோ) மூலமாக நிலம் வழங்கும் புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இதன் மூலம் ஐந்து ஏக்கர் புன்செய் அல்லது இரண்டரை ஏக்கர் நன்செய் நிலத்தை, நிலமில்லாத ஏழை தலித்துகள் அரசு கொடுக்கும் ஒரு லட்ச ரூபாய் கடன், ஒரு லட்ச ரூபாய் மான்யம் மூலம் வாங்கலாம். இதில் ஒரு லட்சம் மட்டுமே நிலத்திற்குத் தரப்படும். மீதி ஒரு லட்சம் விவசாய அபிவிருத்திக்காகத் தரப்படும். 2004 ஜனவரியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் ஏழை தலித்துகளை ஒரு லட்சம் கடன் வாங்கி இரண்டரை ஏக்கர் நிலம் வாங்க வசதி செய்து தருகிறது. ஒரு லட்சத்தில் இரண்டரை ஏக்கர் நிலம் நன்செய் வாங்குவது சிரமம் என்பது ஒருபுறமிருக்க, பிரிட்டிஷ் காலத்தில் பிறசாதியினர் இனாமாகவும், வரி குறைப்பு செய்தும் பெற்றுக்கொண்ட வரலாற்றை மறந்து, ஏழை தலித்துகளுக்கு கடனைத் தலையில் கட்டுவது எவ்வகையில் நியாயம்?

பெரும்பான்மையான தலித்துகள் உழவுத் தொழிலில் உள்ள நிலையில் அவர்கள் அனைவரும் இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் பயன்பெற இயலாது, அவர்கள் அனைவரையும் தொழில்மயப்படுத்துவதும் சாத்தியமில்லை எனும்பட்சத்தில், நிலப்பகிர்வு நடந்தே தீர்வேண்டியது கட்டாயம். எனவே நிலப்போராட்டம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று.

களப்போராளிகளே, போராடத் துவங்குமுன், நாமெல்லோரும் நமது நிலவுரிமை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள சுருக்கமான வரலாறும் அது தொடர்பான சில கருத்துக்களும் இதுவரை முன்வைக்கப்பட்டன. மேலும் உங்கள் புரிதலை வளப்படுத்திக் கொள்ள இணைப்பில் கண்டுள்ள புத்தகங்களை அவசியம் பயிலுங்கள்.

களப்போராளியார்?

களப்போராளி என்ற பதம் சிந்தனைக்குரியது. வரலாறுகளில் காணும் போர் அல்லது போராட்டம் என்பது போர்க்களத்தில் தோள்வலிமை, வாள் வலிமை, படை வலிமையைக் குறிப்பதாயிருந்தது. ஆனால் இன்று எதிரிகளோ பல்முனைத் தாக்குதலையும், உள்ளிருந்து குழிபறிக்கும் முறைகளையும் கையாள்கிறார்கள். தலித் குடிசைகளை எரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் நிலங்களை அபகரிக்கின்றார்கள். அம்பேத்கரை வடவர் என்றும், அவரைத் தமிழகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியதே திராவிடத் தலைவர்கள்தான் என்றும் தங்கள் தலைவர்களை நமது தலையில் கட்டுகிறார்கள். பத்திரிக்கைகளில் நம்மைப் பற்றிய செய்திகளைத் தவிர்க்கிறார்கள். நம்மை மாட்டுக்கறி தின்னும் அசிங்கமானவர்கள் என்றது போலவே நமது எழுத்தையும் அழகியல் இல்லாதது என்கிறார்கள். தலித் பத்திரிக்கையில்

எழுதமாட்டோம் எனப் புறக்கணித்து பெருமிதம் கொள்கிறார்கள். நமக்கான நிதியைச் செலவிடாது தங்கள் கும்பியையே நிறைத்துக் கொள்கிறார்கள். தலித் கலைகளை உள்வாங்கி வளர்ந்தவர்கள் தங்களது கலைகளைச் செல்வியல் என்று கூறி உலக அரங்கில் நம்மை ஓரங்கட்டுகிறார்கள். உழைக்கும் மக்கள் நாமிருக்க, சாதியாளர்கள் சேர்ந்து கொண்டு வறட்டுத்தனமாக புரட்சி பேசுகிறார்கள். அப்பாவி தலித்துகளைத் தங்கள் கவசமாக்கிக் கொண்டு தலித்துகளைக் கூறுபோடும் வேலைகளில் இறங்கியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளில் நம்மைச் சுரண்டி, நமது குருதியைக் குடிப்பதோடு மட்டுமல்லாது நம்மை மலம் தின்னவும், சிறுநீர் குடிக்கவும் வைத்துள்ளார்கள். நாம் வெகுண்டெழும்போதெல்லாம் நம்மை சூழ்ச்சியால் பிரித்து முடக்கி வைக்கின்றார்கள். கறைபடிந்த பல தத்துவங்கள் மூலம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்த முனைகிறார்கள். இவ்வாறு எல்லா தளங்களிலும் நம்மைத் தாக்கி அழிக்க நினைக்கும் அவர்களை எல்லாத் தளங்களிலும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே எழுத்து, கலை, பத்திரிக்கை, அரசு அலுவலகங்கள், தனியார் துறை, கிராமம் ஆகிய சகல தளங்களிலும் சாதியத்தை எதிர்த்துப் போராடுபவர்கள் அனை வரும் போராளிகளே. சிலர் திரைமறைவிலும், சிலர் வெளிப் படையாகவும் செயல்படுகிறார்கள். அப்படிச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. ஆனாலும் நிலவுரிமை போன்ற முக்கியப் பிரச்சினைகளில் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு பகிரங்கமாகப் போராடவேண்டியுள்ளது. ஆகையால் இங்கு, நிலவுரிமைக்காக மக்களைத் திரட்டுபவரே களப்போராளி. கிராம அளவில், தாலுகா அளவில், மாவட்ட அளவில், மாநில அளவில் அணி திரட்டும் முயற்சியில் அளவும், உக்கிரமும் வேறுபடும். அவ்வளவே.

கிராம அளவில் களப்போராளிகள் உருவாவதும் அவர்கள் மாநில அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்படுவதும் நம் முன்னேயுள்ள சவால். அச்சவாலை எதிர்கொள்ள, கிராம மக்களுக்கு நிலவுரிமை குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். களப்போராளி தனி நபராக அல்லது கிராம அளவில் சிறு குழுவை உருவாக்கி, அக்குழுவின் மூலம் களச் செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

இக்குழு புதியதாக உருவாக்கப்பட்டாலும் அல்லது ஏற்கனவே கிராமத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் குழு என்றாலும் சரி, தலித் உட்பிரிவுகள் கிராமத்தில் வசிக்கும் பட்சத்தில் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்க பெண்கள்/ஆண்களை குழுவில் பங்கேற்கச் செய்வது மிகமிக அவசியம். அதேபோல் பெண்

**நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில்
எந்தவொரு தனிமனிதரையும்
முதன்மைப்படுத்தாது
அதே சமயத்தில் அவர்களின்
பங்களிப்பை நேர்மையுடன்
ஒப்புக்கொண்டு,
தொடர்ந்த எதிர்காலப்
போராட்டத்தைக்
குறித்தே கவனம்
செலுத்த வேண்டும்.**

கள் போராட்ட நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பில் இருப்பதும் அவசியம். மேலும் இக்குழு அக்கிராமத்தில் தலித் கிறித்துவர்கள், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனப் பிரதிநிதிகள், தலித் அரசு ஊழியர்கள் இருப்பின் அவர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருத்தல் அவசியம்.

இக்குழு தலித் கிராமத்தில் வீடுவாரியாக நிலம் உடையவர்கள்/இல்லாதவர்கள், குடியிருப்பு பட்டா உள்ளவர்கள்/இல்லாதவர்கள், பஞ்சமி நிலம் உள்ளதா இல்லையா, இருந்தால் எவ்வளவு பரப்பில், யாரின் அனுபவத்தில் உள்ளது, கிராமத்தில் உள்ள பொதுச் சொத்துக்கள், தரிசு நிலங்கள், பல்வேறு வகைப்பாட்டில் உள்ள அரசு புறம்போக்கு நிலங்கள், தலித்துக்களின் கல்வித் தகுதி, வேலைவாய்ப்பு, மக்கள் தொகை, இதுகாறும் வழங்கப்பட்ட நிலம் மற்றும் குடியிருப்புப் பட்டாக்கள் எவ்வளவு, யார்-யாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன, அரசு திட்டங்கள் மூலம் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் பயனடைந்தவர் விவரம் போன்ற பல முக்கியத் தகவல்களைத் தங்களுடைய பயன்பாட்டுக்காகத் தயாரிக்க வேண்டும்.

நிலக்கணக்கெடுப்புக்கு உதவியாக கிராமக் கணக்குகள் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு 2-இல் உள்ளன. இப்பதிவேடுகளை கிராம நிர்வாக அலுவலரின் அனுமதியுடன் பார்வை யிடலாம்.

களப்போராளிகளுக்குப் பயிற்சி

களப்போராளிகளுக்கான இக்கையேட்டுடன் தொடர்ந்து அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டமாக 16, 17 ஏப்ரல் 2005 ஆகிய இரு தினங்களில் சுமார் இருநூறு பேருக்கு நில வரலாறு, பஞ்சமி நில மீட்பு, கிராமக் கணக்குகள், வன்கொடுமை தடுப்புச்சட்டம், நிலப் போராட்டங்களில்

**கிராம அளவில் களப்போராளிகள் உருவாவதும்
அவர்கள் மாநில அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்படுவதும்
நம் முன்னேயுள்ள சவால்.**

எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் அவைகளை முறியடிக்கும் விதம், நிலச்சட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு பொருட்களில் பயிற்சியளிக்கப்படும். இப்பயிற்சி தொடர்ந்து அந்தந்த மாவட்டங்களிலும் நடத்தப்படும். பயிற்சி முடிந்தவுடன் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பொருத்தமான மாவட்டங்களில் கிராமங்கள் தோறும் களப்பிரச்சாரத்தைத் துவக்கு வார்கள்.

களப்பிரச்சாரம்

அழைப்பிதழ்கள், ஒலிபெருக்கிகள், மேடைகள் போன்ற ஆடம்பரங்களின்றி எளிமையாக திண்ணை, மரத்தடி அல்லது பொதுக்கூடங்களில் சிக்கனமாக நடைபெற வேண்டும் இப்பிரச்சாரங்கள். இப்பிரச்சாரத்திற்கு செல்வோரின் தங்குமிடம், உணவு போன்றவற்றை எளிமையான முறையில் கிராமத்தார்களே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத்திற்கும் பிரச்சாரத்திற்கு செல்பவருக்குமான தொடர்பை தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களோ, தலித் அமைப்புகளோ ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். முழுவதுமாக தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களைச் சார்ந்து செயல்படுதல் சாத்தியமல்ல. ஆகையால் தேவைப்படும் எனில் அவர்களிடமிருந்து சிறு உதவிகளைப் (போக்குவரத்து, மாவட்ட அளவில் தங்குமிடங்கள்) பெற்றுக் கொள்ளலாம். கிராம மக்களைத் தன்னெழுச்சியாக இயக்கத்தில் பங்குபெற வைப்பது நமது நோக்கமாயிருப்பதால் தொண்டு நிறுவனங்களைச் சார்ந்திருப்பதை தவிர்க்க வேண்டும்.

களப்பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் தங்களை நிபுணர்களாகவும், கிராம மக்களை விட வசதி வாழ்க்கையில் மேம்பட்டவர்கள் என்றும் வேறுபடுத்திக் கொள்ளாது, மக்களோடு மக்களாக இணைந்து, அவர்களில் ஒருவராகவே பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் அசுரப் பிடியிலிருக்கும் தலித்துகள் நிலமீட்புப் பிரச்சாரத்தைக் கூட தேர்தல் அரசியலில் இணைக்க முயற்சி செய்வார்கள். ஆகையால் பிரச்சாரத்தை தத்துவார்த்தப் பிரச்சினையாகவோ அல்லது கட்சிப் பிரச்சினையாகவோ அணுகுவதை கூடிய வரையில் தவிர்த்து, தலித் மக்களின் அத்தியாவசியக் கோரிக்கை அல்லது போராட்டம் என்ற அளவில் அணுகினால் போதுமானது.

மேலும் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில் எந்தவொரு தனி மனிதரையும் முதன்மைப்படுத்தாது அதே சமயத்தில் அவர்களின் பங்களிப்பை நேர்மையுடன் ஒப்புக்கொண்டு, தொடர்ந்த

எதிர்காலப் போராட்டத்தைக் குறித்தே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அதே போல், பல கட்டங்களில் கிராம அளவிலும் சரி மாவட்ட அளவிலும் சரி, தலித் தல்லாதவர்களின் சூழ்ச்சிக்கிரையாகி தனி நபர் பேரம் பேசும் (கட்டப்பஞ்சாயத்தில் ஈடுபடும்) போக்கினைத் தவிர்க்க நிலவுரிமைப் போராட்ட குழுவைப் பன்மைத்தன்மை கொண்டதாக அமைக்கப் பாடுபடவேண்டும்.

களப்பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுவோர்களின் பணி வெறும் பிரச்சாரம் மட்டுமல்ல. மேற்குறிப்பிட்டவாறு குழுவை அமைப்பதுமாகும். எவ்வளவு கிராமங்களில் பிரச்சாரம் செய்தோம் என்பது சாதனையல்ல. எத்தனை கிராமங்களில் இத்தகைய குழுக்களை ஏற்படுத்தினோம் என்பதையே சாதனையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

களப்பிரச்சாரம் என்பது கிராம அளவிலான போராட்டம் அல்ல. மாறாக மாநில அளவிலான ஒரு போராட்டத்திற்கு அவர்களைத் தயார் செய்வதாகும். சிறுசிறு அளவில் அங்கங்கே மோதல்களை ஏற்படுத்தி குழுவின சக்தியை வீணடிக்காது, குறிப்பிட்ட சில நாட்களில் மாநிலம் முழுவதும் அங்கங்கே போராட்டங்களைத் துவக்குவதே சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும். கிராம மக்களிடம் நிலவுரிமை வரலாற்றை விளக்கிக் கூறுவதன் மூலம் அவர்களைக் கிளர்ந்தெழச் செய்வதுடன், லாபகரமான முறையில் விவசாயத்தை வளர்த்துத் தெடுப்பதும் தேவையென்பதால், நிலமற்றோர், நிலம் வைத்திருப்போர் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரையும் குழுவில் உறுப்பினர்களாக்குதல் அவசியம். நமது கடந்த கால வரலாற்றில் தலித் நிலங்கள் பிற சாதியினர் கைக்கு மாறியிருப்பதை கவனத்தில்கொண்டு, அதைத் தடுக்கும் விதமாக பொருத்தமான விவசாய உத்திகளைக் கூட்டாக அல்லது தனியாக மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வேண்டும்.

இக்களப் பிரச்சாரங்கள் ஏப்ரல் 2005 தொடங்கி சுமார் ஆறுமாத காலத்திற்குள் தமிழகம் முழுவதும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். இதன் பிறகு அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகள் தீர்மானிக்கப்படும். இதற்கிடையில் களப் போராளிகளின் கருத்துக்களையும், கள அனுபவங்களையும் கண்டறிந்து தகுந்த போராட்ட உத்தியை மேற்கொள்ள மாவட்ட அளவிலோ அல்லது மாநில அளவிலோ கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதன் பிறகே போராட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மக்கள் அறியாத அம்பேத்கர்

குடியரசன்

20

இந்த நாட்டில் சமத்துவம் பற்றி பெருமளவு பேசப்பட்டு வருகிறது.

இங்குதான் திட்டமிட்டு சகோதரத்துவம் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது.

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி மக்களின் சமத்துவம் பற்றி பேசும்

முற்போக்குவாதிகள் அம்மக்களை தங்களது

சகோதரர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

எங்கு சகோதரத்துவம் தவிர்க்கப்படு கிறதோ

அங்கு சமத்துவம் உருவாகிட வாய்ப்பே இல்லை.

பம்பாய் குரோனிக்கல் 22.2.1953-ஆம் நாள் வெளியிட்ட ஒரு செய்தியை அப்படியே கீழே தருகிறோம்.

டாக்டர் அம்பேத்கர் தன்னுடைய நிலைப்பாட்டில் அழுத்தமாக உள்ளார். தன்னுடைய பழைய உக்ரத்தை அவர் துளியும் கைவிடவில்லை. புதிய வழிமுறை எதையும் ஏற்றிடவில்லை. பழைய நாட்களில் அம்பேத்கர் “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைகளை இந்த நாடு செவிசாய்க்கவில்லை என்றால், சுடுமையான விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டி வரும்” என்று அச்சுறுத்துவார். இவரின் அறைகூவலைத் தொடர்ந்து இந்த நாட்டிற்கு சட்டம் எழுதும் வாய்ப்பு இவருக்குத் தரப்பட்டது. அதிக அளவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக எல்லா வாய்ப்புள்ள சட்டங்களையும் எழுதினார். தற்போது டெல்லி மக்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார். நிகழும் சாதிக் கொடுமைகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மீது நீக்கப்படாவிட்டால், செட்டியூட்டு மக்கள் தங்களின் விடுதலையை தாங்களே தீர்மானிப்பார்கள். இம்மக்களின் தொடரும் முடிவுகள் இந்த நாடு முழுவதையும் இடர்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தும். (இப்படிச் சொல்லும் டாக்டர் அம்பேத்கரின் வார்த்தைகளை கணக்கில் கொள்ளாதது, அதற்கு மாற்று வழிகளை மேற்கொள்ளாதது தற்கொலைக்குச் சமம்) டாக்டர் அம்பேத்கர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொடர்ந்து துன்பப்படுவதாக ஏன் வெளிக்காட்டுகிறார்? இதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. இந்த நாட்டை காயப்படுத்தி விட்டுத்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமா? அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்த நாட்டை காயப்படுத்துவது மட்டும்தான் உள்ள வழியா?

அம்பேத்கரின் செயல்பாடு நமக்கு வியப்பாக உள்ளது. தன்னை அரசியல்வாதியாகவும், தேசியத் தலைவராகவும் காட்டிக் கொள்கிறார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய தீர்வுகளை மையமாகக் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழுவில் அம்பேத்கரை சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. அம்பேத்கரை புறக்கணித்தது துரதிருஷ்டவசமானதுதான். ஆனால் அம்பேத்கர் இந்தக் குழுவின் உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ளப்படாதது ஒரு தேசிய குற்றமாக அவர் கொதிக்கிறார். அம்பேத்கரை புறக்கணிப்பது ஒன்றும் தேசத்திற்கு இழைத்துவிட்ட காயம் அல்ல.

திரு.P.N.ராஜ் போஜ், பொதுச் செயலர், செட்டியூட்டு காஸ்ட் பெடரேசன் அம்பேத்கரை சேர்க்காமல் அமைக்கப்பட்ட பின்தங்கியோர் கமிசனை காங்கிரசு கட்சியின் கோமாளி பொம்மை என்று குறிப்பிடுகிறார். அம்பேத்கரை புறக்கணிப்பது நாட்டின் சமூக நீதியைப் புறக்கணிப்பதுபோல இந்த செட்டியூட்டு காஸ்ட் அமைப்பினர் பேசி வருகின்றனர். இதனால் SCF அமைப்பினர் பின்தங்கியோர் குழுவினருக்கு எவ்வித ஒத்துழைப்பும் தர மாட்டார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

அம்பேத்கர் ஒருவரை புறக்கணித்த ஒரு காரணத்திற்காக SCF அமைப்பினரின் செயற்குழு, எவ்வித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்போகிறது என்பதை விரைவில் அறிவிப்பதாய் திருராஜ் போஜ் குறிப்பிடுகிறார். SCF அமைப்பினர் முற்போக்காக சிந்திப்பதில்லை. Backward Class Commission - பின் தங்கியோர் குழு சுடுமையாக உழைத்து, உண்மையைக் கண்டறிந்து, சமூக நீதியை நிலை நாட்டும் என்பதில் நாங்கள் உறுதியாக உள்ளோம். இதை SCF அமைப்பினர் புரிந்து கொள்ளாமல், அம்பேத்கர் இந்தக் குழுவில் புறக்கணிக்கப்பட்டதை பெரிய குற்றமாகப் பேசி வருகின்றனர். மறு பக்கம் இந்த குழு தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்களின் தேவைகளை ஆராய வேண்டும் என்றும் SCF-ன் ராஜ் போஜ் வலியுறுத்தி வருகிறார்.

இந்த நாட்டில் அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதில் உறுதியாய் உள்ளனர். நிலை இவ்வாறு இருக்க, நாட்டு மக்களை காயப்படுத்துவது போல மற்றவர்களை குற்றம் சுமத்தி பேசுவது பொதுமக்களின் அதிருப்தியையே வெளிக் கொணரும்.

இதுவரை தரப்பட்டது The Bombay Chronicle, 22.2.1953 ம் நாள் வெளியிட்ட செய்தி.

இந்தப் பத்திரிகைச் செய்தியை நாம் இன்றைய தினமலரின் தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிடலாம். இந்தப் பத்திரிகைச் செய்தியின் சில பெயர்களை மாற்றம் செய்துவிட்டு அப்படியே வெளியிடலாம். நிலையில் எவ்வித மாறுபாடும் தெரியாது.

தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நிகழ்த்தப்படும் வன் கொடுமையானது தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

பாப்பாபட்டி, கிரிப்பட்டி தொகுதி வேட்பாளர்கள் சென்ற முறை பொது வேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டனர். வெற்றி பெற்ற கையோடு தங்களது பதவிகளை ராஜினாமா செய்தனர்.

இந்த முறை பாப்பாபட்டி வேட்பாளர் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். கிரிப்பட்டி பொது வேட்பாளர் சென்ற முறையைப் போலவே வெற்றி பெற்ற கையோடு தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்துள்ளார்.

இந்த நாட்டின் மிக வலிமையான அமைப்பாக ஜனநாயகம் உள்ளது. அரசியல் சாசனம் ஜனநாயகத்தை முழுமையாக வலியுறுத்துகிறது. மக்களிடையே அறிவு பெருகி ஓடுகிறது. நாடு அறிவியல் பாதையில் முன்னேறுகிறது.

மாநில சுயாட்சி, மக்கள் சமத்துவம், திராவிட விடுதலை பேசி நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக பிற்படுத்தப்பட்டோர் அமைப்புகள் போராடி வருகின்றன. இருப்பினும் இது போன்ற கொடுமைகள் தொடருகின்றன.

அரசியல் சாசனத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள நிலையை நடைமுறைப்படுத்த இயலாமல் தமிழக கிராமங்கள் பாப்பாபட்டி, கிரிப்பட்டி உள்ளன.

தலித் மக்களின் விடுதலைக்காக உழைக்கும் மக்கள், அரசு அதிகாரிகள் தொடர்ந்து அவமானப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர்.

இன்னும் பத்திரிகைகள் தங்களை மிகவும் முற்போக்காக, ஜனநாயகத் தூண்களாக தினமலர், தினமணி என்று தலையங்கம் எழுதுகின்றன.

சாதி இந்துக்களின் மன அமைப்பு தொடர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கு எதிராக கட்டமைக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

பம்பாய் குரோனிக்கலின் செய்திக் கட்டுரையை படிக்கும்போது சாதியின் கொடுமை அந்தக் காலத்தில் அப்படி இருந்திருக்கிறது, இன்று எவ்வளவோ மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது என்று நம்மால் நிம்மதி அடைய இயலவில்லை.

இன்று அதன் தொடர்ச்சி கூடுதலாக உள்ளது. இதை எப்படி நாம் எதிர்கொள்வது என்ற ஆவேசம் மட்டுமே நம் உள்ளத்தில் முளைக்கிறது.

செய்யூல்து என்றால் அட்டவணை என்பது பொருள். செய்யூல்து காஸ்ட் என்றால் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ள சாதியினர் என்று பொருள். இங்கு அட்டவணை என்பது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைக் குறிக்கிறது.

இந்த சாதியினருக்காக ஒரு பொதுப் பெயராக காங்கிரசு கட்சி ஹரிஜன் என்று சூட்டியது. இதை நம் மக்கள் ஏற்கவில்லை.

நம் நாடு சுய சார்பு அடைய வேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நன்மையை வலியுறுத்தி மத்திய அரசு Backward Class Commission-ஐ உருவாக்கியது. இதன் நோக்கம் இம்மக்களின் விடுதலை என்பது இலக்காக இருந்திருக்குமே யானால், இம்மக்களுக்காக உண்மையிலே உழைத்த போராளிகளைக் கொண்டு இவ்வமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

**திராவிட கட்சிகள்
ஆளும் தமிழகம்
சமூக நீதிக்காகவே
தன்னுடைய
சக்தியை பயன்படுத்தி
தங்களை வளர்த்து
வந்திருக்கிற சாதி வழி
சமத்துவ கட்சிகள்
நமக்கு பாப்பாபட்டி,
கிரிப்பட்டிகளைத்தான்
தொடர்ந்து தரவியலும்.**

மாறாக SCF என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, மண்ணின் பூர்வகுடிகளுக்காக போராடி வரும் அம்பேத்கரை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள அன்றைய காங்கிரசு அரசு Backward Class Commission-ஐ உருவாக்கியது. அதன் வேலைத் திட்டங்களில் ஒன்றான எதிரிகளை பிரித்தானும் முயற்சியாக அம்பேத்கரை இந்தக் குழுவில் இடம் பெற விடாமல் தடுத்துவிட்டனர்.

- இந்தக் குழு இதுவரை சாதியை ஒழிப்பதற்கோ, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்விற்கோ ஏதும் செய்திடவில்லை.

- தான் விரும்பிய வகையில் தன்னுடைய அரசியல் மாற்றுக் கருத்து கொண்டிருந்தவர்களை எதிர்கொள்ள காங்கிரசு கட்சி இவ்வமைப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது.

- இதுபோன்ற அமைப்புகளின் தொடர்ச்சியாகவே நாம் ரன்வீர் சேனா போன்ற அமைப்புகளை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

- திராவிட கட்சிகள் ஆளும் தமிழகம் சமூக நீதிக்காகவே தன்னுடைய சக்தியை பயன்படுத்தி தங்களை வளர்த்து வந்திருக்கிற சாதி வழி சமத்துவ கட்சிகள் நமக்கு பாப்பாபட்டி, கிரிப்பட்டிகளைத்தான் தொடர்ந்து தரவியலும்.

இந்த நாட்டில் சமத்துவம் பற்றி பெருமளவு பேசப்பட்டு வருகிறது. இங்கு திட்டமிட்டு சகோதரத்துவம் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. பாப்பாபட்டி, கிரிப்பட்டி மக்களின் சமத்துவம் பற்றி பேசும் முற்போக்குவாதிகள் அம்மக்களை தங்களது சகோதரர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எங்கு சகோதரத்துவம் தவிர்க்கப்படுகிறதோ அங்கு சமத்துவம் உருவாகிட வாய்ப்பே இல்லை.

மிகச் சரியாகச் சொன்னால், அம்பேத்கரை இந்த நாடு தேசிய தலைவராக ஏற்றுக் கொள்ள தயங்குகிறது.

இந்த நாட்டின் சமூக விடுதலையில் மக்கள் ஆர்வமிருந்திருந்தால், சாதி ஒழிய வேண்டும் என்று வெகுமக்கள் விரும்பியிருந்தால், சகோதரத்துவத்தின் உண்மைப் பொருளை வெகுமக்கள் ஏற்கத் தயாராக இருந்திருந்தால் இந்த நாட்டின் தலைமைப் பதவிக்கு SCF-ன் சார்பாக நமது அம்பேத்கர் நாட்டின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார்.

அடிமை நிலங்களில் கூட நெல்சன் மண்டேலா ஒரு நாட்டின் தலைவராக வர இயலுகிறது. அடிமை மண்

ணின் - சுதந்திர நாட்டில் நெல்சன் மண்டேலா - அந்நாட்டின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

மண்டேலா பெற்ற வெகுமதி அம்மக்களின் சகோதர உணர்வை மதிக்கும் போக்கினை தெளிவாக்குகிறது.

ஆனால் இந்த நாட்டில் அம்பேத்கரின் சிலைகளுக்குக்கூட இன்றும் அவமரியாதை.

சாதி என்னும் இந்துமத உணர்வு பலருக்கு சுகம் தருகிறது. இந்த சுகம் உள்ள வரை சகோதர உணர்வு தழைத்தல் சாத்தியம் இல்லை.

இந்து மத உணர்வு தன் கட்டமைப்பிலேயே குற்றம் உடையது. இந்த குற்ற உணர்வை தங்களுடைய கவுரவமாக - ஒரு சமூகம் நம்புகிறது.

அந்த சமூகத்தின் குற்றத்தை - கட்டமைப்பின் தவறை - வெகு மக்களிடையே தெளிவை உண்டாக்க ஒரு கருத்தியல் போராட்டம் வேண்டப்படுகிறது.

இயல்பாகவே சாதி முறையை எதிர்க்கும் வாய்ப்புள்ள தாழ்த்தப்பட்டோர் இந்தப் போராட்டத்தை

முன்னெடுக்க வேண்டும். எனவே தாழ்த்தப்பட்டோரின் விடுதலை ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் விடுதலை.

அம்பேத்கரியத்தின் பரவலாக்கம் மனித விடுதலையின் முந்தேவை. இந்நிலைப்பாட்டில் ஒப்புதல் ஏற்படுத்த படிம நிலை அரசியல் யுக்திகள் இன்றைய தேவை.

பாப்பாப்பட்டி, கீரிப்பட்டி என்பவையும், தின்னிய மும், தலித் விடுதலைக்காகப் போராடும் அதிகாரி களின் மீது நிகழ்த்தப்படும் உளவியல் கொடுமையும், இன்றைய சமூக நிலையின் வெளிப்பாடு.

நமது ஜனநாயகத்தின் medical report இது கண்டு நமது தடுத்திடல் போராட்டம் தெளிவாக இயங்குகிறது.

அச்சம் கொள்ளவில்லை.

கூடுதல் பலம் பெருகிறது.

உமா தேவி

அறுவடை

உளருக்கேவான ஏரியில்
மீன் விலக்கு
நாங்கள் பறையரானதால்.

ஏப்பமிட்டு -
வெட்கமற்று கம்பீரமாய்
தன் தோளயர்த்தி
இறுமாந் திருக்குமந்த ராட்சஸ
புளியமரக் கொப்புகளில்
அதிர்ந்த வண்ணமிருக்கிறது
எம் தொப்பூழ் கொடியின் அபயக் குரல்.

உறுவதுணர்ந்த வானம் தன்
மெய் விதிர்ந்துக் கலுழ்ந்த கலங்கலேரியில்
மீன கவ்வியதால்,

கொடுங்காட்டிலொன்றில்
வெறிக்கொண்ட அரவங்களிடம்
கெஞ்சிக் கதறி
தோற்றுச் சோர்ந்த
புழுவாய் பிணமாய் பறச்சியாய்
முன்னவளின் அபயக்குரல்.

நடவு நட்டு
அறுப்பறுத்து
விறகொடித்துத் திரும்பும்
எம்மின பெண்களுக்காய் இன்றும்
மதகடியில் தவம் கிடக்கும்
கொழுத்தக் காமக் கைகளின்

விந்தறுத் தெறிக்கத்
தயாராய் அரிவாள்களுடன்
நானும்
எம் சந்ததிகளும்.

கணினி நம் உடமை

குடியரசன்

9

பக்ஷாலி கணினிதம் 12-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது என்கிறார் காயே. மேலும் இதில் எல்வித கண்டுபிடிப்பும் இல்லை. அன்றைக்கு இந்தியாவில் மிக மிக முன்னேறிய கணினித வளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. அது மிகவும் பின்தங்கிய மாணவனின் நோட்டுப் புத்தகமாகவே இருந்திருக்க வேண்டும்.

கலியுகத்தை ஏன் முற்றுப் பெறாத யுகமாக இந்துக்கள் அறிவித்தனர்? என்பது அம்பேத்கரின் கேள்வி. இந்துமத புதிர்கள் என்ற தொடரில் கலியுகத்தின் கால எல்லை ஏன் முழுமையாக வரையறுக்கப்படவில்லை என்பதை ஒரு புதிராகவும் அது இந்துவாதிகளின் கணினித அறிவின் குறைபாட்டையே காட்டுகிறது என்பார் அம்பேத்கர்.

யாகம் செய்தால் பலன் கிடைக்கும் என்று இந்துவாதிகள் நம்புகின்றனர். மன்னன் யாகம் செய்தான். மழை வேண்டி யாகம் செய்யப்பட்டது. பல லட்சம் பெருமான பொருட்கள் யாகத்தின் முடிவில் அந்தணர்களுக்கு மன்னன் யாக வெகுமதியாக வழங்கினான். மன்னனின் கஜானா காலியானதுதான் நிகழ்ந்தது. மழை வரவில்லை.

மன்னன் அந்தணர்களை வரவழைத்தான். யாகம் செய்தும் மழை வரவில்லையே? இந்த யாகத்தால் என்ன கஜானா காலியானதுதான் நிகழ்ந்தது. இந்த யாகத்தால் என்ன பயன் மக்களுக்கு? உங்களுக்கு மட்டும்தான் பணம் கிடைத்துள்ளது என்றான் அரசன்.

“யாகம் எதுவரை செய்ய வேண்டும்? பலன் கிடைக்கும் வரை செய்ய வேண்டும். இங்கு பலன் என்பது மழையாக உள்ளது. எனவே யாகம், மழை வரும் வரை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும்” என்றான் அந்த அந்தணன். மன்னன் அந்தணனின் வார்த்தையில் திருப்தி யானான். மக்களுக்கு கூடுதல் வரி விதித்தான். வரிப் பணத்தில் பல யாகங்கள் செய்தான். அந்தணர்கள் செல்வந்தர் ஆனார்கள். மக்கள் வரிச் சுமையால் துன்பம் அடைந்தனர். இயல்பாக வரும் மழை வந்தது. மன்னன் அந்தணர்களுக்கு கூடுதல் செல்வம் தந்தான். இதுதான் அந்தணர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக செய்து வந்த செயல்.

பார்ப்பனர்கள் கணினித கண்டுபிடிப்புகள் முழுவதும் யாகம் செய்தல், யாகம் குண்டம் அமைக்கும் முறை, அதன் அமைப்பு, யாகம் செய்ய வேண்டிய கால அவகாசம், யாகம்செய்ய வேண்டிய சுப தினங்கள், யாகம் முடிந்த பிறகு அந்தணர்களுக்குத் தர வேண்டிய பணம், யாகம் நடத்துவதற்கு அந்த நாட்டின் செல்வந்தர்கள், பிரபுக்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் அந்தணர்களுக்குத் தர வேண்டிய வெகுமானங்கள், மக்கள் அந்தணர்களுக்குத் தரவேண்டிய வெகுமதிகள் பற்றிய கணக்கு மட்டுமே அந்தணர்களின் கண்டுபிடிப்புகளாக உள்ளன.

கி.பி 500-ஆம் வருடத்தில் கலப குத்திரங்கள் என்ற கிடைப்புகள் யாகத்தில் அந்தணர்களுக்கு மன்னன் தர வேண்டிய சொத்து விவரங்கள், வீடுகள், நிலம், கிணறு, பசு மாடுகள், வேலையாட்கள், துணி வகைகளைப் பற்றி விரிவாக விவாதம் செய்கிறது. இந்த குத்திரங்களை வேதத்தில் கணினிதம் என்றும் வேத கணினிதம் (Vedic Mathematics) என்றும் பார்ப்பனர்கள் கொண்டாடுகின்றனர். வெளியே கணினிதம் என்றவுடன் இயல்பாகவே இந்த கணினிதத்தின் தன்மையை இதுவரை எந்த பார்ப்பனனும் வெளிப்படையாக கூறவில்லை. பார்ப்பன எதிர்ப்பாளர்களும் இந்நூலில் உள்ள பார்ப்பன பாசத்தை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரவில்லை - அம்பேத்கர் ஒருவரைத் தவிர.

யாகத்தில் பலியிட வேண்டிய விலங்குகளின் எண்ணிக்கை, அவ்விலங்குகளின் வயது, அவ்விலங்குகளின் உடல் எடை, பருமன் பற்றி பக்ஷாலி என்ற வேதகால நூல் விவரிக்கிறது.

யாக குண்டம் அமைப்பைப் பற்றி குறிப்பிடும் இந்நூலின் ஒரு பகுதியை Geometry என்றும் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடும் பகுதியை Algebra என்றும் Vedic Mathematics வரை செய்கிறது. வடிவ கணினிதமும், இயற்கணினிதமும் பல பயன்படு தத்துவங்களை தன்வசத்தே கொண்டுள்ளபோது, பார்ப்பனர்களின் தேவையை வெளியிடும் இப்பகுதி கணினித சாஸ்திரமாகப் பார்க்கப்படுவது, நம் மக்கள் அந்தப் பகுதிகளை ஆய்வு செய்ய முன்வர மாட்டார்கள் என்ற பார்ப்பனர்களின் தைரியத்தையே நமக்கு காட்டுகிறது.

சாதியின் முன்வடிவமான வர்ணம் பற்றியும் இப்பகுதி விவாதிக்கிறது. வர்ண கலப்பும், அவர்ண நிலையும் என்ற துணைப் பகுதியில் தீட்டு பற்றியும் அதன் பரிகாரங்களையும் விரிவாக குறிப்பிடுகிறது.

தீட்டு நீச்ச நிலைகளில் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு ஆகிய முதல் நான்கு திசைகளையும் அதன் கிளைத் திசைகளான வட, தென் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளில் பயணம் செய்ய வேண்டிய கால அளவு, தூரம் பற்றியும் விவரம் காணப்படுகின்றன.

இந்த நூல் மாபெரும் கணினிதப் பெரிக்கிசமாக ஆக்சுபோர்ட் பல்கலைக்கழகம் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் முழுமையும் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் உள்ள சமஸ்கிருத வார்த்தைகளின் வரி வடிவங்கள் 'சாரதா' வகைவடிவத்

பார்ப்பனர்கள் கணித கண்டுபிழப்புகள் முழுவதும் யாகம் செய்தல், யாகம் கண்டும் அமைக்கும் முறை, அதன் அமைப்பு, யாகம் செய்ய வேண்டிய கால அவகாசம், யாகம் செய்யவேண்டிய சுபதினங்கள், யாகம் முடிந்த பிறகு அந்தணர்களுக்குத் தர வேண்டிய பணம், யாகம் நடத்துவதற்கு அந்த நாட்டின் செல்வந்தர்கள், பிரபுக்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் அந்தணர்களுக்குத் தர வேண்டிய வெகுமானங்கள், மக்கள் அந்தணர்களுக்குத் தரவேண்டிய வெகுமதிகள் பற்றிய கணக்கு மட்டுமே அந்தணர்களின் கண்டுபிழப்புகளாக உள்ளன.

தில் உள்ளன. மனிதன் பிறவி 70 இலைகள் கொண்ட வடிவமாக வரையப்பட்டுள்ளது. இவ்வடிவத்தில் சில பகுதி உடைந்து உள்ளதை சீர் செய்ய இந்திய பார்ப்பனர்கள் ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்திடம் அணுகிய போது, அப்பல்கலைக் கழகம் “கணித முக்கியத்துவம் ஏதும் இல்லாத இந்த வடிவத்தின் பாதுகாப்புக்கு இது வரை கூடுதல் தொகை செலவிடப்பட்டுள்ளது. இது அரிய பொருள் அல்ல” என மறுத்துவிட்டது. இந்திய பார்ப்பனர்கள், தங்கள் கணித மரட்சிமையையும், தொன்மையையும்(?) பாதுகாக்க பெரிய போராட்டம் நடத்தி, இந்திய அரசின் பல கோடி பணத்தில் அப் பகுதி இன்று பத்திரமாக பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு.சு.ர. காயே மற்றும் ரெடொல்ப் கோர்ன்லே என்ற ஆங்கிலேயர் இந்நூலின் பகுதியை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்ய இந்திய நாட்டின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். கணித முக்கியத்துவம் இல்லாத இந்நூலை இவர்கள் மிகக் குறைந்த பகுதியை மொழி மாற்றம் செய்துவிட்டு மீதப் பகுதியை விட்டு விட்டனர்.

இந்தியப் பார்ப்பனர்கள் - இதுவரை உபயோகமாக எதையும் கண்டுபிடிக்கவியலாதவர்கள் - நூலின் கடினம் மற்றும் ஆழம் இதுவென்று பெருமீதம் கொண்டனர்.

இந்த கூத்துகளில் துளியும் சலனம் அடையாமல் நமது இந்திய கணித மாணவர்கள் செயல்படுகின்றனர்.

மாறாக பவுத்தம், கணிதத்தின் நுட்பம், கட்டிடக் கலை, வான சாஸ்திரம் போன்றவற்றில் செய்துள்ள ஆய்வுகள் திட்டமிட்டு மறைக்கப்படுகின்றன.

ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் 1933-இல் இந்த Vedic Mathematics பற்றிய சர்ச்சை கிளப்பியதாக வரலாறு பதிவு செய்தாலும் இன்றைக்கும் பக்ஷாலி கணிதம் பார்ப்பனர்களால் வானுயர புகழ் மட்டுமே செய்யப் படுகிறது.

பின்னங்கள், வர்க்க மூலங்கள், லாப நட்ட கணக்கு, வட்டி, ஒரு படிச் சமன்பாடுகள், பெருக்குத் தொடர் போன்றவற்றை இப்பகுதி விவாதிப்பதாகக் கூறு கின்றனர்.

ஆனால், காயே என்பவர் இந்த பக்ஷாலி கணிதம் 12-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது; என்கிறார். மேலும் இதில் எவ்வித கண்டுபிடிப்பும்

இல்லை. அன்றைக்கு இந்தியாவில் மிக மிக முன்னேறிய கணித வளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது.

இந்தப் பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய மாணவனின் நோட்டுப் புத்தகமாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு மக்கு மாணவனின் நோட்டுப் புத்தகத்தில் உள்ள பிழையான கணக்கு போல இது உள்ளதாகவே காயே குறிப்பிடுகிறார்.

இதுதான் Vedic Mathematics

இவர்களின் தப்புக் கணக்குகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜனநாயக நாடுகளில் ஓர் ஆய்வு நடந்தது. இந்தக் கட்டுரையின் துவக்கத்தில் அம்பேத்கர் எழுப்பியுள்ள வினாவிற்கு இவ்வாய்வை சில NRI பார்ப்பன விஞ்ஞானிகள் ஒரு பதில் தருகின்றனர்.

பிப்ரவரி 18, கி.மு.3102 (கவனிக்க கி.பி. அல்ல கி.மு.) அன்று கலியுகம் துவங்கியது. அதாவது 3102+2005 = 5107 ஆண்டுகளாக கலியுகம் நடந்து கொண்டு வருவதாக இவர்களின் வாதம் தெரிவிக்கிறது.

இவர்களின் வாதம், கலியுகத்தில் புண்ணிய புருஷர்கள் பிறப்பார்கள். அவர்கள் மக்களை தாட்டுவார்கள். மக்களின் தீமையை முடிவிற்கு கொண்டு வருவார்கள் என்கிறது.

கடந்த ஐயாயிரம் ஆண்டுகளில் எசு. நபி, புத்தர் என்ற மூவர் மட்டும் தான் உலகம் முழுமையும் மக்கள் மார்க்கம் கொண்ட மனிதர்கள்.

ஒப்பீட்டளவில் பார்ப்பனர்களின் தப்பு கணக்கு, இவர்களின் அறியாமையை வெளிச்சம் இட்டு காட்டுகிறது.

இந்துவாதிகளின் புரட்டும், பொய்யும், அறிவியல் புத்தகங்களையும், கம்யூட்டர்களையும் வணங்க வைக்கிறது.

அங்கு பார்ப்பனர்களின் பாதுகாப்பு உள்ளது. இந்த சமூகம் கணிதம் படிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளதை நாம் உணர வேண்டும் பொய்மையையும் பார்ப்பன சதியையும் முறியடிக்க இதுவும் ஒரு வழி முறையே.

கேள்வி பதில்

◆ பீகாரில் ஜனாதிபதி ஆட்சி அமல் செய்யப் பட்டதற்கு பாஸ்வானின் நடவடிக்கையே காரணம். இந்த ஜனநாயகப்போக்கின் அர்த்தம் என்ன?
— குமார், திருச்சி

பாஸ்வானுக்கு ஜனநாயக உணர்வு இல்லை என்று நினைக்கிறீர்கள். அப்படியானால், பிற்பட்டோர் கட்சி என்று லல்லு செய்யும் லூட்டிகளில் என்ன ஜனநாயகத் தன்மை இருக்கிறது. சாதி வெறி தலை விரித்தாடும் பீகாரில் ஜனாதிபதி ஆட்சியானாலும் சரி அல்லது லல்லு ஆட்சியானாலும் சரி, பி.ஜே.பி கூட்டணி ஆட்சியானாலும் சரி எல்லாம் ஒன்றுதான். அதனால்தான் சொல்கிறோம் பாஸ்வானின் அரசியல் சரி.

□□□

◆ பாப்பாபட்டியில் ஒட்டுப் போட்ட தலித் குடும்பங்கள் 'சமூக விலக்கம்' செய்யப்பட்டுள் ளதாக செய்தி வருகின்றனவே?
— மணி, மயிலை.

சாதி இந்துக்களின் கருணை வேறு எப்படி வெளிப்படுமாம். நாங்கள் தாயா பிள்ளையா பழகறோம் என்று தலித்துகளைப் பார்த்து சொல்லும் தலித்தல்லாதார், தம் குடும்பப் பிரச்சினைகளை எப்படி தீர்க்கிறார்கள். தலித்துகளுக்கு ஒரே வழி தனிக் குடித்தனம்தான்.

□□□

தலித் ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகளை சுட்டாய காத்திருப்பில் வைத்திருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது?
— குணசேகர், சிவகங்கை

அரசும் ஒரு நபர் அதாவது சாதி இந்து நபர் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அவர் தீண்டாமையை கடைப்பிடிக்கிறார் என எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அது சரி, சுட்டாய காத்திருப்பு இருக்கட்டும். இதுவரை நிதி, தொழில், உள்துறை, ஊரக வளர்ச்சி, கல்வி போன்ற எந்த முக்கியத் துறையும் தலித் ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டதில்லையே, அதற்காக எப்போது கவலைப்படுவீர்கள்.

□□□

அம்பேத்கர் சிலைக்கு மாலை அணிவித்தீர்களா?
ராசாத்தி, கரிக்கலாம்பாக்கம்

அணிவித்தேன். அணிவிக்கும்போது “என்னை ஏன் எல்லோரும் சிலையாகவே பாக்குறீங்க. மாலை வேற போட்டு புரட்சியாளர், போராளி, ரட்சகர்னு

சொல்றீங்க. போராளிக்கு எதுக்கு மாலை. தலித் மக்களின் விடுதலையே எனக்கு மாலையை விட மரியாதை” என்று சொன்ன மாதிரி இருக்கிறது. எனக்கு கேட்டது உங்களுக்கும் கேட்டிருந்தா சரி.

இடைத் தேர்தலில் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் தனித்து போட்டியிடுகிறது சரியா?

— டேவிட், ராஜபாளையம்

சரி... தப்புன்னு இதுல என்ன இருக்கு. தனித்து போட்டின்னு ஒரு தலித் கட்சி அறிவிக்கிறது, தலித்துகள் கிட்ட வளர்ந்திருக்கிற தன்னம்பிக்கையைத்தானே காட்டுகிறது.

□□□

கோடை காலத்தை சமாளிப்பது குறித்து எல்லாப் பத்திரிகைகளும் எழுத ஆரம்பித்து விட்டன. நீங்களும் ஏதாவது சொல்லுங்களேன்.

— கனிமொழி, பெரியார் நகர்

வெயில் உங்களை சுட்டெறிக்கிறதோ இல்லையோ, நகர, மாநகர குடிசைப் பகுதிகள் எரியத் துவங்கும். தீயணைப்புத் துறையை நம்புவதை விட முன்னெச் சரிக்கை நமக்குத் தேவை.

□□□

நேபாளத்திற்கு இந்தியா ஆயுதம் வழங்குவதாக கூறுகிறதே. இது சரியான முடிவா?

— திருமணி, சிவகாசி

உலகில் உள்ள ஒரே ஒரு இந்து ராஜ்யத்தை காக்க இந்திய பார்ப்பனர்கள் துடிக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு தலித்துகள் மாவோயிஸ்டுகளுடன் இணைந்து பெருமளவு நில சீர்திருத்தத்தை முடித்து விட்டார்கள் என செய்திகள் வருகிறது. பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் பேசும் இந்தியா, மன்னரின் எதேச்சதிகாரத்திற்கு துணை போவது இந்தியாவின் இரட்டை வேடமன்றி வேறென்ன?

□□□

எப்போதும் இல்லாத அதிசயமாய் இந்த வருடம் அம்பேத்கரின் சிலைக்கு ஜெயலலிதா மாலை அணிவித்தாரே, இதன் பின்னணி என்ன?

— ராஜா, பாலூர்

ஜெயலலிதாவிற்கு யாகங்களில் எவ்வளவுதான் நம்பிக்கை இருந்தாலும் தலித்துகளின் வாக்கு வங்கியை அபகரிக்க யாகத்தைவிட அம்பேத்கரை நம்புவதே அவருக்கு இன்று வழியாகத் தெரிகிறது. வரும் தேர்தல் எதையெல்லாம் காட்டுகிறது பாருங்கள்.

ம க க ள் ப கு தி

வேதாரண்யத்தைச் சேர்ந்த பூவன்தோப்பு, மோட்டாண்டி தோப்பு, கொள்ளித் தீவு, நாகத் தோப்பு, ராமகிருஷ்ணாபுரம், செட்டிக்குளக்கரை, சின்னச்சாலை, சூப்பையன்காடு, பனையங்காடு, ஐயனார் கோவில் தெரு ஆகிய கிராமங்களில் வாழும் ஆதிதிராவிடர்கள், சனாமியால் வீடு, வீட்டுடைமைப் பொருட்கள், கால்நடைகள் முதலியவற்றை இழந்து பெரும்பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளனர், இவர்களின் விவசாய நிலமும் பாழ்பட்டு, மீன்பிடி-உப்பளத் தொழிலும் தடைபட்டு விட்டது.

அரசு முறையாக நிவாரணம் அறிவித்தும் சம்பந்தப்பட்ட அரசு அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் முறையாக பார்வையிட்டு நிவாரணம் வழங்காது கடற்கரைக்கு அருகில் உள்ள நான்கு தலித் கிராமங்களுக்கு மட்டும் நிவாரணம் வழங்க பரிந்துரை செய்துள்ளனர். பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கிராமங்களுக்கும் முழுமையான நிவாரணம் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை.

எனவே சனாமியால் பேரிழப்பு அடைந்துள்ள மேற்கூறிய அனைத்து தலித் கிராமங்களுக்கும் முழு நிவாரணம் கிடைத்திட ஆவண செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

- எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி,
121 ராமகிருஷ்ணாபுரம், வேதாரண்யம்,
நாகை மாவட்டம்.

நாங்கள் தோப்புத்துறை, தள்ளுவெட்டி ஐயனார் கோவிலில் வசித்து வந்தோம். சனாமியால் பாதிக்கப்பட்டு

எனது அம்மா வீட்டிற்கு வந்துள்ளோம். எனது மகன் +2 படித்துவிட்டு, வறுமை காரணமாக மேற்படிப்பு படிக்க இயலவில்லை. எனவே அவனுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலையை பெற்றுத் தருமாறும், எனது வீட்டிற்கு பட்டா வழங்குமாறும் மிகத் தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

- த. ராசம்மாள் (விதவை),
ராமகிருஷ்ணாபுரம், வேதாரண்யம்,
நாகை மாவட்டம்.

நாங்கள் கடற்கரையில் தட்டு ரிக்ஷா வைத்து மீன் ஏற்றுத் தொழில் நடத்தி வந்தோம். கடந்த சனாமியில் நாங்கள் கடற்கரையில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, எங்களது தட்டு வண்டி அலையில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டது. தற்போது எங்களுக்கு தட்டு வண்டி வாங்குவதற்கான பண உதவி கிடைத்திட ஆவண செய்து தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

- எஸ். ஜெயபால்/கஜேந்திரன்,
86 சால்ட் ரோட், நாகப்பட்டினம்.

கடந்த 4-4-2005 அன்று பெய்த மழையில் என் வீடு இடிந்து மிக மோசமான நிலையில் உள்ளது. தாங்கள் என் வீட்டை நேரில் பார்வையிட்டு தகுந்த மாற்று ஏற்பாடு செய்து தருமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

- இந்திராணி, குமரப்பனவயல்,
மீரிசல், மணமேல் குடி தாலுக்கா.

மு க த் தி ல் மு க ம்

தங்கள் இதழ் மிக நேர்த்தியாக வந்துகொண்டிருப்பதுகண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி. கட்டுரைகள் நன்றாக வந்தவண்ணம் உள்ளன. தொடர்ந்து செறிவுடன் கூடிய கட்டுரைகள் வரட்டும்.

நிலம் பற்றிய சிவகாமி அவர்களின் தொடர் தலித்துகளுக்கு தேவையான செய்தி. இச்செய்தி பரவலாக்கப்படவேண்டும்.

சணிதம் பற்றிய குடியரசன் கட்டுரை கவனிக்கத்தக்கது. அவரின் கட்டுரைகள் அனைத்தும் புத்தக வடிவில் வரவேண்டும்.

- வை. சரண்யா, மேட்டுர் அணை.

தங்களின் இதழ் மிக நன்றாய் உள்ளது. சமூகச் சிக்கல்களை நன்கு அலசி ஆய்கிறது. இப்பணியை விடாது தொடர்ந்து நடத்திட வேண்டுகிறேன்.

- முனைவர் வே. முத்தன், காரைக்கால்.

சிவகாமியின் தலித் நிலவரிமை வரலாறு அனைத்து தலித்துகளும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல். பஞ்சமி நிலம் பற்றிய விவரங்கள் இதனைப் படித்த பிற்பாடுதான் எனக்கு விவரமாகத் தெரிந்தது. சென்ற இதழின் தொடர்ச்சியை இந்த இதழில் எதிர்பார்க்கிறேன்

- திருநாவுக்கரசன், விழுப்புரம்.

வாழ்வில் வந்து போவது இன்பமும் துன்பமும்!
வந்தால் போகாதது எச்.ஐ.வி. / எய்ட்ஸ்!!
யாரையும் தாக்கலாம் இந்த எச்.ஐ.வி. கிருமி
எவரும் தப்பலாம் எளிதாக
வேண்டியதெல்லாம்...

- மனக்கட்டுப்பாடு
- முறையான மணவாழ்க்கை
- பாதுகாப்பிற்கு ஆணுறை

பலருடன்
பாதுகாப்பற்ற
உடலுறவு

சுத்திகரிக்கப்படாமல்
பலரும்
பகிர்ந்துகொள்ளும்
ஊசி

பரிசோதிக்கப்படாத
இரத்தம் பெறுதல்

தமிழ்நாடு எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாடு சங்கம்

வாழ்வில் வந்து போவது இன்பமும் துன்பமும்!
வந்தால் போகாதது எச்.ஐ.வி. / எய்ட்ஸ்!!
யாரையும் தாக்கலாம் இந்த எச்.ஐ.வி. கிருமி
எவரும் தப்பலாம் எளிதாக
வேண்டியதெல்லாம்...

- மனக்கட்டுப்பாடு
- முறையான மணவாழ்க்கை
- பாதுகாப்பிற்கு ஆணுறை

பலருடன்
பாதுகாப்பற்ற
உடலுறவு

எச்.ஐ.வி.
தொற்றுள்ள
தாயிடமிருந்து
சேய்க்கு

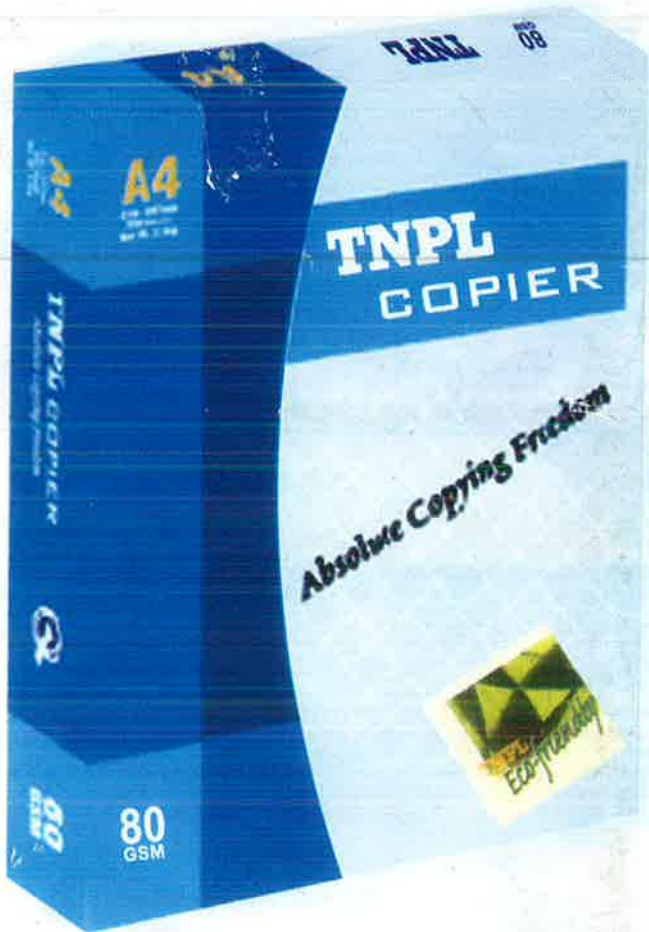
சுத்திகரிக்கப்படாமல்
பலரும்
பகிர்ந்துகொள்ளும்
ஊசி

பரிசோதிக்கப்படாத
இரத்தம் பெறுதல்

தமிழ்நாடு எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாடு சங்கம்

L COPIER MASSLE-FREE COPYING

TNPL VALUEPACK - OFFERS TRUE VALUE FOR MONEY

High brightness and opacity

Dimensional stability and stiffness

Enhanced electrostatic properties

Reel cut & packaged using world's best technology

Indispensable for clear & fast copies

Offers you absolute copying freedom

Now improved in a new pack

India's largest paper mill providing the most viable solution for the future generation

Tamil Nadu Newsprint and Papers Limited

(A Govt. of Tamil Nadu Enterprise)

67, Mount Road, Guindy, Chennai- 600 032, India Off : 2230 1094 97, 2235 4415 16

Fax : 2235 4614, 2235 0834 Web: tnpl.co.in, E-mail : response@tnpl.co.in